

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 165

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 56
18 iunie 2013

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulamentul privind SOL în materie de consum)** 1
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE ⁽¹⁾** 13
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 526/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 460/2004 ⁽¹⁾** 41
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 527/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1528/2007 al Consiliului în ceea ce privește excluderea unui număr de țări din lista regiunilor sau statelor care au încheiat negocierile** 59
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 528/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 450/2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat) în ceea ce privește data aplicării** 62

Preț: 4 EUR

(continuare în pagina următoare)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum)** 63

DECIZII

- ★ **Decizia nr. 529/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind normele de contabilizare și planurile de acțiune referitoare la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră care rezultă din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură** 80

II *Acte fără caracter legislativ*

DECIZII

2013/272/UE:

- ★ **Decizia Consiliului European din 22 mai 2013 privind numărul de membri ai Comisiei Europene** 98

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 524/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 21 mai 2013

privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulamentul privind SOL în materie de consum)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 169 alineatul (1) și cu articolul 169 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea trebuie să contribuie la atingerea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor prin măsurile pe care le adoptă în temeiul articolului 114 din TFUE. Articolul 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prevede că politicile Uniunii trebuie să asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.

(2) În conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din TFUE, piața internă cuprinde un spațiu fără frontiere interne, în cadrul căruia este asigurată libera circulație a bunurilor și a serviciilor. Pentru a fi în măsură să beneficieze de dimensiunea digitală a pieței interne și pentru a avea încredere în aceasta, consumatorii trebuie să aibă acces la modalități simple, eficiente, rapide și necostisitoare de soluționare a litigiilor care decurg din vânzarea de

produse sau din prestarea de servicii online. Acest lucru este deosebit de important în cazul în care consumatorii fac cumpărături peste graniță.

(3) În Comunicarea sa din 13 aprilie 2011 intitulată „Actul privind piața unică — Douăsprezece pârghii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii — «Împreună pentru o nouă creștere»”, Comisia a identificat legislația privind soluționarea alternativă a litigiilor (SAL), care include dimensiunea comerțului electronic, drept una dintre cele douăsprezece pârghii pentru stimularea creșterii și consolidarea încrederii în piața unică.

(4) Fragmentarea pieței interne împiedică eforturile în direcția stimulării competitivității și creșterii. De asemenea, disponibilitatea, calitatea și informarea neuniforme în ceea ce privește metodele simple, eficiente, rapide și cu un cost redus de soluționare a litigiilor care apar în vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii în Uniune constituie o barieră în cadrul pieței interne care subminează încrederea consumatorilor și a comercianților în procesele de cumpărare și vânzare transfrontaliere.

(5) În concluziile sale din 24-25 martie și, respectiv, 23 octombrie 2011, Consiliul European a invitat Parlamentul European și Consiliul să adopte, până la sfârșitul anului 2012, un prim set de măsuri prioritare pentru a da un nou impuls pieței unice.

(6) Piața internă este o realitate pentru consumatori în viața lor de zi cu zi, atunci când aceștia călătoresc, fac cumpărături și efectuează plăți. Consumatorii sunt actorii-cheie ai pieței interne și, prin urmare, ar trebui să constituie centrul tuturor preocupărilor în acest domeniu. Dimensiunea digitală a pieței interne devine vitală atât pentru consumatori, cât și pentru comercianți. Consumatorii fac tot mai mult cumpărături online, iar comercianții care vând online sunt din ce în ce mai numeroși. Consumatorii și comercianții ar trebui să poată efectua cu toată încrederea tranzacții online, așadar este esențial să se elimine barierele existente și să se sporească încrederea consumatorilor. Disponibilitatea soluționării online a litigiilor (SOL), în mod fiabil și eficient, poate contribui într-o mare măsură la realizarea acestui obiectiv.

⁽¹⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 99.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 aprilie 2013.

- (7) Posibilitatea de a recurge la proceduri simple și necostisitoare de soluționare a litigiilor poate stimula încrederea consumatorilor și a comercianților în piața unică digitală. Cu toate acestea, consumatorii și comercianții se confruntă, în continuare, cu dificultăți în a găsi soluții extrajudiciare, în special în ceea ce privește litigiile lor rezultate în urma tranzacțiilor transfrontaliere online. Prin urmare, astfel de litigii rămân adesea nesoluționate.
- (8) SOL oferă o soluție extrajudiciară simplă, eficientă, rapidă și necostisitoare în cazul litigiilor care decurg din tranzacțiile online. Cu toate acestea, în prezent nu există mecanisme care să le permită consumatorilor și comercianților să soluționeze astfel de litigii pe cale electronică; această situație este în detrimentul consumatorilor, constituie o barieră mai ales în calea tranzacțiilor transfrontaliere online, creează condiții inechitabile pentru comercianți și împiedică astfel dezvoltarea comerțului online.
- (9) Prezentul regulament ar trebui să se aplice în cazul soluționării pe cale extrajudiciară a litigiilor inițiate de consumatori care își au reședința în Uniune împotriva unor comercianți stabiliți în Uniune care fac obiectul Directivei 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum (Directiva privind SAL în materie de consum) ⁽¹⁾.
- (10) În vederea asigurării faptului că platforma SOL poate fi utilizată și în cazul procedurilor SAL care permit comercianților să prezinte reclamații împotriva consumatorilor, prezentul regulament ar trebui să se aplice, de asemenea, în cazul soluționării pe cale extrajudiciară a litigiilor inițiate de comercianți împotriva consumatorilor, atunci când procedurile SAL relevante sunt oferite de entitățile SAL care figurează pe lista stabilită în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2013/11/UE. Aplicarea prezentului regulament în cazul unor astfel de dispute nu ar trebui să creeze nicio obligație pentru statele membre de a asigura faptul că entitățile SAL oferă asemenea proceduri.
- (11) Deși în special consumatorii și comercianții care efectuează tranzacții transfrontaliere online vor beneficia de pe urma platformei SOL, prezentul regulament ar trebui să se aplice și tranzacțiilor interne online pentru a permite veritabile condiții echitabile de concurență în domeniul comerțului electronic.
- (12) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere Directivei 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială ⁽²⁾.
- (13) Definiția „consumatorului” ar trebui să includă persoanele fizice care acționează în afara activității lor comerciale, de afaceri, meșteșugărești sau profesionale. Dacă însă contractul este încheiat în scopuri parțial circumscrise activității comerciale și parțial aflate în afara acesteia (contracte cu dublu scop) și dacă scopul comercial este într-atât de limitat, încât nu are o pondere predominantă în contextul general al livrării, respectiva persoană ar trebui să fie, și ea, considerată drept un consumator.
- (14) Definiția „contractului de vânzare sau de prestare de servicii online” ar trebui să includă un contract de vânzare sau de prestare de servicii în cazul în care comerciantul sau intermediarul său propune, prin intermediul unui site internet ori prin alte mijloace electronice, bunuri sau servicii pe care consumatorul le comandă pe respectivul site internet sau prin alte mijloace electronice. De asemenea, această definiție ar trebui să includă cazurile în care consumatorul a accesat site-ul internet sau alte servicii ale societății informaționale prin intermediul unui dispozitiv electronic mobil, precum telefonul mobil.
- (15) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice litigiilor dintre consumatori și comercianți care rezultă din contractele de vânzare sau de prestare de servicii offline și litigiilor dintre comercianți.
- (16) Prezentul regulament ar trebui să fie luat în considerare în coroborare cu Directiva 2013/11/UE, care solicită statelor membre să se asigure că toate litigiile dintre consumatorii rezidenți și comercianții stabiliți în Uniune care rezultă din vânzarea de bunuri sau din prestarea de servicii pot fi transmise unei entități SAL.
- (17) Înainte de a-și transmite reclamația către o entitate SAL prin intermediul platformei SOL, consumatorii ar trebui încurajați de către statele membre să contacteze comerciantul prin orice modalități adecvate, în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului.
- (18) Prezentul regulament vizează crearea unei platforme SOL la nivelul Uniunii. Platforma SOL ar trebui să ia forma unui site internet interactiv, care să ofere un punct de intrare unic pentru consumatorii și comercianții care doresc o soluționare pe cale extrajudiciară a litigiilor rezultate din tranzacții online. Platforma SOL ar trebui să furnizeze informații generale privind soluționarea extrajudiciară a litigiilor contractuale care apar între consumatori și comercianți în urma contractelor de vânzări sau de prestare de servicii online. Platforma SOL ar trebui să le permită consumatorilor și comercianților să depună reclamații prin completarea unui formular electronic de reclamație disponibil în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii și să anexeze documente relevante. Platforma ar trebui să transmită reclamațiile unei entități SAL competente pentru instrumentarea litigiului în cauză. Platforma SOL ar trebui să ofere, în mod gratuit, un instrument electronic de gestionare a cazului care să le permită entităților SAL să desfășoare, prin intermediul platformei SOL, procedura de soluționare a litigiului cu părțile implicate. Entitățile SAL nu ar trebui să fie obligate să utilizeze instrumentul de gestionare a cazului.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 63 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽²⁾ JO L 136, 24.5.2008, p. 3.

- (19) Comisia ar trebui să fie responsabilă de dezvoltarea, funcționarea și întreținerea platformei SOL și de asigurarea tuturor dotărilor tehnice pentru funcționarea platformei. Platforma SOL ar trebui să ofere o funcție de traducere electronică care să permită părților și entității SAL să traducă, după caz, informațiile transmise prin platforma SOL și necesare pentru soluționarea litigiului. Această funcție ar trebui să poată asigura toate traducerile necesare și ar trebui sprijinită, dacă este necesar, de traducători. De asemenea, Comisia ar trebui să ofere, pe platforma SOL, informații adresate reclamanților privind posibilitatea de a solicita asistență din partea punctelor de contact SOL.
- (20) Platforma SOL ar trebui să permită schimbul sigur de date cu entitățile SAL și să respecte principiile care stau la baza cadrului de interoperabilitate european adoptat în temeiul Deciziei 2004/387/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind furnizarea interoperabilă de servicii de guvernare electronică paneuropene către administrațiile publice, întreprinderi și cetățeni (IDABC) ⁽¹⁾.
- (21) Accesul la platforma SOL ar trebui asigurat mai ales prin portalul „Europa ta” creat în conformitate cu anexa II la Decizia 2004/387/CE, care oferă acces la informații paneuropene, multilingve online și la servicii interactive destinate întreprinderilor și cetățenilor din Uniune. Platforma SOL ar trebui pusă în evidență pe portalul „Europa ta”.
- (22) O platformă SOL la nivelul Uniunii ar trebui să se bazeze pe entitățile SAL existente în statele membre și să respecte tradițiile juridice ale statelor membre. Prin urmare, entitățile SAL care au primit o reclamație prin intermediul platformei ar trebui să aplice propriile norme de procedură, inclusiv propriile norme în materie de costuri. Cu toate acestea, prezentul regulament vizează stabilirea unor norme comune aplicabile acestor proceduri, care să le garanteze eficacitatea. Acestea ar trebui să includă norme care să prevadă că o astfel de soluționare a litigiilor nu necesită prezența fizică a părților sau a reprezentanților acestora în fața entității SAL, cu excepția cazului în care normele sale de procedură prevăd această posibilitate și părțile sunt de acord.
- (23) Asigurarea înregistrării pe platforma SOL a tuturor entităților SAL înscrise pe lista stabilită în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2013/11/UE ar trebui să permită o acoperire completă în ceea ce privește soluționarea online pe cale extrajudiciară pentru litigiile care rezultă din contractele de vânzare sau de prestare de servicii online.
- (24) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice funcționarea niciunei entități de soluționare a litigiilor care își desfășoară activitatea online sau a oricărui mecanism SOL din cadrul Uniunii. Acesta nu ar trebui să împiedice entitățile sau mecanismele de soluționare a litigiilor să instrumenteze litigiile online care le-au fost transmise în mod direct.
- (25) În fiecare stat membru ar trebui desemnate puncte de contact SOL care găzduiesc cel puțin doi consilieri SOL. Punctele de contact SOL ar trebui să sprijine părțile implicate într-un litigiu prezentat prin intermediul platformei SOL, fără a avea obligația de a traduce documentele aferente litigiului respectiv. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a conferi responsabilitatea privind punctele de contact SOL centrelor lor sau rețelei centrelor europene pentru consumatori. Statele membre ar trebui să utilizeze această posibilitate pentru a permite punctelor de contact SOL să beneficieze pe deplin de experiența centrelor sau a rețelei centrelor europene pentru consumatori în ceea ce privește facilitarea soluționării litigiilor între consumatori și comercianți. Comisia ar trebui să instituie o rețea a punctelor de contact SOL pentru a facilita cooperarea acestora și pentru a lucra și a oferi, în cooperare cu statele membre, formarea adecvată destinată punctelor de contact SOL.
- (26) Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil sunt drepturi fundamentale prevăzute de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. SOL nu urmărește și nu poate fi concepută pentru a înlocui procedurile judiciare și nici nu ar trebui să-i priveze pe consumatori sau pe comercianți de dreptul lor de a solicita despăgubiri în fața instanțelor judecătorești. Prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui să împiedice părțile să își exercite dreptul de acces la sistemul judiciar.
- (27) Prelucrarea informațiilor în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie supusă unor garanții stricte de confidențialitate și să fie conformă cu normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽²⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽³⁾. Aceste norme ar trebui să se aplice în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în temeiul prezentului regulament de către diferiții actori care utilizează platforma SOL, indiferent dacă aceștia acționează în mod individual sau împreună cu alți astfel de actori.
- (28) Persoanele vizate ar trebui să fie informate și să își dea acordul cu privire la prelucrarea datelor lor cu caracter personal în cadrul platformei SOL, precum și să fie informate cu privire la drepturile lor în ceea ce privește prelucrarea respectivă, printr-o declarație de confidențialitate completă, care va fi pusă la dispoziția publicului de către Comisie și care va explica, într-un limbaj simplu și clar, operațiunile de prelucrare efectuate sub responsabilitatea diferiților actori din cadrul platformei, în conformitate cu articolele 11 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și cu legislația națională adoptată în temeiul articolelor 10 și 11 din Directiva 95/46/CE.

⁽¹⁾ JO L 144, 30.4.2004, p. 62.

⁽²⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31

⁽³⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

- (29) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor privind confidențialitatea din legislația națională referitoare la SAL.
- (30) Pentru a asigura conștientizarea la scară largă a consumatorilor cu privire la existența platformei SOL, comercianții stabiliți în Uniune care încheie contracte de vânzare sau de prestare de servicii online ar trebui să ofere, pe site-urile lor internet, un link către platforma SOL. De asemenea, comercianții ar trebui să dea informații privind adresa lor electronică, astfel încât consumatorul să aibă un prim punct de contact. O parte semnificativă dintre contractele de vânzare și de prestare de servicii online sunt încheiate utilizând piețe online, care aduc la un loc sau facilitează tranzacțiile online dintre consumatori și comercianți. Piețele online reprezintă platforme online care permit comercianților să își pună produsele și serviciile la dispoziția consumatorilor. Prin urmare, aceste piețe online ar trebui să aibă aceeași obligație de a furniza un link către pagina platformei SOL. Respectiva obligație nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor articolului 13 din Directiva 2013/11/UE privind informarea consumatorilor de către comercianți cu privire la procedurile SAL la care respectivii comercianți sunt supuși și la angajamentul pe care aceștia din urmă și-l iau sau nu de a utiliza proceduri SAL pe care le au cu consumatorii. De asemenea, respectiva obligație nu ar trebui să aducă atingere articolului 6 alineatul (1) litera (t) și articolului 8 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor ⁽¹⁾. Articolul 6 alineatul (1) litera (t) din Directiva 2011/83/UE prevede că, în cazul contractelor încheiate cu consumatorii la distanță sau în afara spațiilor comerciale, comerciantul trebuie să-l informeze pe consumator cu privire la posibilitatea de a recurge la un mecanism extrajudiciar de reclamație și de despăgubire la care este supus comerciantul, precum și cu privire la condițiile de acces la acesta, înainte ca respectivul consumator să aibă obligații în temeiul contractului. Din aceleași motive, și anume conștientizarea în rândul consumatorilor, statele membre ar trebui să încurajeze asociațiile de consumatori și asociațiile profesionale să furnizeze un link către pagina web a platformei SOL.
- (31) Pentru a lua în considerare criteriile pe baza cărora entitățile SAL își definesc propriile domenii de aplicare, competența de a adopta acte legislative în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în vederea adaptării informațiilor pe care un reclamant trebuie să le ofere în formularul electronic de reclamație disponibil pe platforma SOL. Este deosebit de importantă realizarea de către Comisie a unor consultări adecvate în timpul lucrărilor sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (32) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare în ceea ce privește funcționarea platformei SOL, modalitățile de transmitere a reclamațiilor și cooperarea în cadrul rețelei de puncte de contact SOL. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽²⁾. Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru adoptarea actelor de punere în aplicare referitoare la formularul electronic de reclamație, având în vedere caracterul său pur tehnic. Procedura de examinare ar trebui utilizată pentru adoptarea normelor referitoare la modalitățile de cooperare între consilierii SOL care sunt membri ai rețelei de puncte de contact SOL.
- (33) În aplicarea prezentului regulament, Comisia ar trebui să consulte, după caz, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.
- (34) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume înființarea unei platforme europene SOL pentru litigiile online reglementată de norme comune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, având în vedere amploarea și efectele acțiunii și, în consecință, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (35) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special la articolele 7, 8, 38 și 47.
- (36) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la 12 ianuarie 2012 ⁽³⁾.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament urmărește, prin atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorului, să contribuie la buna funcționare a pieței interne, în special la dimensiunea sa digitală, prin crearea unei platforme europene SOL (denumită în continuare „platforma SOL”) care să faciliteze soluționarea independentă, imparțială, transparentă, eficientă, rapidă și echitabilă, pe cale extrajudiciară, a litigiilor dintre consumatori și comercianți online.

⁽¹⁾ JO L 304, 22.11.2011, p. 64.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽³⁾ JO C 136, 11.5.2012, p. 1.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică soluționării pe cale extrajudiciară a litigiilor care privesc obligațiile contractuale rezultate din contractele de vânzare sau de prestare de servicii online dintre un consumator care își are reședința în Uniune și un comerciant stabilit în Uniune, prin intervenția unei entități SAL care a fost inclusă pe lista stabilită în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2013/11/UE și care presupune utilizarea platformei SOL.

(2) Prezentul regulament se aplică soluționării extrajudiciare a litigiilor prevăzute la alineatul (1), care sunt inițiate de un comerciant împotriva unui consumator, în măsura în care legislația statului membru în care consumatorul își are reședința obișnuită permite soluționarea unor astfel de litigii prin intervenția unei entități SAL.

(3) Statele membre informează Comisia precizând dacă legislația lor permite sau nu ca litigiile menționate la alineatul (1), care sunt inițiate de un comerciant împotriva unui consumator, să fie soluționate prin intervenția unei entități SAL. Autoritățile competente, în momentul în care notifică lista menționată la articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2013/11/UE, informează Comisia precizând ce entități SAL instrumentează astfel de litigii.

(4) Aplicarea prezentului regulament în cazul litigiilor prevăzute la alineatul (1), care sunt inițiate de un comerciant împotriva unui consumator, nu impune nicio obligație statelor membre de a asigura că entitățile SAL oferă proceduri pentru soluționarea extrajudiciară a unor astfel de litigii.

Articolul 3

Legătura cu alte acte juridice ale Uniunii

Prezentul regulament nu aduce atingere prevederilor Directivei 2008/52/CE.

Articolul 4

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament:

- (a) „consumator” înseamnă un consumator astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/11/UE;
- (b) „comerciant” înseamnă un comerciant astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2013/11/UE;
- (c) „contract de vânzare” înseamnă un contract de vânzare astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2013/11/UE;
- (d) „contract de prestare de servicii” înseamnă un contract de prestare de servicii astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2013/11/UE;
- (e) „contract de vânzare sau de prestare de servicii online” înseamnă un contract de vânzare sau de prestare de servicii în cazul în care comerciantul sau intermediarul său propune, prin intermediul unui site internet ori prin alte mijloace electronice, bunuri sau servicii pe care consumatorul le comandă pe respectivul site internet sau prin alte mijloace electronice;
- (f) „piață online” înseamnă un furnizor de servicii astfel cum este definit la articolul 2 litera (b) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic)⁽¹⁾, care permite consumatorilor și comercianților să încheie contracte de vânzare și de prestare de servicii online pe site-ul internet al pieței online;
- (g) „mijloace electronice” înseamnă un echipament electronic de prelucrare (inclusiv compresia digitală) și de stocare a datelor, care este difuzat, transmis și recepționat în întregime prin cablu, prin radio, prin mijloace optice sau prin alte mijloace electromagnetice;
- (h) „procedură de soluționare alternativă a litigiilor” („procedură SAL”) înseamnă o procedură de soluționare a litigiilor astfel cum se menționează la articolul 2 din prezentul regulament;
- (i) „entitate de soluționare alternativă a litigiilor” („entitate SAL”) înseamnă o entitate SAL astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2013/11/UE;
- (j) „parte reclamantă” înseamnă consumatorul sau comerciantul care a prezentat o reclamație prin intermediul platformei SOL;
- (k) „parte pârâtă” înseamnă consumatorul împotriva căruia sau comerciantul împotriva căruia a fost prezentată o reclamație prin intermediul platformei SOL;
- (l) „autoritate competentă” înseamnă o autoritate publică astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2013/11/UE;
- (m) „date cu caracter personal” înseamnă orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă („persoană vizată”); o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un număr de identificare sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale a persoanei respective.

(2) Locul de stabilire al comerciantului și al entității SAL se decide în conformitate cu articolul 4 alineatele (2) și respectiv (3) din Directiva 2013/11/UE.

⁽¹⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1

CAPITOLUL II

PLATFORMA SOL

Articolul 5

Instituirea platformei SOL

(1) Comisia dezvoltă platforma SOL și răspunde de funcționarea acesteia, incluzând toate funcțiile de traducere necesare în sensul prezentului regulament, de întreținerea, de finanțarea și de securitatea datelor acesteia. Platforma SOL este ușor de utilizat. Dezvoltarea, funcționarea și întreținerea platformei SOL asigură respectarea vieții private a utilizatorilor săi începând cu etapa de concepere („privacy by design” – „caracterul privat prin concepere”), precum și faptul că platforma SOL este accesibilă și poate fi utilizată de către oricine, inclusiv de utilizatorii vulnerabili („design for all” – „conceperea pentru toți”), în limitele posibilităților.

(2) Platforma SOL este un punct de intrare unic pentru consumatorii și comercianții care doresc o soluționare pe cale extrajudiciară a litigiilor incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Aceasta este un site internet interactiv, gratuit și disponibil online în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.

(3) Comisia acordă acces la platforma SOL, după caz, prin intermediul site-urilor sale internet care furnizează informații cetățenilor și întreprinderilor din Uniune și, în special, prin intermediul portalului „Europa ta”, înființat în conformitate cu Decizia 2004/387/CE.

(4) Platforma SOL are următoarele funcții:

- (a) de a furniza un formular electronic de reclamație care să poată fi completat de partea reclamantă în conformitate cu articolul 8;
- (b) de a informa partea pârâtă în legătură cu reclamația;
- (c) de a identifica entitatea SAL competentă sau entitățile SAL competente și de a transmite reclamația entității SAL la care părțile au convenit să recurgă, în conformitate cu articolul 9;
- (d) de a oferi un instrument electronic gratuit de gestionare a cazului care să le permită părților și entității SAL să efectueze online, prin intermediul platformei SOL, procedura de soluționare a litigiilor;
- (e) de a pune la dispoziția părților și a entității SAL traducerea informațiilor care sunt necesare pentru soluționarea litigiului și care sunt schimbate prin intermediul platformei SOL;
- (f) de a furniza un formular electronic cu ajutorul căruia entitățile SAL transmit informațiile menționate la articolul 10 litera (c);
- (g) de a furniza un sistem de feedback care să le permită părților să își exprime punctele de vedere cu privire la funcționarea platformei SOL și la entitatea SAL care a instrumentat litigiul lor;

(h) de a face publice următoarele:

- (i) informații generale privind SAL ca mijloc de soluționare a litigiilor pe cale extrajudiciară;
- (ii) informații cu privire la entitățile SAL incluse pe lista stabilită în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2013/11/UE care au competența de a instrumenta litigiile incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
- (iii) un ghid online privind modalitatea de depunere a reclamațiilor prin intermediul platformei SOL;
- (iv) informații, inclusiv coordonate, privind punctele de contact SOL desemnate de statele membre în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din prezentul regulament;
- (v) date statistice privind rezultatele litigiilor care au fost transmise entităților SAL prin intermediul platformei SOL.

(5) Comisia se asigură că informațiile menționate la alineatul (4) litera (h) sunt corecte, actuale și furnizate în mod clar, ușor de înțeles și ușor accesibile.

(6) Entitățile SAL incluse pe lista stabilită în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2013/11/UE care au competența de a instrumenta litigiile incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament se înregistrează electronic pe platforma SOL.

(7) Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, măsuri privind modalitățile de exercitare a funcțiilor prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol. Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16 alineatul (3) din prezentul regulament.

Articolul 6

Testarea platformei SOL

(1) Până la 9 ianuarie 2015, Comisia testează funcționalitatea tehnică și ușurința utilizării platformei SOL și a formularului de reclamație, inclusiv în ceea ce privește traducerea. Testarea se desfășoară și este evaluată în cooperare cu experți în SOL, din statele membre, precum și cu reprezentanți ai consumatorilor și ai comercianților. Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind rezultatul testării și adoptă măsurile necesare pentru a soluționa eventualele probleme, astfel încât să asigure funcționarea efectivă a platformei SOL.

(2) În raportul menționat la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia descrie de asemenea măsurile de natură tehnică și organizațională pe care intenționează să le adopte pentru a asigura că platforma SOL îndeplinește cerințele privind protecția vieții private prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

*Articolul 7***Rețeaua de puncte de contact SOL**

(1) Fiecare stat membru desemnează un punct de contact SOL și comunică numele și coordonatele acestuia Comisiei. Statele membre pot să încredințeze responsabilitatea pentru punctele de contact SOL centrelor lor din cadrul rețelei centrelor europene pentru consumatori, asociațiilor de consumatori sau oricărui alt organism. Fiecare punct de contact SOL găzduiește cel puțin doi consilieri SOL.

(2) Punctele de contact SOL oferă sprijin pentru soluționarea litigiilor referitoare la reclamațiile prezentate prin intermediul platformei SOL prin îndeplinirea următoarelor funcții:

(a) facilitarea comunicării între părți și entitatea SAL competentă, dacă se solicită acest lucru, aceasta putând include, în special:

(i) acordarea de asistență la prezentarea reclamației și, după caz, a documentației relevante;

(ii) punerea la dispoziția părților și a entităților SAL a unor informații generale privind drepturile consumatorilor în ceea ce privește vânzarea sau prestarea de servicii care se aplică în statul membru al punctului de contact SOL care găzduiește consilierul SOL respectiv;

(iii) oferirea de informații cu privire la funcționarea platformei SOL;

(iv) oferirea de explicații părților cu privire la normele de procedură aplicate de către entitățile SAL identificate;

(v) informarea părții reclamante cu privire la alte căi de atac în cazul în care un litigiu nu poate fi soluționat prin intermediul platformei SOL;

(b) transmiterea la fiecare doi ani, către Comisie și statele membre, a unui raport de activitate, pe baza experienței practice dobândite în urma exercitării funcțiilor lor.

(3) Punctul de contact SOL nu este obligat să îndeplinească funcțiile enumerate la alineatul (2) atunci când părțile implicate în litigiu au reședința obișnuită în același stat membru.

(4) În pofida alineatului (3), statele membre pot decide, ținând seama de circumstanțele naționale, ca punctul de contact SOL să îndeplinească una sau mai multe dintre funcțiile enumerate la alineatul (2) atunci când părțile implicate în litigiu au reședința obișnuită în același stat membru.

(5) Comisia stabilește o rețea de puncte de contact („rețeaua punctelor de contact SOL”) care permite cooperarea între punctele de contact și contribuie la îndeplinirea funcțiilor enumerate la alineatul (2).

(6) Cel puțin de două ori pe an, Comisia convoacă o reuniune a membrilor rețelei de puncte de contact SOL, pentru a permite schimbul de bune practici și examinarea oricărei probleme recurente survenite în ceea ce privește funcționarea platformei SOL.

(7) Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele referitoare la modalitățile de cooperare între punctele de contact SOL. Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16 alineatul (3).

*Articolul 8***Depunerea unei reclamații**

(1) Pentru a depune o reclamație pe platforma SOL, partea reclamantă completează formularul electronic de reclamație. Formularul de reclamație este ușor de utilizat și ușor accesibil pe platforma SOL.

(2) Informațiile transmise de partea reclamantă sunt suficiente pentru a determina entitatea SAL competentă. Aceste informații sunt descrise în anexa la prezentul regulament. Partea reclamantă poate anexa documente în sprijinul reclamației.

(3) Pentru a lua în considerare criteriile pe baza cărora entitățile SAL, care sunt înscrise pe lista stabilită în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2013/11/UE și care instrumentează litigiile reglementate de prezentul regulament, își definesc propriile domenii de aplicare, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 17 din prezentul regulament în vederea adaptării informațiilor enumerate în anexa la prezentul regulament.

(4) Comisia stabilește normele privind caracteristicile formularului electronic de reclamație prin intermediul actelor de punere în aplicare. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 16 alineatul (2).

(5) Prin intermediul formularului electronic de reclamație și al documentelor atașate la acesta sunt prelucrate doar datele precise, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopurile pentru care sunt colectate.

*Articolul 9***Instrumentarea și transmiterea unei reclamații**

(1) O reclamație prezentată în cadrul platformei SOL este instrumentată numai dacă toate rubricile necesare ale formularului electronic de reclamație au fost completate.

(2) În cazul în care formularul de reclamație nu a fost completat integral, partea reclamantă este informată că reclamația nu mai poate fi instrumentată decât dacă sunt furnizate informațiile lipsă.

(3) La primirea unui formular de reclamație completat integral, platforma SOL îi transmite părții pârâte, într-un mod ușor de înțeles și fără întârziere, în una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii aleasă de partea respectivă, reclamația împreună cu următoarele informații:

(a) informații privind necesitatea ca părțile să convină asupra unei entități SAL căreia să îi fie transmisă reclamația și privind faptul că, în lipsa unui acord între părți sau dacă nu este identificată nicio entitate SAL competentă, reclamația nu mai este instrumentată;

(b) informații privind entitatea sau entitățile SAL care are (au) competența de a instrumenta reclamația, dacă acestea sunt menționate în formularul electronic de reclamație sau sunt identificate de platforma SOL pe baza informațiilor furnizate în formularul respectiv;

(c) în cazul în care partea pârâtă este un comerciant, o invitație pentru a specifica, în termen de 10 zile calendaristice:

— dacă comerciantul se angajează sau este obligat să recurgă la o anumită entitate SAL pentru a soluționa litigiile cu consumatorii; și

— cu excepția cazului în care comerciantul este obligat să recurgă la o anumită entitate SAL, dacă comerciantul dorește să recurgă la oricare entitate sau entități SAL dintre cele menționate la litera (b);

(d) în cazul în care partea pârâtă este un consumator, iar comerciantul este obligat să recurgă la o anumită entitate SAL, o invitație pentru a conveni în termen de 10 zile calendaristice asupra entității SAL respective sau, în cazul în care comerciantul nu este obligat să recurgă la o anumită entitate SAL, o invitație pentru a selecționa una sau mai multe entități SAL dintre cele menționate la litera (b);

(e) numele și coordonatele punctului de contact SOL din statul membru în care partea pârâtă este stabilită sau își are reședința, precum și o scurtă descriere a funcțiilor menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (a);

(4) În momentul primirii de la partea pârâtă a informațiilor menționate la alineatul (3) litera (c) sau (d), platforma SOL îi transmite părții reclamante, fără întârziere și într-un mod ușor de înțeles, în una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii aleasă de partea respectivă, următoarele informații:

(a) informațiile menționate la alineatul (3) litera (a);

(b) în cazul în care partea reclamantă este un consumator, informații despre entitatea sau entitățile SAL menționate de comerciant în conformitate cu alineatul (3) litera (c) și o invitație pentru a conveni în termen de 10 zile calendaristice asupra unei entități SAL;

(c) în cazul în care partea reclamantă este un comerciant, iar comerciantul nu este obligat să recurgă la o anumită entitate SAL, informații despre entitatea sau entitățile SAL menționate de consumator în conformitate cu alineatul (3) litera (d) și o invitație pentru a conveni în termen de 10 zile calendaristice asupra unei entități SAL;

(d) numele și coordonatele punctului de contact SOL din statul membru în care partea reclamantă este stabilită sau își are reședința, precum și o scurtă descriere a funcțiilor menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (a);

(5) Informațiile menționate la alineatul (3) litera (b) și la alineatul (4) literele (b) și (c) includ o descriere a următoarelor caracteristici ale fiecărei entități SAL:

(a) numele, coordonatele și adresa site-ului internet a entității SAL;

(b) costurile procedurii SAL, dacă este cazul;

(c) limba sau limbile în care se poate desfășura procedura SAL;

(d) durata medie a procedurii SAL;

(e) caracterul obligatoriu sau neobligatoriu al rezultatului procedurii SAL;

(f) motivele pentru care entitatea SAL poate refuza să instrumenteze un anumit litigiu în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2013/11/UE.

(6) Platforma SAL transmite în mod automat și fără întârziere reclamația către entitatea SAL la care părțile au fost de acord să recurgă în conformitate cu alineatele (3) și (4).

(7) Entitatea SAL căreia i-a fost transmisă reclamația informează fără întârziere părțile dacă este de acord sau dacă refuză să instrumenteze litigiul în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2013/11/UE. Entitatea SAL care a acceptat să instrumenteze litigiul informează de asemenea părțile în legătură cu normele sale de procedură și, dacă este cazul, în legătură cu costurile procedurii respective de soluționare a litigiilor.

(8) Atunci când, în termen de 30 de zile calendaristice de la data depunerii formularului de reclamație, părțile nu reușesc să convină asupra unei entități SAL sau entitatea SAL refuză să instrumenteze litigiul, reclamația nu mai este instrumentată. Partea reclamantă este informată cu privire la posibilitatea de a contacta un consilier SOL pentru a primi informații generale referitoare la alte căi de atac.

Articolul 10

Soluționarea litigiului

Entitatea SAL care a acceptat să instrumenteze un litigiu în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament:

- (a) încheie procedura SAL în termenul menționat la articolul 8 litera (e) din Directiva 2013/11/UE;
- (b) solicită prezența fizică a părților sau a reprezentanților acestora, cu excepția cazului în care normele sale de procedură prevăd această posibilitate și părțile sunt de acord;
- (c) transmite fără întârziere următoarele informații platformei SOL:
  - (i) data primirii dosarului reclamației;
  - (ii) obiectul litigiului;
  - (iii) data încheierii procedurii SAL;
  - (iv) rezultatul procedurii SAL.
- (d) nu are obligația de a desfășura procedura SAL prin intermediul platformei SOL.

Articolul 11

Baza de date

Comisia ia măsurile necesare pentru a crea și a întreține o bază de date electronică, în care va stoca informațiile prelucrate în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) și cu articolul 10 litera (c), având în vedere articolul 13 alineatul (2).

Articolul 12

Prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) Accesul la informații, inclusiv la date cu caracter personal, referitoare la un litigiu și stocate în baza de date menționată la articolul 11 este acordat, în scopurile menționate la articolul 10, doar entității SAL căreia i-a fost transmis litigiul în conformitate cu articolul 9. Accesul la aceleași informații este acordat de asemenea punctelor de contact SOL, în măsura în care acest lucru este necesar, în scopurile menționate la articolul 7 alineatele (2) și (4).

(2) Comisia are acces la informațiile prelucrate în conformitate cu articolul 10 pentru a asigura monitorizarea utilizării și a funcționării platformei SOL și pentru a redacta rapoartele menționate la articolul 21. Aceasta prelucrează datele cu caracter personal ale utilizatorilor platformei SOL doar în măsura în care acest lucru este necesar pentru funcționarea și întreținerea platformei SOL, inclusiv pentru a asigura monitorizarea utilizării platformei SOL de entitățile SAL și de punctele de contact SOL.

(3) Datele cu caracter personal referitoare la un litigiu sunt păstrate în baza de date menționată la alineatul (1) din prezentul articol doar pe perioada necesară pentru îndeplinirea obiectivelor pentru care au fost colectate și pentru a le permite persoanelor vizate să aibă acces la datele lor personale în vederea exercitării drepturilor lor. Acestea sunt șterse în mod automat, în maxim șase luni de la data încheierii litigiului transmis platformei SOL în conformitate cu articolul 10 litera (c) punctul (iii). Perioada de păstrare respectivă se aplică, de asemenea, datelor cu caracter personal păstrate în dosarele naționale de entitatea SAL sau de punctul de contact SOL care a instrumentat litigiul în cauză, cu excepția cazului în care normele de procedură aplicate de entitatea SAL sau orice dispoziții specifice din legislația națională prevăd o perioadă de păstrare mai îndelungată.

(4) Fiecare consilier SOL este considerat responsabil de prelucrarea datelor în ceea ce privește propriile activități de prelucrare a datelor realizate în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE, și se asigură că aceste activități sunt conforme cu legislația națională adoptată în statul membru al punctului de contact SOL care găzduiește consilierul SOL, în conformitate cu directiva menționată.

(5) Fiecare entitate SAL este considerată responsabilă de prelucrarea datelor în ceea ce privește propriile activități de prelucrare a datelor realizate în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE, și se asigură că aceste activități sunt conforme cu legislația națională adoptată în statul membru în care este stabilită entitatea SAL în conformitate cu directiva menționată.

(6) În ceea ce privește obligațiile care îi revin în conformitate cu prezentul regulament și prelucrarea datelor cu caracter personal pe care acesta le implică, Comisia este considerată responsabilă de prelucrarea datelor în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 13

Confidențialitatea și securitatea datelor

(1) Punctele de contact SOL sunt supuse unor norme privind secretul profesional sau altor obligații echivalente de confidențialitate prevăzute în legislația statului membru în cauză.

(2) Comisia ia măsurile tehnice și organizaționale adecvate pentru a asigura securitatea informațiilor prelucrate în temeiul prezentului regulament, inclusiv un control adecvat al accesului la date, un plan de securitate și o gestionare a incidentelor de securitate, în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 14

Informațiile pentru consumatori

(1) Comercianții stabiliți în Uniune care încheie contracte de vânzări sau de prestare de servicii online și piețele online stabilite în Uniune furnizează pe paginile lor web un link electronic către platforma SOL. Linkul respectiv trebuie să fie ușor accesibil pentru consumatori. Comercianții stabiliți în Uniune care încheie contracte de vânzări sau de prestare de servicii online precizează de asemenea adresele lor de e-mail.

(2) Comercianții stabiliți în Uniune care încheie contracte de vânzări sau de prestare de servicii online și care s-au angajat sau care sunt obligați să recurgă la una sau mai multe entități SAL pentru a soluționa litigiile cu consumatorii informează consumatorii despre existența platformei SOL și despre posibilitatea de a recurge la platforma SOL pentru a-și soluționa litigiile. Comercianții respectivi furnizează un link electronic către platforma SOL pe site-ul lor internet și, dacă oferta este prezentată prin e-mail, în e-mailul respectiv. Se furnizează de asemenea informații, unde este cazul, în termenii și în condițiile generale care se aplică contractelor de vânzare sau de prestare de servicii online.

(3) Alineatele (1) și (2) din prezentul articol nu aduc atingere articolului 13 din Directiva 2013/11/UE și nici dispozițiilor privind informarea consumatorilor cu privire la procedurile de atac extrajudiciare cuprinse în alte acte juridice ale Uniunii, care se aplică în plus față de prezentul articol.

(4) Lista entităților SAL menționate la articolul 20 alineatul (4) din Directiva 2013/11/UE și actualizările acesteia se publică pe platforma SOL.

(5) Statele membre se asigură că entitățile SAL, centrele afiliate rețelei centrelor europene pentru consumatori, autoritățile competente definite la articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2013/11/UE și, după caz, organismele desemnate în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2013/11/UE furnizează un link electronic către platforma SOL.

(6) Statele membre încurajează asociațiile de consumatori și asociațiile profesionale să furnizeze un link electronic către platforma SOL.

(7) Atunci când comercianții sunt obligați să furnizeze informații în conformitate cu alineatele (1) și (2), precum și cu dispozițiile menționate la alineatul (3), aceștia furnizează informațiile respective împreună, atunci când este posibil.

Articolul 15

Rolul autorităților competente

Autoritatea competentă din fiecare stat membru evaluează dacă entitățile SAL stabilite în statul membru respectiv respectă obligațiile stabilite în prezentul regulament.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 16

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) În cazul în care avizul comitetului în sensul alineatelor (2) și (3) trebuie obținut prin procedură scrisă, această procedură se încheie fără rezultat dacă, înainte de expirarea termenului de formulare a avizului, acest lucru este hotărât de președintele comitetului sau solicitat de o majoritate simplă a membrilor comitetului.

Articolul 17

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei, în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 alineatul (3) din prezentul regulament se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 8 iulie 2013.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 8 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 18

Sancțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura punerea acestora în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 19

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004

În anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ se adaugă următorul punct:

„21. Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum (JO L 165, 18.6.2013, p. 1): articolul 14.”

Articolul 20

Modificarea Directivei 2009/22/CE

Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatele (1) și (2) și la articolul 6 alineatul (2) litera (b), cuvintele „directivele enumerate în anexa I” se înlocuiesc cu cuvintele „actele Uniunii enumerate în anexa I”.

2. În titlul anexei I, cuvintele „LISTA DIRECTIVELOR” se înlocuiesc cu cuvintele „LISTA ACTELOR UNIUNII”.

3. La anexa I, se adaugă următorul punct:

„15. Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum (JO L 165, 18.6.2013, p. 1): articolul 14.”

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 21 mai 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Articolul 21

Raportare

(1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoarte anuale privind funcționarea platformei SOL, primul dintre acestea fiind prezentat la un an de la data la care platforma SOL devine funcțională.

(2) Până la 9 iulie 2018 și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament, inclusiv, în special, privind ușurința utilizării formularului de reclamație și eventuala necesitate de adaptare a informațiilor enumerate în anexa la prezentul regulament. Raportul respectiv este însoțit, după caz, de propuneri de modificare a prezentului regulament.

(3) În cazul în care rapoartele menționate la alineatele (1) și (2) trebuie prezentate în același an, se prezintă numai un singur raport comun.

Articolul 22

Intrarea în vigoare

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Prezentul regulament se aplică de la 9 ianuarie 2016, cu excepția următoarelor dispoziții:

— articolul 2 alineatul (3) și articolul 7 alineatele (1) și (5), care se aplică de la 9 iulie 2015;

— articolul 5 alineatele (1) și (7), articolul 6, articolul 7 alineatul (7), articolul 8 alineatele (3) și (4) și articolele 11, 16 și 17, care se aplică de la 8 iulie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ JO L 364, 9.12.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 110, 1.5.2009, p. 30.

ANEXĂ

Informații care trebuie completate atunci când se depune o reclamație

1. Calitatea de consumator sau de comerciant a părții reclamante.
  2. Numele, adresa de e-mail și adresa geografică a consumatorului.
  3. Numele, adresa de e-mail și adresa geografică a comerciantului.
  4. Numele, adresa de e-mail și adresa geografică a reprezentantului părții reclamante, dacă se aplică.
  5. Limba (limbile) părții reclamante sau reprezentantului părții reclamante, dacă se aplică.
  6. Limba părții pârâte, dacă este cunoscută.
  7. Tipul de bunuri sau de servicii la care se referă reclamația.
  8. Dacă bunul sau serviciul a fost oferit de comerciant și comandat de consumator pe un site internet sau printr-un alt mijloc electronic.
  9. Prețul bunului sau al serviciului achiziționat.
  10. Data la care consumatorul a achiziționat bunul sau serviciul.
  11. Dacă consumatorul a luat contact direct cu comerciantul.
  12. Dacă litigiul este în prezent sau a fost anterior analizat de către o entitate SAL sau de către o instanță.
  13. Tipul reclamației.
  14. Descrierea reclamației.
  15. Dacă partea reclamantă este un consumator, entitățile SAL la care comerciantul este obligat să recurgă sau s-a angajat să recurgă în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2013/11/UE, dacă sunt cunoscute.
  16. Dacă partea pârâtă este un comerciant, entitatea sau entitățile SAL la care comerciantul se angajează să recurgă sau este obligat să recurgă.
-

**REGULAMENTUL (UE) NR. 525/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 21 mai 2013**

privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto ⁽⁴⁾ a stabilit un cadru pentru monitorizarea tuturor emisiilor antropice de la surse și a eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, evaluând progresul înregistrat cu privire la îndeplinirea angajamentelor referitoare la emisiile în cauză, precum și la punerea în aplicare a cerințelor de monitorizare și de raportare în temeiul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („CCONUSC”) ⁽⁵⁾ și al Protocolului de la Kyoto ⁽⁶⁾ în Uniune. În vederea luării în considerare a progreselor recente și viitoare înregistrate la nivel internațional cu privire la CCONUSC și Protocolul de la Kyoto, precum și în

vederea punerii în aplicare a noilor cerințe de monitorizare și de raportare prevăzute de legislația Uniunii, Decizia nr. 280/2004/CE ar trebui să fie înlocuită.

(2) Decizia nr. 280/2004/CE ar trebui să fie înlocuită cu un regulament având în vedere domeniul mai extins de aplicare a dreptului Uniunii, includerea categoriilor suplimentare de persoane cărora li se adresează obligațiile respective, caracterul mai complex și emanamentele tehnic al dispozițiilor introduse, necesitatea crescândă a unor norme uniforme aplicabile pe întregul teritoriu al Uniunii, precum și în scopul facilitării punerii în aplicare.

(3) Obiectivul final al CCONUSC îl reprezintă stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să împiedice orice perturbare antropogenă periculoasă a sistemului climatic. În vederea atingerii acestui obiectiv, creșterea globală a temperaturii medii anuale la suprafață nu ar trebui să depășească nivelurile preindustriale cu mai mult de 2 °C.

(4) Sunt necesare o monitorizare și raportare detaliate și evaluarea periodică a emisiilor de gaze cu efect de seră ale Uniunii și ale statelor membre, precum și a eforturilor depuse de acestea pentru abordarea schimbărilor climatice.

(5) Decizia 1/CP.15, adoptată în cadrul Conferinței părților la CCONUSC („Decizia 1/CP.15”) și Decizia 1/CP.16, adoptată în cadrul Conferinței părților la CCONUSC („Decizia 1/CP.16”) au contribuit în mod semnificativ la progresul înregistrat în abordarea într-o manieră echilibrată a provocărilor ridicate de schimbările climatice. Deciziile respective au introdus noi cerințe de monitorizare și de raportare care se aplică în ceea ce privește punerea în aplicare a strategiilor ambițioase de reducere a emisiilor asumate de Uniune și de statele sale membre, oferind sprijin țărilor în curs de dezvoltare. De asemenea, deciziile respective recunosc importanța abordării în mod prioritar a măsurilor de adaptare la schimbările climatice, precum și a măsurilor de atenuare a acestora. Decizia 1/CP.16 solicită, în egală măsură, țărilor dezvoltate să elaboreze strategii sau planuri de dezvoltare cu emisii scăzute de carbon. Se așteaptă ca astfel de strategii sau planuri să contribuie la trecerea la o societate cu emisii reduse de carbon și să asigure o creștere continuă și o dezvoltare durabilă, precum și la realizarea de progrese în mod eficient din punct de vedere al costurilor în vederea realizării obiectivului climatic pe termen lung, ținând cont în mod corespunzător de etapele intermediare. Prezentul regulament ar trebui să faciliteze punerea în aplicare a acestor cerințe de monitorizare și de raportare.

⁽¹⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 169.

⁽²⁾ JO C 277, 13.9.2012, p. 51.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 aprilie 2013.

⁽⁴⁾ JO L 49, 19.2.2004, p. 1.

⁽⁵⁾ Decizia 94/69/CE a Consiliului din 15 decembrie 1993 privind încheierea Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (JO L 33, 7.2.1994, p. 11).

⁽⁶⁾ Decizia 2002/358/CE a Consiliului din 25 aprilie 2002 privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta (JO L 130, 15.5.2002, p. 1).

- (6) Ansamblul de acte ale Uniunii adoptate în 2009 și denumite, în mod colectiv „pachetul privind clima și energia”, în special Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 ⁽¹⁾ și Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră ⁽²⁾, marchează un alt angajament ferm al Uniunii și al statelor membre de a reduce în mod semnificativ emisiile de gaze cu efect de seră. Sistemul Uniunii de monitorizare și de raportare a emisiilor ar trebui să fie, de asemenea, actualizat având în vedere noile cerințe stabilite în temeiul celor două acte juridice menționate.
- (7) În temeiul CCONUSC, Uniunea și statele membre s-au angajat să dezvolte, să actualizeze în mod periodic, să publice și să raporteze Conferinței părților inventarele naționale de emisii antropice de la surse și de eliminare de către absorbanți a tuturor gazelor cu efect de seră care nu sunt controlate prin Protocolul de la Montreal din 1987 privind substanțele care diminuează stratul de ozon la Convenția de la Viena privind protecția stratului de ozon ⁽³⁾ („Protocolul de la Montreal”), utilizând metodologiile comparabile convenite în cadrul Conferinței părților.
- (8) Articolul 5 alineatul (1) din Protocolul de la Kyoto solicită Uniunii și statelor membre să stabilească și să păstreze un sistem național pentru estimarea emisiilor antropice de la surse și a eliminării de către absorbanți a tuturor gazelor cu efect de seră care nu sunt controlate prin Protocolul de la Montreal, cu scopul de a asigura punerea în aplicare a altor dispoziții ale Protocolului de la Kyoto. În acest demers, Uniunea și statele membre ar trebui să aplice orientările referitoare la sistemele naționale prevăzute în anexa la Decizia 19/CMP.1 a Conferinței părților la CCONUSC care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (Decizia 19/CMP.1). De asemenea, Decizia 1/CP.16 solicită instituirea unor acorduri naționale în vederea estimării emisiilor antropice de la surse și a eliminării de către absorbanți a tuturor gazelor cu efect de seră care nu sunt controlate prin Protocolul de la Montreal. Prezentul regulament ar trebui să permită punerea în aplicare a ambelor cerințe.
- (9) Cipru și Malta sunt incluse în anexa I la CCONUSC în temeiul Deciziei 10/CP.17 a Conferinței părților la CCONUSC, care produce efecte de la 9 ianuarie 2013 și, respectiv, în temeiul Deciziei 3/CP.15 a Conferinței părților la CCONUSC, care produce efecte de la 26 octombrie 2010.
- (10) Experiența acumulată în urma punerii în aplicare a Deciziei nr. 280/2004/CE a arătat necesitatea sporirii sinergiilor și a coerenței cu raportarea în temeiul altor instrumente juridice, în special Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității ⁽⁴⁾, Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți ⁽⁵⁾, Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici ⁽⁶⁾, Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră ⁽⁷⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei ⁽⁸⁾. În timp ce raționalizarea cerințelor de raportare va necesita modificarea instrumentelor juridice individuale, utilizarea de date coerente pentru raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră este esențială în vederea asigurării calității raportării emisiilor.
- (11) Cel de al patrulea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) a identificat un potențial de încălzire globală al trifluorurii de azot („NF₃”) de aproximativ 17 000 mai mare decât al dioxidului de carbon (CO₂). NF₃ este utilizată tot mai mult în industria electronică ca înlocuitor al perfluorocarbunilor („PFC”) și al hexafluorurii de sulf (SF₆). În conformitate cu articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), politica de mediu a Uniunii trebuie să se bazeze pe principiul precauției. Acest principiu impune monitorizarea NF₃ în vederea evaluării nivelului de emisii în Uniune și, după caz, în vederea definirii acțiunilor de atenuare.
- (12) Datele raportate în prezent în inventarele naționale de emisii de gaze cu efect de seră și în registrele naționale și ale Uniunii nu sunt suficiente pentru a stabili, la nivel de stat membru, emisiile de CO₂ produse de aviația civilă la nivel național și care nu sunt reglementate de Directiva 2003/87/CE. În momentul adoptării obligațiilor de raportare, Uniunea nu ar trebui să impună statelor membre și întreprinderilor mici și mijlocii („IMM-uri”) sarcini care nu sunt proporționale cu obiectivele urmărite. Emisiile de CO₂ generate de aviație, care nu sunt reglementate de Directiva 2003/87/CE, reprezintă doar o foarte mică parte din totalul emisiilor de gaze

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 136.

⁽²⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 63.

⁽³⁾ Decizia 88/540/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1988 privind încheierea Convenției de la Viena privind protecția stratului de ozon și a Protocolului de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon (JO L 297, 31.10.1988, p. 8).

⁽⁴⁾ JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

⁽⁵⁾ JO L 33, 4.2.2006, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 309, 27.11.2001, p. 22.

⁽⁷⁾ JO L 161, 14.6.2006, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 304, 14.11.2008, p. 1.

- cu efect de seră, iar stabilirea unui sistem de raportare a acestor emisii ar constitui o sarcină nejustificată în lumina cerințelor existente pentru sectorul mai larg, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE. În consecință, emisiile de CO₂ din categoria sursă a IPCC „1.A.3.A aviația civilă” ar trebui considerate ca fiind egale cu zero în sensul articolului 3 și al articolului 7 alineatul (1) din Decizia nr. 406/2009/CE.
- (13) Pentru a se asigura eficacitatea dispozițiilor pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră, este necesar să se evite creșterea și mai mare a sarcinii administrative și financiare suportate deja de către statele membre.
- (14) Deși emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră legate de folosința terenurilor, schimbarea folosinței terenurilor și silvicultură („LULUCF”) se integrează în obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Protocolului de la Kyoto, acestea nu fac parte din obiectivul de 20 % până în 2020 în temeiul pachetului privind clima și energia. Articolul 9 din Decizia nr. 406/2009/CE impune Comisiei să evalueze modalitățile de includere a emisiilor și absorbțiilor rezultate din activități legate de LULUCF în cadrul angajamentului Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, garantând caracterul permanent și integritatea din punctul de vedere al mediului a contribuției LULUCF și asigurând acuratețea monitorizării și a contabilizării emisiilor și absorbțiilor relevante. Aceasta presupune, de asemenea, ca Comisia să prezinte o propunere legislativă, după caz, care să intre în vigoare începând cu anul 2013. La 12 martie 2012, Comisia a înaintat Parlamentului European și Consiliului o propunere, ca prim pas în direcția includerii sectorului LULUCF în angajamentul Uniunii privind reducerea emisiilor de gaze, ceea ce s-a concretizat în adoptarea Deciziei nr. 529/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind normele de contabilizare referitoare la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră care rezultă din activități legate de folosința terenurilor, schimbarea folosinței terenurilor și silvicultură și privind informații referitoare la acțiunile legate de activitățile respective ⁽¹⁾.
- (15) Uniunea și statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a furniza informații cât mai actualizate cu privire la emisiile de gaze cu efect de seră, în special în cadrul Strategiei Europa 2020 și al termenelor sale limită precise. Prezentul regulament ar trebui să permită pregătirea unor astfel de estimări în cel mai scurt timp posibil pe baza utilizării informațiilor statistice și de alt tip, precum, după caz, datele transmise de sateliți spațiali furnizate de programul Monitorizare globală pentru mediu și securitate și de alte sisteme de sateliți.
- (16) Deoarece Comisia a anunțat că intenționează să propună noi cerințe de monitorizare și raportare pentru emisii care rezultă din transportul maritim, inclusiv modificări la prezentul regulament, după caz, prezentul regulament nu ar trebui să anticipeze o astfel de propunere și, prin urmare, nu ar trebui să se introducă momentan în prezentul regulament dispoziții privind monitorizarea și raportarea emisiilor care rezultă din transportul maritim.
- (17) Experiența acumulată în urma punerii în aplicare a Deciziei nr. 280/2004/CE a demonstrat necesitatea îmbunătățirii transparenței, acurateței, coerenței, integralității și comparabilității informațiilor raportate cu privire la politici, măsuri și prognoze. Decizia nr. 406/2009/CE solicită statelor membre să raporteze progresul prognozat cu privire la îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul deciziei respective, inclusiv informațiile referitoare la politicile, măsurile și prognozele naționale. Strategia Europa 2020 a stabilit o agendă economică și politică integrată care impune Uniunii și statelor membre să depună eforturi suplimentare în ceea ce privește raportarea în timp util a politicilor și măsurilor privind schimbările climatice, precum și a efectelor preconizate ale acestora asupra emisiilor. Crearea unor sisteme la nivelul Uniunii și al statelor membre, combinată cu o mai bună orientare în materie de raportare, ar trebui să contribuie în mod semnificativ la îndeplinirea acestor obiective. De asemenea, pentru a se asigura faptul că Uniunea îndeplinește cerințele internaționale și naționale de raportare a prognozelor privind emisiile de gaze cu efect de seră și pentru a evalua progresul înregistrat de aceasta cu privire la îndeplinirea angajamentelor și a obligațiilor sale internaționale și naționale, Comisia ar trebui, de asemenea, să elaboreze și să utilizeze prognoze privind emisiile de gaze cu efect de seră.
- (18) Este necesar ca statele membre să furnizeze informații îmbunătățite în vederea monitorizării progresului și a acțiunilor întreprinse de acestea cu privire la adaptarea la schimbările climatice. Aceste informații sunt necesare pentru conceperea unei strategii cuprinzătoare de adaptare a Uniunii în urma publicării Cărții albe a Comisiei din 1 aprilie 2009 intitulată „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european”. Raportarea informațiilor privind adaptarea va permite statelor membre să facă schimb de cele mai bune practici și să-și evalueze necesitățile și nivelul de pregătire necesare pentru a aborda schimbările climatice.
- (19) În temeiul Deciziei 1/CP.15, Uniunea și statele membre s-au angajat să asigure o finanțare considerabilă în domeniul climei pentru a susține acțiunile de adaptare și atenuare în țările în curs de dezvoltare. În conformitate cu punctul 40 din Decizia 1/CP.16, toate țările dezvoltate care sunt parte la CCONUSC trebuie să-și îmbunătățească modalitățile de raportare privind furnizarea de sprijin financiar, tehnologic și pentru dezvoltarea capacității destinat țărilor în curs de dezvoltare care sunt parte la CCONUSC. Îmbunătățirea modalităților de raportare este esențială pentru recunoașterea eforturilor depuse de Uniune și de statele membre în vederea îndeplinirii angajamentelor asumate. De asemenea, Decizia 1/CP.16 prevede un nou mecanism tehnologic pentru îmbunătățirea transferului internațional de tehnologie. Prezentul regulament ar trebui să asigure raportarea, pe baza celor mai bune date disponibile, a informațiilor actualizate referitoare la activitățile privind transferul de tehnologie către țările în curs de dezvoltare.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 80 din prezentul Jurnal Oficial.

- (20) Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) a modificat Directiva 2003/87/CE astfel încât să includă activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii. Directiva 2003/87/CE conține dispoziții referitoare la utilizarea veniturilor din licitații, la raportarea utilizării veniturilor din licitații de către statele membre, precum și la acțiunile întreprinse în temeiul articolului 3d din directiva respectivă. Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE, conține, în prezent, și dispoziții referitoare la utilizarea veniturilor din licitații și stabilește că cel puțin 50 % din aceste venituri ar trebui să fie utilizate în scopul uneia sau al mai multora dintre activitățile menționate la articolul 10 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE. Transparența cu privire la utilizarea veniturilor obținute în urma licitării cotelor în temeiul Directivei 2003/87/CE este esențială pentru susținerea angajamentelor Uniunii.
- (21) În temeiul CCONUSC, Uniunea și statele sale membre s-au angajat să dezvolte, să actualizeze în mod periodic, să publice și să raporteze Conferinței părților comunicările naționale și rapoartele bienale, utilizând orientările, metodologiile și formatele convenite de Conferința părților. Decizia 1/CP.16 solicită îmbunătățirea modalităților de raportare referitoare la obiectivele privind atenuarea și furnizarea de sprijin financiar, tehnologic și pentru construirea capacității în țările în curs de dezvoltare.
- (22) Decizia nr. 406/2009/CE a transformat ciclul anual actual de raportare într-un ciclu de angajamente anuale care impune o revizuire cuprinzătoare a inventarelor statelor membre privind gazele cu efect de seră într-o perioadă de timp mai scurtă decât cea stabilită pentru revizuirea inventarului actual al CCONUSC cu scopul de a permite utilizarea flexibilităților și, după caz, aplicarea acțiunilor corective la sfârșitul fiecărui an relevant. Este necesară stabilirea la nivelul Uniunii a unui proces de revizuire a inventarelor privind gazele cu efect de seră transmise de către statele membre, astfel încât să se asigure faptul că gradul de respectare a Deciziei nr. 406/2009/CE este evaluat într-o manieră credibilă, coerentă, transparentă și în timp util.
- (23) În prezent se discută în cadrul procesului CCONUSC o serie de elemente tehnice referitoare la raportarea emisiilor de la surse și a eliminării de către absorbantii a gazelor cu efect de seră, cum ar fi potențialele de încălzire globală, anvergura gazelor cu efect de seră raportate și orientările metodologice din partea IPCC care urmează să fie utilizate pentru pregătirea inventarelor naționale privind gazele cu efect de seră. Revizuirea elementelor metodologice în contextul procesului CCONUSC și recalculările ulterioare ale seriilor cronologice de emisii de gaze cu efect de seră pot modifica nivelul și tendințele acestor emisii. Comisia ar trebui să monitorizeze astfel de evoluții la nivel internațional și, dacă este necesar, să propună revizuirea prezentului regulament pentru a asigura coerența cu metodologiile utilizate în contextul procesului CCONUSC.
- (24) În conformitate cu orientările actuale din cadrul CCONUSC privind raportarea gazelor cu efect de seră, calculul și raportarea emisiilor de metan se bazează pe potențiale de încălzire globală asociate pe un interval de timp de 100 de ani. Dat fiind potențialul ridicat de încălzire globală și durata de viață relativ scurtă în atmosferă a metanului, Comisia ar trebui să analizeze în ce mod ar fi afectate politicile și măsurile de adoptare a unui interval de timp de 20 de ani în cazul metanului.
- (25) Ținând cont de Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la o abordare globală privind emisiile antropice cu efecte asupra climei, altele decât cele de CO₂ și odată cu obținerea unui acord în cadrul CCONUSC privind utilizarea orientărilor IPCC aprobate și publicate referitoare la monitorizarea și raportarea emisiilor de carbon negru, Comisia ar trebui să analizeze implicațiile asupra politicilor și măsurilor și, după caz, să modifice anexa I la prezentul regulament.
- (26) Emisiile de gaze cu efect de seră raportate de-a lungul seriilor cronologice ar trebui estimate prin intermediul aceluiași metode. Datele privind activitatea subiacentă și factorii de emisie ar trebui obținute și utilizate într-o manieră coerentă, prin care să se asigure faptul că modificările survenite cu privire la tendințele emisiilor nu sunt introduse ca rezultat al modificărilor suferite de metodele sau ipotezele de estimare. Recalculările emisiilor de gaze cu efect de seră ar trebui efectuate în conformitate cu orientările convenite, în vederea îmbunătățirii coerenței, acurateței și integralității seriilor cronologice raportate și a punerii în aplicare a unor metode mai detaliate. Atunci când metodologia sau modalitatea de colectare a datelor privind activitatea subiacentă și factorii de emisie au suferit modificări, statele membre ar trebui să recalculeze inventarele pentru seriile cronologice raportate și să evalueze necesitatea recalculărilor pe baza motivelor furnizate în orientările convenite, în special pentru categoriile-cheie. Prezentul regulament ar trebui să prevadă dacă și în ce condiții ar trebui luate în calcul efectele unor astfel de recalculări în scopul de a stabili nivelul anual de emisii alocate.
- (27) Aviația are impact asupra climei globale prin emisiile de CO₂, dar și prin alte emisii, inclusiv emisiile de oxizi de azot, și mecanisme, precum creșterea stratului de nori cirrus. Având în vedere evoluția rapidă a înțelegerii din punct de vedere științific a acestui impact, ar trebui să se efectueze cu regularitate o evaluare actualizată a impactului independent de CO₂ al aviației asupra climei globale în contextul prezentului regulament. Modelarea utilizată în acest sens ar trebui să se adapteze la progresele științifice. Pe baza propriilor evaluări a acestui impact, Comisia ar putea lua în considerare opțiuni de politică relevante pentru abordarea lor.

(¹) JO L 8, 13.1.2009, p. 3.

- (28) Agenția Europeană de Mediu urmărește să susțină dezvoltarea durabilă și să contribuie la îmbunătățirea semnificativă și măsurabilă a mediului în Europa prin furnizarea de informații actuale, orientate, relevante și fiabile legislatorilor, instituțiilor publice și publicului larg. Agenția Europeană de Mediu ar trebui să ofere asistență Comisiei, după caz, la lucrările de monitorizare și raportare, în special în contextul sistemului de inventariere al Uniunii și al sistemului acesteia privind prognozele, politicile și măsurile, la efectuarea expertizei anuale de revizuire a inventarelor statelor membre, la evaluarea progreselor înregistrate în vederea îndeplinirii angajamentelor Uniunii de reducere a emisiilor, la menținerea platformei europene pentru adaptarea la schimbările climatice în ceea ce privește impactul schimbărilor climatice, vulnerabilitățile și adaptarea la schimbările climatice, precum și la comunicarea de informații pertinente privind clima către publicul larg.
- (29) Toate cerințele referitoare la furnizarea de informații și de date în temeiul prezentului regulament ar trebui să facă obiectul normelor Uniunii privind protecția datelor și confidențialitatea comercială.
- (30) Informațiile și datele colectate în temeiul prezentului regulament pot contribui și ele la formularea și evaluarea politicii viitoare a Uniunii cu privire la schimbările climatice.
- (31) Comisia ar trebui să urmărească punerea în aplicare a cerințelor de monitorizare și de raportare în temeiul prezentului regulament, precum și evoluțiile ulterioare înregistrate în temeiul CCONUSC și al Protocolului de la Kyoto cu scopul de a asigura coerența. În acest sens, Comisia ar trebui să înainteze, dacă este oportun, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului.
- (32) Cu scopul de a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a articolului 5 alineatul (4), a articolului 7 alineatele (7) și (8), a articolului 8 alineatul (2), a articolului 12 alineatul (3), a articolului 17 alineatul (4) și a articolului 19 alineatele (5) și (6) din prezentul regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare. Cu excepția articolului 19 alineatul (6), aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽¹⁾.
- (33) În vederea stabilirii cerințelor armonizate de raportare cu privire la monitorizarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a altor informații relevante pentru politica privind schimbările climatice, ar trebui să se delege Comisiei competența de adoptare a actelor în conformitate cu articolul 290 din TFUE în vederea revizuirii anexei I și

a anexei III la prezentul regulament în conformitate cu deciziile luate în cadrul CCONUSC și al Protocolului de la Kyoto; în vederea luării în considerare a modificărilor potențialelor de încălzire globală și a orientărilor de inventariere convenite la nivel internațional; în vederea stabilirii cerințelor de bază pentru sistemul de inventariere al Uniunii; și în vederea înființării registrului Uniunii. Este deosebit de important ca Comisia să desfășoare consultări adecvate pe parcursul lucrărilor sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. În momentul elaborării și redactării actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, corespunzătoare și în timp util a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

- (34) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea unui mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii propuse, pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

OBIECTUL, DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește un mecanism pentru:

- (a) asigurarea unei raportări actuale, transparente, exacte, coerente, comparabile și integrale din partea Uniunii și a statelor sale membre către secretariatul CCONUSC;
- (b) raportarea și verificarea informațiilor cu privire la angajamentele Uniunii și ale statelor sale membre, asumate în temeiul CCONUSC, al Protocolului de la Kyoto și al deciziilor adoptate în temeiul acestora, precum și evaluarea progreselor în ceea ce privește respectarea acestor angajamente;
- (c) monitorizarea și raportarea tuturor emisiilor antropice de la surse și a eliminării de către absorbanți a tuturor gazelor cu efect de seră care nu sunt controlate de Protocolul de la Montreal privind substanțele care diminuează stratul de ozon în statele membre;

(¹) JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

- (d) monitorizarea, raportarea, revizuirea și verificarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a altor informații în temeiul articolului 6 din Decizia nr. 406/2009/CE;
- (e) raportarea utilizării veniturilor generate prin licitarea certificatelor în temeiul articolului 3d alineatele (1) sau (2) sau al articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, în conformitate cu articolul 3d alineatul (4) și cu articolul 10 alineatul (3) din directiva respectivă;
- (f) monitorizarea și raportarea acțiunilor întreprinse de statele membre în vederea adaptării la consecințele inevitabile ale schimbărilor climatice în mod eficient din perspectiva costurilor;
- (g) evaluarea progreselor înregistrate de statele membre în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor lor în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică:

- (a) raportării strategiilor de dezvoltare cu emisii reduse de carbon elaborate de Uniune și de statele sale membre, precum și oricăror actualizări ale acestora în conformitate cu Decizia 1/CP.16;
- (b) emisiilor de gaze cu efect de seră incluse în anexa I la prezentul regulament provenind de la sectoare și surse și eliminării de către absorbanți, cuprinse în inventarele naționale de gaze cu efect de seră în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din CCONUSC și având loc pe teritoriile statelor membre;
- (c) emisiilor de gaze cu efect de seră care se încadrează în domeniul de aplicare a articolului 2 alineatul (1) din Decizia nr. 406/2009/CE;
- (d) impactului independent de CO₂ asupra climei, asociat emisiilor generate de aviația civilă;
- (e) prognozelor Uniunii și statelor membre privind emisiile antropice de la surse și eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră care nu sunt controlate de Protocolul de la Montreal, precum și politicilor și măsurilor elaborate de statele membre în legătură cu acestea;
- (f) sprijinului financiar și tehnologic agregat, acordat țărilor în curs de dezvoltare în conformitate cu cerințele stabilite în temeiul CCONUSC;
- (g) utilizării veniturilor din licitarea certificatelor de emisie în temeiul articolului 3d alineatele (1) și (2) și al articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE;
- (h) acțiunilor întreprinse de statele membre în vederea adaptării la schimbările climatice.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „potențial de încălzire globală” al unui gaz înseamnă aportul total la încălzirea globală rezultat în urma emisiei unei unități din gazul respectiv raportat la o unitate din gazul de referință, CO₂, căreia i se alocă valoarea 1;
2. „sistem național de inventariere” înseamnă un sistem de dispoziții instituționale, juridice și procedurale stabilite într-un stat membru în vederea estimării emisiilor antropice de la surse și a eliminării de către absorbanți a tuturor gazelor cu efect de seră necontrolate prin Protocolul de la Montreal, precum și în vederea raportării și arhivării informațiilor privind inventarierea, în conformitate cu Decizia 19/CMP.1 sau cu alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto;
3. „autorități competente în ceea ce privește inventarierea” înseamnă autorități cărora li se încredințează în temeiul unui sistem național de inventariere sarcina de a compila inventarul gazelor cu efect de seră;
4. „asigurarea calității” înseamnă un sistem planificat de proceduri de revizuire care să garanteze că obiectivele privind calitatea datelor sunt îndeplinite și că cele mai bune estimări și informații sunt raportate pentru a susține eficiența programului de control al calității și pentru a asista statele membre;
5. „controlul calității” înseamnă un sistem de activități tehnice de rutină pentru măsurarea și controlul calității informațiilor și a estimărilor compilate cu scopul de a asigura integritatea, corectitudinea și caracterul integral al datelor, de a identifica și rezolva erorile și omisiunile, de a documenta și arhiva datele și alte materiale folosite și de a înregistra toate activitățile de asigurare a calității;
6. „indicator” înseamnă un factor sau o variabilă cantitativă sau calitativă care contribuie la o mai bună înțelegere a evoluției punerii în aplicare a politicilor și măsurilor și a tendințelor emisiilor de gaze cu efect de seră;
7. „unitate a cantității atribuite” sau „AAU” înseamnă o unitate emisă în temeiul dispozițiilor relevante din anexa la Decizia 13/CMP.1 a Conferinței părților la CCONUSC care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto („Decizia 13/CMP.1”) sau din alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto;
8. „unitate de absorbție” sau „RMU” înseamnă o unitate emisă în temeiul dispozițiilor relevante din anexa la Decizia 13/CMP.1 sau din alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto;

9. „unitate de reducere a emisiilor” sau „ERU” înseamnă o unitate emisă în temeiul dispozițiilor relevante din anexa la Decizia 13/CMP.1 sau din alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto;
10. „reducere de emisii certificată” sau „CER” înseamnă o unitate emisă în temeiul articolului 12 din Protocolul de la Kyoto și al cerințelor acestuia, precum și al dispozițiilor relevante din anexa la Decizia 13/CMP.1 sau din alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto;
11. „reducere de emisii certificată temporară” sau „tCER” înseamnă o unitate eliberată în temeiul articolului 12 din Protocolul de la Kyoto și al cerințelor acestuia, precum și al dispozițiilor relevante din anexa la Decizia 13/CMP.1 sau din alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto, și anume credite acordate pentru eliminarea emisiilor care sunt certificate pentru un proiect de mecanism pentru dezvoltarea curată (CDM) de împădurire sau reîmpădurire, care urmează să fie înlocuite la momentul expirării, la finalul celei de a doua perioade de angajament;
12. „reducere de emisii certificată pe termen lung” sau „ICER” înseamnă o unitate eliberată în temeiul articolului 12 din Protocolul de la Kyoto și al cerințelor acestuia, precum și al dispozițiilor relevante din anexa la Decizia 13/CMP.1 sau din alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto, și anume credite acordate pentru eliminarea pe termen lung a emisiilor care sunt certificate pentru un proiect CDM de împădurire și reîmpădurire, care urmează să fie înlocuite la momentul expirării, la finalul perioadei de creditare sau în cazul inversării stocării ori al neprezentării unui raport de certificare;
13. „registru național” înseamnă un registru sub forma unei baze de date electronice și standardizate care include informații privind emiterea, deținerea, transferul, achiziționarea, anularea, retragerea, reportarea, înlocuirea sau schimbarea datei expirării, după caz, a AAU, RMU, ERU, CER, tCER și ICER;
14. „politici și măsuri” înseamnă toate instrumentele care vizează punerea în aplicare a angajamentelor în temeiul articolului 4 alineatul 2 literele (a) și (b) din CCONUSC, care le pot include pe cele care nu au ca obiectiv principal limitarea și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;
15. „sistem pentru politici, măsuri și prognoze” înseamnă un sistem de dispoziții instituționale, juridice și procedurale stabilit în vederea raportării politicilor și măsurilor și prognozelor de emisii antropice de la surse și a eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră care nu sunt controlate de Protocolul de la Montreal, astfel cum impune articolul 12 din prezentul regulament;
16. „evaluare *ex ante* a politicilor și măsurilor” înseamnă o evaluare a efectelor preconizate pentru o politică sau măsură;
17. „evaluare *ex post* a politicilor și măsurilor” înseamnă o evaluare a efectelor trecute ale unei politici sau măsuri;
18. „prognoze fără măsuri” înseamnă prognoze ale emisiilor antropice de la surse și ale eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, care exclud efectele tuturor politicilor și măsurilor planificate, adoptate sau puse în aplicare după anul ales drept începutul prognozei respective;
19. „prognoze cu măsuri” înseamnă prognoze ale emisiilor antropice de la surse și ale eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, care cuprind efectele, în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, ale politicilor și măsurilor adoptate și puse în aplicare;
20. „prognoze cu măsuri suplimentare” înseamnă prognoze ale emisiilor antropice de la surse și ale eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, care cuprind efectele, în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, ale politicilor și măsurilor adoptate și puse în aplicare pentru atenuarea schimbărilor climatice, precum și ale politicilor și măsurilor planificate în acest scop;
21. „analiză de sensibilitate” înseamnă analiza unui algoritm-model sau a unei ipoteze pentru a cuantifica sensibilitatea sau stabilitatea modelului privind variațiile datelor de ieșire față de variațiile datelor de intrare sau a ipotezelor subiacente. Această analiză se efectuează prin modificarea valorilor de intrare sau a ecuațiilor-model și prin observarea modului în care modelul de realizare variază în mod corespunzător;
22. „sprijin pentru atenuarea schimbărilor climatice” înseamnă sprijinul acordat pentru activitățile din țările în curs de dezvoltare care contribuie la obiectivul de stabilizare a concentrațiilor de gaze cu efect de seră din atmosferă la un nivel care să împiedice orice interferențe antropice periculoase cu sistemul climatic;
23. „sprijin pentru adaptarea la schimbările climatice” înseamnă sprijinul acordat pentru activitățile din țările în curs de dezvoltare care vizează reducerea vulnerabilității oamenilor sau a sistemelor naturale față de impactul schimbărilor climatice și al altor riscuri legate de mediu, prin menținerea sau sporirea capacității de adaptare și a rezilienței țărilor în curs de dezvoltare;
24. „corecții tehnice” înseamnă ajustările făcute estimărilor din cadrul inventarului național de emisii de gaze cu efect de seră, efectuate în contextul revizuirii desfășurate în temeiul articolului 19, atunci când datele transmise necesare realizării inventarului sunt incomplete sau nu sunt elaborate în conformitate cu normele sau orientările internaționale sau ale Uniunii relevante și care sunt destinate a înlocui estimările transmise inițial;

25. „recalculări”, în conformitate cu orientările CCONUSC privind raportarea inventarelor anuale, înseamnă o procedură de reestimare a emisiilor antropice de la surse și a eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră raportate în inventarele transmise anterior, ca urmare a modificării metodologiilor, a modului în care sunt obținute și folosite datele privind factorii de emisie și datele privind activitatea, a includerii de noi categorii sursă și de absorbanți sau de noi gaze sau a schimbărilor potențialului de încălzire globală al gazelor cu efect de seră.

CAPITOLUL 2

STRATEGII DE DEZVOLTARE CU EMISII REDUSE DE CARBON

Articolul 4

Strategii de dezvoltare cu emisii reduse de carbon

(1) Statele membre și Comisia în numele Uniunii întocmesc strategiile lor de dezvoltare cu emisii reduse de carbon în conformitate cu orice dispoziții de raportare convenite la nivel internațional, în contextul procesului CCONUSC, pentru a contribui la:

- (a) monitorizarea transparentă și precisă a progreselor reale și preconizate înregistrate de către statele membre, inclusiv a contribuției măsurilor propuse de Uniune la îndeplinirea angajamentelor Uniunii și ale statelor membre, în temeiul CCONUSC, de a limita sau reduce emisiile antropice de gaze cu efect de seră;
- (b) îndeplinirea angajamentelor statelor membre privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE și reducerea pe termen lung a emisiilor și sporirea eliminării de către absorbanți în toate sectoarele în conformitate cu obiectivul Uniunii, în contextul reducerilor necesare, potrivit IPCC, în țările dezvoltate considerate ca grup, de a reduce emisiile cu până la 80-95 % până în 2050 față de nivelurile din 1990 în mod eficient din punct de vedere al costurilor.

(2) Statele membre raportează Comisiei cu privire la stadiul de punere în aplicare a strategiei lor de dezvoltare cu emisii reduse de carbon până la 9 ianuarie 2015 sau în conformitate cu orice calendar convenit la nivel internațional în contextul procesului CCONUSC.

(3) Comisia și statele membre pun de îndată la dispoziția publicului strategiile lor de dezvoltare cu emisii reduse de carbon și orice actualizări ale acestora.

CAPITOLUL 3

RAPORTAREA DATELOR ISTORICE ASOCIATE EMISIILOR ȘI ELIMINĂRILOR DE GAZE CU EFECT DE SERĂ

Articolul 5

Sisteme naționale de inventariere

(1) Statele membre stabilesc, administrează și urmăresc să îmbunătățească permanent sistemele naționale de inventariere,

în conformitate cu cerințele CCONUSC referitoare la sistemele naționale, pentru a estima emisiile antropice de la surse și eliminările de către absorbanți ale gazelor cu efect de seră incluse în anexa I la prezentul regulament și pentru a asigura actualitatea, transparența, acuratețea, coerența, comparabilitatea și caracterul integral al inventarelor lor de gaze cu efect de seră.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente în materie de inventare au acces la:

- (a) datele și metodele raportate pentru activități și instalații în temeiul Directivei 2003/87/CE cu scopul de a pregăti inventarele naționale de gaze cu efect de seră cu scopul de a asigura coerența între emisiile de gaze cu efect de seră raportate în temeiul sistemului Uniunii de comercializare a emisiilor și cele din inventarele naționale de gaze cu efect de seră;
- (b) în cazul în care sunt relevante, datele colectate prin intermediul sistemelor de raportare cu privire la gazele fluorurate din diverse sectoare, stabilite în temeiul articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006 cu scopul de a pregăti inventarele naționale de gaze cu efect de seră;
- (c) în cazul în care sunt relevante, emisiile, datele subiacente și metodologiile raportate prin intermediul facilităților în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 cu scopul de a pregăti inventarele naționale de gaze cu efect de seră;
- (d) datele raportate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1099/2008.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente, dacă este relevant:

(a) folosesc sistemele de raportare stabilite în temeiul articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006 pentru îmbunătățirea estimării gazelor fluorurate în inventarele naționale de gaze cu efect de seră;

(b) sunt capabile să realizeze verificările anuale privind coerența menționate la articolul 7 alineatul (1) literele (l) și (m).

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procesul de transmitere ale informațiilor legate de sistemele naționale de inventariere și de cerințe privind instituirea, operarea și funcționarea sistemelor naționale de inventariere a gazelor cu efect de seră în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

Articolul 6

Sistemul de inventariere al Uniunii

(1) Se instituie un sistem de inventariere al Uniunii care să asigure actualitatea, transparența, acuratețea, coerența, comparabilitatea și caracterul integral al inventarelor naționale cu privire la inventarul de gaze cu efect de seră al Uniunii. Comisia administrează, întreține și urmărește să îmbunătățească permanent acest sistem, care include:

- (a) un program de asigurare a calității și de control al calității, care include stabilirea obiectivelor de calitate și conceperea unui plan de asigurare și de control al calității în materie de inventariere. Comisia asistă statele membre la punerea în aplicare a programelor de asigurare a calității și de control al calității;
- (b) o procedură pentru a estima, în consultare cu statul membru în cauză, orice date care lipsesc din inventarul său național;
- (c) revizuirile inventarelor de gaze cu efect de seră din statele membre menționate la articolul 19.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 25 privind cerințele substanțiale pentru un sistem de inventariere al Uniunii în vederea îndeplinirii obligațiilor în temeiul Deciziei 19/CMP.1. Comisia nu adoptă dispoziții în temeiul punctului 1 mai împovărătoare pentru statele membre decât cele prevăzute în actele adoptate în temeiul articolului 3 alineatul (3) și al articolului 4 alineatul (2) din Decizia nr. 280/2004/CE.

Articolul 7

Inventare de gaze cu efect de seră

(1) Până la data de 15 ianuarie a fiecărui an („anul X”), statele membre stabilesc și raportează Comisiei următoarele:

- (a) emisiile lor antropice de gaze cu efect de seră incluse în anexa I la prezentul regulament și emisiile antropice de gaze cu efect de seră menționate la articolul 2 alineatul (1) din Decizia nr. 406/2009/CE pentru anul X-2, în conformitate cu cerințele de raportare CCONUSC. Fără a aduce atingere raportării gazelor cu efect de seră incluse în anexa I din prezentul regulament, emisiile de CO₂ de la categoria sursă IPCC „1.A.3.A aviație civilă” se consideră egale cu zero în sensul articolului 3 și al articolului 7 alineatul (1) din Decizia nr. 406/2009/CE;
- (b) datele în conformitate cu cerințele de raportare CCONUSC cu privire la emisiile antropice de monoxid de carbon (CO), dioxid de sulf (SO₂), oxizi de azot (NOx) și compuși organici volatili, conforme cu datele deja raportate în temeiul articolului 7 din Directiva 2001/81/CE și al

Convenției asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi a ONU/ECE, pentru anul X-2;

- (c) emisiile lor antropice de gaze cu efect de seră de la surse și eliminările de către absorbanți a dioxidului de carbon rezultat din LULUCF, pentru anul X-2, în conformitate cu cerințele de raportare CCONUSC;
- (d) emisiile lor antropice de gaze cu efect de seră de la surse și eliminările de către absorbanți a dioxidului de carbon rezultat din activitățile LULUCF în temeiul Deciziei nr. 529/2013/UE și al Protocolului de la Kyoto și informații privind contabilizarea acestor emisii de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor determinate de LULUCF, în conformitate cu Decizia nr. 529/2013/UE și cu articolul 3 alineatele (3) și (4) din Protocolul de la Kyoto, precum și cu deciziile relevante adoptate în temeiul acestor dispoziții, pentru perioada cuprinsă între 2008 sau alți ani relevanți și anul X-2. În cazul în care statele membre optează pentru gestionarea terenurilor cultivate, gestionarea pajiștilor, activități de revegetare sau de drenare a zonelor umede și de reumidificare, acestea raportează, de asemenea, emisiile de la surse și eliminările de către absorbanți de gaze cu efect de seră pentru fiecare astfel de activitate pentru anul de referință relevant sau pentru perioada specificată în anexa VI la Decizia nr. 529/2013/UE și în anexa la Decizia 13/CMP.1. Atunci când se conformează cu obligațiile lor de raportare în temeiul prezentei litere și mai ales atunci când transmit informații privind emisii și eliminări legate de obligațiile lor de contabilizare stabilite în Decizia nr. 529/2013/UE, statele membre transmit informațiile ținând cont pe deplin de ghidul de bune practici aplicabil al IPCC pentru LULUCF;
- (e) orice modificări ale informațiilor menționate la literele (a)-(d) referitoare la perioada cuprinsă între anul sau perioada de referință relevante și anul X-3, indicând motivele modificărilor respective;
- (f) informații privind indicatorii, astfel cum se stipulează în anexa III pentru anul X-2;
- (g) informații provenind din registrul lor național cu privire la emiterea, achiziția, deținerea, transferul, anularea, retragerea și reportarea de AAU, RMU, ERU, CER, tCER și lCER pentru anul X-1;
- (h) informații sintetizate privind transferurile încheiate în temeiul articolului 3 alineatele (4) și (5) din Decizia nr. 406/2009/CE, pentru anul X-1;
- (i) informații cu privire la folosirea punerii în aplicare în comun, a CDM și a comercializării internaționale a emisiilor, în temeiul articolelor 6, 12 și 17 din Protocolul de la Kyoto, sau a oricărui alt mecanism flexibil prevăzut în alte instrumente adoptate de către Conferința părților la CCONUSC sau de către Conferința părților la CCONUSC care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la

- Kyoto pentru a-și îndeplini angajamentele cuantificate de limitare sau reducere a emisiilor în temeiul articolului 2 din Decizia 2002/358/CE sau al Protocolului de la Kyoto ori a oricăror alte angajamente viitoare în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto, pentru anul X-2;
- (j) informații cu privire la măsurile luate în vederea îmbunătățirii estimărilor inventarelor, în special în domeniul ale inventarului care au făcut obiectul modificărilor sau recomandărilor în urma expertizelor de revizuire;
- (k) alocarea reală sau estimată a emisiilor verificate raportate de instalații și operatori în temeiul Directivei 2003/87/CE către categoriile de surse din inventarele naționale de gaze cu efect de seră, acolo unde este posibil, și raportul dintre emisiile verificate și totalul emisiilor de gaze cu efect de seră raportate din respectivele categorii de surse, pentru anul X-2;
- (l) în cazurile în care este relevant, rezultatele verificărilor efectuate în ceea ce privește consecvența emisiilor raportate în inventarele de gaze cu efect de seră, pentru anul X-2, cu emisiile verificate raportate în temeiul Directivei 2003/87/CE;
- (m) atunci când este relevant, rezultatele verificărilor efectuate în ceea ce privește coerența datelor folosite pentru estimarea emisiilor în pregătirea inventarelor de gaze cu efect de seră, pentru anul X-2, cu:
- (i) datele folosite pentru pregătirea inventarelor de poluanți atmosferici în temeiul Directivei 2001/81/CE;
- (ii) datele raportate în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006;
- (iii) datele privind energia raportate în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 și al anexei B la respectivul regulament;
- (n) o descriere a modificărilor aduse sistemului lor național de inventariere;
- (o) o descriere a modificărilor aduse registrului național;
- (p) informații cu privire la planurile lor de asigurare a calității și de control al calității, o estimare generală a gradului de incertitudine, o evaluare generală a gradului de realizare și, dacă sunt disponibile, alte elemente ale raportului privind inventarul național de gaze cu efect de seră necesare pentru pregătirea raportului privind inventarul gazelor cu efect de seră la nivelul Uniunii.
- În primul an de raportare în temeiul prezentului regulament, statele membre informează Comisia cu privire la intenția de a recurge la articolul 3 alineatele (4) și (5) din Decizia nr. 406/2009/CE.
- (2) Statele membre raportează Comisiei datele preliminare până la data de 15 ianuarie și datele finale până la data de 15 martie a celui de al doilea an după finalul fiecărei perioade de contabilizare specificată în anexa I la Decizia nr. 529/2013/UE, astfel cum le-au pregătit pentru conturile lor LULUCF pentru perioada de contabilizare respectivă, în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) din decizia respectivă.
- (3) Până la data de 15 martie a fiecărui an, statele membre comunică Comisiei un raport național privind inventarierea, complet și actualizat. Raportul conține toate informațiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, precum și orice actualizări ulterioare ale informațiilor respective.
- (4) Până la data de 15 aprilie a fiecărui an, statele membre transmit secretariatului CCONUSC inventarele naționale conținând informațiile prezentate Comisiei în conformitate cu alineatul (3).
- (5) În cooperare cu statele membre, Comisia compilează anual un inventar de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii și pregătește un raport privind inventarierea gazelor cu efect de seră la nivelul Uniunii pe care le prezintă secretariatului CCONUSC până la data de 15 aprilie.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 25 pentru:
- (a) a adăuga sau elimina substanțe în/din lista de gaze cu efect de seră inclusă în anexa I la prezentul regulament sau pentru a adăuga, elimina sau modifica indicatori în anexa III la prezentul regulament în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC, prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă;
- (b) a ține cont de modificările potențialelor de încălzire globală și de orientările privind inventarierea convenite la nivel internațional în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC, prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă.
- (7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procedura de transmitere de către statele membre pentru inventarele de gaze cu efect de seră în temeiul alineatului (1), în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC, prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă. Actele de punere în aplicare respective precizează, de asemenea, calendarele de cooperare și coordonare între Comisie și statele membre pentru pregătirea raportului de inventariere a gazelor cu efect de seră la nivelul Uniunii. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procedurile de transmitere de către statele membre a emisiilor și eliminărilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 4 din Decizia nr. 529/2013/UE. Prin adoptarea actelor de punere în aplicare respective, Comisia asigură compatibilitatea calendarelor Uniunii de monitorizare și raportare a acestor informații cu cele ale CCONUSC. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

Articolul 8

Inventare armonizate de gaze cu efect de seră

(1) Până la data de 31 iulie a fiecărui an („anul X”), statele membre prezintă Comisiei inventarele armonizate de gaze cu efect de seră pentru anul X-1, atunci când este posibil. Pe baza inventarelor armonizate de gaze cu efect de seră prezentate de către statele membre sau, dacă un stat membru nu și-a prezentat inventarele armonizate până la data respectivă, pe baza propriilor estimări, Comisia compilează anual un inventar armonizat de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii. Comisia pune aceste informații la dispoziția publicului în fiecare an până la data de 30 septembrie.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procedura de transmitere pentru inventarele armonizate de gaze cu efect de seră ale statelor membre în temeiul alineatului (1). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

Articolul 9

Proceduri de completare a estimărilor emisiilor pentru compilarea inventarului la nivelul Uniunii

(1) Comisia efectuează o verificare inițială a datelor transmise de statele membre în temeiul articolului 7 alineatul (1) pentru acuratețe. Comisia trimite statelor membre rezultatele verificării respective în termen de șase săptămâni de la data transmiterii informațiilor. Statele membre răspund tuturor întrebărilor pertinente ridicate de verificarea inițială până la data de 15 martie, odată cu transmiterea inventarului final pentru anul X-2.

(2) În cazul în care un stat membru nu transmite până la data de 15 martie datele complete din inventar necesare pentru compilarea inventarului la nivelul Uniunii, Comisia poate pregăti estimări pentru a completa datele prezentate de statul membru în cauză, consultându-se și fiind în strânsă cooperare cu acesta. Comisia folosește, în acest scop, orientările aplicabile pregătirii inventarelor naționale de gaze cu efect de seră.

CAPITOLUL 4

REGISTRE

Articolul 10

Înființarea și gestionarea registrelor

(1) Uniunea și statele membre înființează și păstrează registre pentru a contabiliza în mod precis emiterea, deținerea,

transferul, achiziționarea, anularea, retragerea, reportarea, înlocuirea sau schimbarea datei expirării, după caz, a AAU, RMU, ERU CER, tCER și ICER. De asemenea, statele membre pot folosi registrele pentru a contabiliza în mod precis unitățile menționate la articolul 11a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE.

(2) Uniunea și statele membre își pot păstra registrele într-un sistem consolidat, împreună cu unul sau mai multe alte state membre.

(3) Informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt puse la dispoziția administratorului central desemnat în temeiul articolului 20 din Directiva 2003/87/CE.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 25 pentru a înființa registrul la nivelul Uniunii prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 11

Retragerea unităților în temeiul Protocolului de la Kyoto

(1) La finalizarea revizuirii inventarelor lor naționale în temeiul Protocolului de la Kyoto pentru fiecare an al primei perioade de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto, inclusiv soluționarea tuturor problemelor privind punerea în aplicare, statele membre retrag din registre unitățile AAU, RMU, ERU, CER, tCER și ICER echivalente cu emisiile nete ale acestora în cursul anului respectiv.

(2) În ceea ce privește ultimul an al primei perioade de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto, statele membre retrag unități din registre înainte de sfârșitul perioadei suplimentare pentru îndeplinirea angajamentelor stabilită în Decizia 11/CMP.1 a Conferinței părților la CCONUSC care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto.

CAPITOLUL 5

RAPORTARE PRIVIND POLITICILE ȘI MĂSURILE, PRECUM ȘI PROGNOZELE REFERITOARE LA EMISIILE ANTROPICE DE LA SURSE ȘI LA ELIMINAREA DE CĂTRE ABSORBANȚI A GAZELOR CU EFECT DE SERĂ

Articolul 12

Sisteme de politici, măsuri și prognoze naționale și la nivelul Uniunii

(1) Până la 9 iulie 2015, statele membre și Comisia înființează, administrează și urmăresc să îmbunătățească permanent sistemele naționale și, respectiv, sistemele de la nivelul Uniunii, pentru raportarea privind politicile și măsurile, precum și pentru raportarea prognozelor referitoare la emisiile antropice de la surse și la eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră. Aceste sisteme includ dispozițiile instituționale, juridice și procedurale relevante stabilite în cadrul unui stat membru sau al Uniunii pentru evaluarea politicii și pentru prognozele referitoare la emisiile antropice de la surse și la eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră.

(2) Statele membre și Comisia au ca obiectiv asigurarea actualității, transparenței, acurateței, coerenței, comparabilității și caracterului integral al informațiilor raportate privind politicile și măsurile, precum și prognozele referitoare la emisiile antropice de la surse și la eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, menționate la articolele 13 și 14, inclusiv, dacă este necesar, folosirea și aplicarea datelor, metodelor și modelelor, precum și punerea în aplicare a activităților de asigurare a calității și de control al calității și analiza de sensibilitate.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procedura de transmitere a informațiilor legate de sistemele naționale și sistemele de la nivelul Uniunii pentru politici, măsuri și prognoze în temeiul alineatelor (1) și (2) din prezentul articol, al articolului 13 și al articolului 14 alineatul (1) și în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC, prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă. Comisia asigură consecvența cu cerințele de raportare convenite la nivel internațional, precum și compatibilitatea calendarelor Uniunii cu calendarele internaționale de monitorizare și raportare a acestor informații. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

Articolul 13

Raportarea politicilor și a măsurilor

(1) Până la 15 martie 2015 și ulterior la fiecare doi ani, statele membre prezintă Comisiei următoarele:

(a) o descriere a sistemului lor național de raportare privind politicile și măsurile sau grupurile de măsuri, precum și de raportare a prognozelor referitoare la emisiile antropice de la surse și la eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră în temeiul articolului 12 alineatul (1), dacă o astfel de descriere nu a fost deja prezentată, sau informații cu privire la eventualele modificări efectuate la sistemul respectiv în cazul în care o astfel de descriere a fost deja prezentată;

(b) actualizări relevante pentru strategiile lor de dezvoltare cu emisii reduse de carbon menționate la articolul 4 și progresele înregistrate în punerea în aplicare a strategiilor respective;

(c) informații cu privire la politicile și măsurile sau grupurile de măsuri naționale, precum și cu privire la punerea în aplicare de politici și măsuri sau grupuri de măsuri la nivelul Uniunii care limitează sau reduc emisiile de la surse sau sporesc eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, prezentate sectorial și organizate pe gaze sau grupuri de gaze (HFC și PFC) enumerate în anexa I. Informațiile respective fac trimitere la politicile naționale și ale Uniunii aplicabile și relevante și includ:

(i) obiectivul politicii sau al măsurii și o scurtă descriere a acesteia;

(ii) tipul de instrument de politică;

(iii) situația punerii în aplicare a politicii sau a măsurii sau a grupului de măsuri;

(iv) atunci când se utilizează, indicatori pentru monitorizarea și evaluarea progreselor în timp;

(v) atunci când sunt disponibile, estimări cantitative privind efectele asupra emisiilor de la surse și a eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, defalcate în:

— rezultatele evaluărilor ex ante a efectelor fiecărei politici și măsuri sau a grupurilor de politici și măsuri privind atenuarea schimbărilor climatice. Estimările sunt furnizate pentru o succesiune de patru ani viitori care se termină cu 0 sau 5, imediat după anul de raportare, cu o distincție între emisiile de gaze cu efect de seră reglementate de Directiva 2003/87/CE și cele reglementate de Decizia nr. 406/2009/CE;

— rezultatele evaluărilor ex post a efectelor fiecărei politici și măsuri sau a grupurilor de politici și măsuri privind atenuarea schimbărilor climatice cu o distincție între emisiile de gaze cu efect de seră reglementate de Directiva 2003/87/CE și cele reglementate de Decizia nr. 406/2009/CE;

(vi) estimări ale costurilor și beneficiilor preconizate pentru politici și măsuri, precum și estimări, după caz, ale costurilor și beneficiilor realizate pentru politici și măsuri, atunci când sunt disponibile;

(vii) toate trimiterile la evaluări și la rapoartele tehnice aferente menționate la alineatul (3), atunci când sunt disponibile;

(d) informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (d) din Decizia nr. 406/2009/CE;

(e) informații privind măsura în care acțiunea statului membru constituie un element semnificativ al eforturilor întreprinse la nivel național, precum și măsura în care folosirea preconizată a procedurii de punere în aplicare comune, a CDM și a comercializării internaționale a emisiilor este complementară acțiunii interne în conformitate cu dispozițiile relevante ale Protocolului de la Kyoto și cu deciziile adoptate în temeiul acestuia.

(2) În cazul unor modificări substanțiale ale informațiilor raportate în temeiul prezentului articol pe parcursul primului an al perioadei de raportare, statul membru în cauză comunică aceste modificări Comisiei până la data de 15 martie a anului care urmează raportului precedent.

(3) Statele membre pun la dispoziția publicului, în format electronic, orice evaluare relevantă a costurilor și efectelor politicilor și măsurilor naționale, atunci când este disponibilă, precum și orice informație relevantă cu privire la punerea în aplicare a politicilor și măsurilor Uniunii care limitează sau reduc emisiile de la surse și sporesc eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, împreună cu orice raport tehnic existent care susține evaluările respective. Aceste evaluări ar trebui să includă descrieri ale modelelor și abordărilor metodologice folosite, definiții și ipoteze aferente.

Articolul 14

Raportarea prognozelor

(1) Până la data de 15 martie 2015 și ulterior la fiecare doi ani, statele membre raportează Comisiei prognozele naționale referitoare la emisiile antropice de la surse și la eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, per gaz sau grup de gaze (HFC și PFC) enumerate în anexa I și per sector de activitate. Aceste prognoze includ estimările cantitative pentru următorii patru ani care se termină cu 0 sau 5, imediat după anul de raportare. Prognozele naționale iau în considerare orice politici și măsuri adoptate la nivelul Uniunii și includ:

- (a) prognozele fără măsuri, atunci când sunt disponibile, prognozele cu măsuri și, atunci când sunt disponibile, prognozele cu măsuri suplimentare;
- (b) prognozele totale privind gazele cu efect de seră și estimările separate pentru emisiile de gaze cu efect de seră previzionate pentru sursele de emisie reglementate de Directiva 2003/87/CE și de Decizia nr. 406/2009/CE;
- (c) impactul politicilor și măsurilor identificate în temeiul articolului 13. În cazul în care astfel de politici și măsuri nu sunt incluse, acest fapt se menționează și se explică în mod clar;
- (d) rezultatele analizei de sensibilitate realizate pentru prognoze;
- (e) toate trimerile relevante la evaluare și la rapoartele tehnice care stau la baza prognozelor menționate la alineatul (4).

(2) În cazul unor modificări substanțiale ale informațiilor raportate în temeiul prezentului articol pe parcursul primului an al perioadei de raportare, statul membru în cauză comunică aceste modificări Comisiei până la data de 15 martie a anului care urmează raportului precedent.

(3) Statele membre prezintă rapoarte conținând cele mai recente prognoze disponibile. În cazul în care statele membre nu prezintă prognozele estimate complete până la data de 15 martie, la fiecare doi ani, iar Comisia a stabilit că statul membru respectiv nu poate completa lacunele din estimări atunci când sunt identificate prin procedurile Comisiei de asigurarea calității sau controlul calității, aceasta poate pregăti estimările necesare pentru a compila prognozele la nivelul Uniunii, consultându-se cu statul membru în cauză.

(4) Statele membre pun la dispoziția publicului, în format electronic, prognozele lor naționale referitoare la emisiile de la surse și la eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, împreună cu rapoartele tehnice relevante care stau la baza acestor prognoze. Aceste prognoze ar trebui să includă descrieri ale modelelor și abordărilor metodologice folosite, definiții și ipoteze aferente.

CAPITOLUL 6

RAPORTAREA ALTOR INFORMAȚII RELEVANTE PENTRU SCHIMBĂRILE CLIMATICE

Articolul 15

Raportarea acțiunilor de adaptare națională

Până la data de 15 martie 2015 și ulterior la fiecare patru ani, în concordanță cu programul raportării la CCONUSC, statele membre raportează Comisiei informații privind planificarea și strategiile adaptării la nivel național, schițând acțiunile puse în aplicare sau planificate pentru a facilita adaptarea la schimbările climatice. Informațiile respective includ obiectivele principale și categoria de impact al schimbării climatice abordată, precum inundațiile, creșterea nivelului mării, temperaturile extreme, secetele și alte fenomene meteorologice extreme.

Articolul 16

Raportarea cu privire la sprijinul financiar și tehnologic oferit țărilor în curs de dezvoltare

(1) Statele membre cooperează cu Comisia pentru a permite Uniunii și statelor membre ale acesteia să raporteze prompt și coerent cu privire la sprijinul oferit țărilor în curs de dezvoltare în conformitate cu dispozițiile relevante ale CCONUSC, după caz, inclusiv orice format comun convenit în temeiul CCONUSC, și să asigure raportarea anuală până la 30 septembrie.

(2) Atunci când este relevant sau aplicabil în temeiul CCONUSC, statele membre se angajează să ofere informații cu privire la fluxurile financiare bazate pe așa-numitele „reper Rio” pentru sprijinul privind atenuarea schimbărilor climatice și pentru sprijinul privind adaptarea la schimbările climatice introduse de către Comitetul de sprijin pentru dezvoltare al OCDE și informații metodologice referitoare la punerea în aplicare a metodologiei privind reperul Rio cu privire la schimbările climatice.

(3) Atunci când se raportează informații privind fluxurile financiare private mobilizate, acestea includ informații privind definițiile și metodologiile utilizate pentru determinarea cifrelor.

(4) În conformitate cu deciziile adoptate de organismele instituite prin CCONUSC, prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă, informațiile privind sprijinul asigurat includ informații privind sprijinul pentru atenuarea, adaptarea, consolidarea capacității și transferul tehnologic și, dacă este posibil, informații cu privire la natura resurselor financiare, și anume dacă sunt noi sau suplimentare.

Articolul 17

Raportarea utilizării veniturilor din licitații și a creditelor din proiecte

(1) Până la data de 31 iulie a fiecărui an („anul X”), statele membre prezintă Comisiei pentru anul X-1:

(a) o justificare detaliată menționată la articolul 6 alineatul (2) din Decizia nr. 406/2009/CE;

(b) informații cu privire la folosirea, în decursul anului X-1, a veniturilor generate de către statele membre prin licitarea certificatelor în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, care includ informații privind veniturile folosite pentru unul sau mai multe dintre scopurile specificate la articolul 10 alineatul (3) din directiva respectivă sau echivalentul în valoare financiară al acestor venituri, precum și acțiunile întreprinse în temeiul articolului respectiv;

(c) informații cu privire la folosirea, conform deciziei statelor membre, a tuturor veniturilor generate de către statele membre prin licitarea certificatelor din aviație în temeiul articolului 3d alineatele (1) sau (2) din Directiva 2003/87/CE; aceste informații se furnizează în conformitate cu articolul 3d alineatul (4) din directiva respectivă;

(d) informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Decizia nr. 406/2009/CE și informații referitoare la modul în care politica de achiziționare a acestora conduce la o mai bună punere în practică a acordului internațional privind schimbările climatice;

(e) informații privind aplicarea articolului 11b alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește activitățile bazate pe proiecte de producere de energie hidroelectrică cu o capacitate de producție care depășește 20 MW.

(2) Veniturile generate din licitații și neplătite la momentul în care un stat membru prezintă Comisiei un raport în temeiul prezentului articol sunt cuantificate și raportate în rapoartele pentru anii următori.

(3) Statele membre pun la dispoziția publicului rapoartele înaintate Comisiei în temeiul prezentului articol. Comisia face publice informațiile cumulate ale Uniunii într-un format ușor accesibil.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procedurile de transmitere pentru raportarea informațiilor de către statele membre în temeiul prezentului articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

Articolul 18

Rapoarte bienale și comunicări naționale

(1) Uniunea și statele membre prezintă secretariatului CCONUSC rapoarte bienale în conformitate cu Decizia 2/CP.17 a Conferinței părților la CCONUSC (Decizia 2/CP.17) sau cu decizii ulterioare relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC și comunicări naționale în conformitate cu articolul 12 din CCONUSC.

(2) Statele membre furnizează Comisiei copii ale comunicărilor naționale și ale rapoartelor bienale depuse la secretariatul CCONUSC.

CAPITOLUL 7

EXPERTIZE ALE UNIUNII DE REVIZUIRE ALE EMISIILOR DE GAZE CU EFECT DE SERĂ

Articolul 19

Revizuirea inventarelor

(1) Comisia realizează o revizuire completă a datelor inventarelor naționale prezentate de către statele membre în temeiul articolului 7 alineatul (4) din prezentul regulament în vederea stabilirii nivelului anual de emisii alocate prevăzut la articolul 3 alineatul (2) al patrulea paragraf din Decizia nr. 406/2009/CE pentru aplicarea articolelor 20 și 27 din prezentul regulament și în vederea monitorizării îndeplinirii de către statele membre a obiectivelor lor de reducere sau de limitare a emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul articolelor 3 și 7 din Decizia nr. 406/2009/CE în anii în care se realizează o revizuire completă.

(2) Începând cu datele declarate pentru anul 2013, Comisia efectuează o revizuire anuală a datelor inventarelor naționale prezentate de către statele membre în temeiul articolului 7 alineatul (1) din prezentul regulament relevante pentru monitorizarea reducerii sau limitării de către statele membre a emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul articolelor 3 și 7 din Decizia nr. 406/2009/CE și a oricăror alte obiective privind reducerile sau limitările de emisii de gaze cu efect de seră stabilite în legislația Uniunii. Statele membre participă pe deplin la acest proces.

(3) Revizuirea completă menționată la alineatul (1) include:

(a) controale pentru a verifica transparența, acuratețea, coerența, comparabilitatea și caracterul integral al informațiilor prezentate;

(b) controale pentru a identifica situațiile în care datele din inventar nu sunt pregătite în conformitate cu documentația care cuprinde orientările CCONUSC sau cu normele Uniunii; precum și

(c) după caz, calcularea corecțiilor tehnice necesare rezultate, în consultare cu statele membre.

(4) Revizuirile anuale includ controalele prevăzute la alineatul (3) litera (a). La cererea unui stat membru în consultare cu Comisia sau atunci când aceste controale identifică aspecte semnificative, precum:

(a) recomandări din revizuirii anterioare ale Uniunii sau ale CCONUSC care nu au fost puse în aplicare sau întrebări cu privire la care un stat membru nu a dat explicații; sau

(b) supraestimări sau subestimări legate de o categorie-cheie într-un inventar al unui stat membru,

revizuirea anuală pentru statul membru în cauză implică, de asemenea, controalele prevăzute la alineatul (3) litera (b), pentru a se oferi posibilitatea efectuării calculelor prevăzute la alineatul (3) litera (c).

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili calendarul și etapele pentru efectuarea revizuirii complete și a revizuirii anuale menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, inclusiv sarcinile stabilite la alineatele (3) și (4) din prezentul articol, asigurând totodată consultarea corespunzătoare a statelor membre în ceea ce privește concluziile revizuirilor. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

(6) La încheierea revizuirii relevante, Comisia, prin intermediul unui act de punere în aplicare, determină suma totală a emisiilor pentru anul relevant, care rezultă din datele privind inventarierea corectate pentru fiecare stat membru.

(7) Datele pentru fiecare stat membru, astfel cum sunt înregistrate în registrele înființate în temeiul articolului 11 din Decizia nr. 406/2009/CE și al articolului 19 din Directiva 2003/87/CE și în forma în care sunt la patru luni de la data publicării unui act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (6) din prezentul articol, sunt relevante pentru aplicarea articolului 7 alineatul (1) din Decizia nr. 406/2009/CE. Acestea includ modificări ale datelor respective care apar ca rezultat al utilizării de către statul membru respectiv a mecanismelor de flexibilitate în temeiul articolelor 3 și 5 din Decizia nr. 406/2009/CE.

Articolul 20

Abordarea efectelor recalculărilor

(1) La finalizarea revizuirii complete a datelor din inventar referitoare la anul 2020 în temeiul articolului 19, Comisia

calculează, în conformitate cu formula prevăzută în anexa II, suma efectelor emisiilor de gaze cu efect de seră recalculate per stat membru.

(2) Fără a aduce atingere articolului 27 alineatul (2) din prezentul regulament, Comisia folosește, între altele, suma menționată la alineatul (1) din prezentul articol pentru a propune obiective de reducere sau de limitare a emisiilor pentru fiecare stat membru în perioada post-2020 în temeiul articolului 14 din Decizia nr. 406/2009/CE.

(3) Comisia publică imediat rezultatele calculelor efectuate în temeiul alineatului (1).

CAPITOLUL 8

RAPORTAREA PROGRESSELOR ÎNREGISTRATE ÎN ÎNDEPLINIREA ANGAJAMENTELOR UNIUNII ȘI INTERNAȚIONALE

Articolul 21

Raportarea progreselor

(1) Comisia evaluează anual, pe baza informațiilor raportate în temeiul prezentului regulament și în urma consultării cu statele membre, cu scopul de a stabili dacă progresele înregistrate sunt suficiente, progresul înregistrat de către Uniune și de către statele sale membre în îndeplinirea:

(a) angajamentelor asumate în temeiul articolului 4 din CCONUSC și al articolului 3 din Protocolul de la Kyoto, astfel cum au fost stabilite ulterior în deciziile adoptate de către Conferința părților la CCONUSC sau de către Conferința părților la CCONUSC care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto. Aceste evaluări se bazează pe informațiile raportate în conformitate cu articolele 7, 8, 10 și 13-17;

(b) obligațiilor stabilite la articolul 3 din Decizia nr. 406/2009/CE. Aceste evaluări se bazează pe informațiile raportate în conformitate cu articolele 7, 8, 13 și 14.

(2) Comisia evaluează o dată la doi ani impactul general al activităților de aviație asupra climei globale, inclusiv prin intermediul emisiilor altele decât cele de CO₂ sau al efectelor acestora, pe baza datelor privind emisiile furnizate de către statele membre în temeiul articolului 7 și îmbunătățește respectiva evaluare prin trimiteri la datele referitoare la progresele științifice și la traficul aerian, după caz.

(3) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la data de 31 octombrie a fiecărui an, un raport de sinteză privind concluziile evaluărilor prevăzute la alineatele (1) și (2).

Articolul 22

Raport privind prelungirea perioadei pentru îndeplinirea angajamentelor în temeiul Protocolului de la Kyoto

Uniunea și fiecare stat membru prezintă secretariatului CCONUSC un raport privind prelungirea perioadei pentru îndeplinirea angajamentelor menționate la punctul 3 din Decizia 13/CMP.1, la expirarea perioadei respective.

CAPITOLUL 9

COOPERARE ȘI SPRIJIN

Articolul 23

Cooperarea între statele membre și Uniune

Statele membre și Uniunea cooperează și își coordonează în întregime activitățile cu privire la obligațiile care rezultă în temeiul prezentului regulament referitor la:

- (a) compilarea inventarului de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii și pregătirea raportului Uniunii privind inventarul de gaze cu efect de seră, în temeiul articolului 7 alineatul (5);
- (b) pregătirea comunicării naționale a Uniunii în temeiul articolului 12 din CCONUSC și a raportului bienal al Uniunii în temeiul Deciziei 2/CP.17 sau a deciziilor ulterioare relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC;
- (c) procedurile de revizuire și de conformitate în temeiul CCONUSC și al Protocolului de la Kyoto în conformitate cu eventualele decizii aplicabile în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto, precum și procedura Uniunii de revizuire a inventarelor de gaze cu efect de seră ale statelor membre menționată la articolul 19 din prezentul regulament;
- (d) orice modificări în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Protocolul de la Kyoto sau în urma procesului de revizuire menționat la articolul 19 din prezentul regulament, sau orice alte modificări ale inventarelor sau ale rapoartelor privind inventarele prezentate sau care urmează să fie prezentate secretariatului CCONUSC;
- (e) compilarea inventarului armonizat de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii în temeiul articolului 8;
- (f) raportarea cu privire la retragerea unităților AAU, RMU, ERU, CER, tCER și ICER, după prelungirea perioadei menționate la punctul 14 din Decizia 13/CMP.1, în vederea îndeplinirii angajamentelor în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Protocolul de la Kyoto.
- (a) compilarea inventarului de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii și pregătirea raportului Uniunii privind inventarul de gaze cu efect de seră;
- (b) efectuarea procedurilor de asigurare a calității și control al calității în vederea pregătirii raportului Uniunii privind inventarul de gaze cu efect de seră;
- (c) pregătirea estimărilor datelor care nu sunt raportate în inventarele naționale de gaze cu efect de seră;
- (d) realizarea revizuirilor;
- (e) compilarea inventarului armonizat de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii;
- (f) compilarea informațiilor prezentate de statele membre cu privire la politici și măsuri, precum și la prognoze;
- (g) efectuarea procedurilor de asigurare a calității și control al calității cu privire la informațiile prezentate de către statele membre cu privire la prognoze, precum și la politici și măsuri;
- (h) pregătirea estimărilor pentru datele privind prognozele care nu sunt raportate de către statele membre;
- (i) compilarea datelor prevăzute pentru raportul anual prezentat de către Comisie Parlamentului European și Consiliului;
- (j) difuzarea informațiilor colectate în temeiul prezentului regulament, inclusiv păstrarea și actualizarea unei baze de date cu privire la politicile și măsurile de atenuare ale statelor membre și platforma europeană pentru adaptarea la schimbările climatice în ceea ce privește impactul schimbărilor climatice, vulnerabilitățile și adaptarea la schimbările climatice.

CAPITOLUL 10

DELEGAREA

Articolul 25

Exercitarea competențelor delegate

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 6, 7 și 10 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 8 iulie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului

Articolul 24

Rolul Agenției Europene de Mediu

Agenția Europeană de Mediu asistă Comisia în eforturile acesteia de a se conforma articolelor 6-9, 12-19, 21 și 22, în conformitate cu programul său anual de lucru. Asistența se referă la:

în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 6, 7 și 10 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 6, 7 și 10 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

CAPITOLUL 11

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 26

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet privind schimbările climatice. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 21 mai 2013.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Articolul 27

Revizuirea

(1) Comisia revizuește periodic conformitatea dispozițiilor de monitorizare și de raportare în temeiul prezentului regulament cu deciziile ulterioare referitoare la CCONUSC, Protocolul de la Kyoto sau alte acte juridice ale Uniunii. De asemenea, Comisia evaluează cu regularitate dacă evoluțiile din cadrul CCONUSC conduc la situații în care obligațiile ce decurg din prezentul regulament nu mai sunt necesare, nu sunt proporționale cu avantajele corespunzătoare, necesită ajustări sau nu sunt coerente sau se suprapun cerințelor de raportare în temeiul CCONUSC și prezintă, după caz, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului.

(2) Până în decembrie 2016, Comisia efectuează o examinare pentru a stabili dacă impactul utilizării orientărilor IPCC din 2006 pentru inventarele naționale de emisii de gaze cu efect de seră sau o schimbare semnificativă a metodologiilor CCONUSC utilizate la stabilirea inventarelor naționale de gaze cu efect de seră conduce la o diferență de peste 1 % în emisiile totale de gaze cu efect de seră ale unui stat membru relevante pentru articolul 3 din Decizia nr. 406/2009/CE și poate revizui alocările anuale de emisii care revin statelor membre, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (2) al patrulea paragraf din Decizia nr. 406/2009/CE.

Articolul 28

Abrogare

Decizia nr. 280/2004/CE se abrogă. Trimiterile făcute la decizia abrogată se înțeleg ca fiind trimiteri la prezentul regulament și se citesc conform tabelului de corespondență din anexa IV.

Articolul 29

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Consiliu

Președintele

L. CREIGHTON

ANEXA I

GAZE CU EFECT DE SERĂ

Dioxid de carbon (CO₂)

Metan (CH₄)

Protoxid de azot (N₂O)

Hexafluorură de sulf (SF₆)

Trifluorură de azot (NF₃)

Hidrofluorocarburi (HFC):

— HFC-23 CH₃F

— HFC-32 CH₂F₂

— HFC-41 CH₃F

— HFC-125 CHF₂CF₃

— HFC-134 CHF₂CHF₂

— HFC-134a CH₂FCF₃

— HFC-143 CH₂FCHF₂

— HFC-143a CH₃CF₃

— HFC-152 CH₂FCH₂F

— HFC-152a CH₃CHF₂

— HFC-161 CH₃CH₂F

— HFC-227ea CF₃CHF₂CF₃

— HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

— HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

— HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

— HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

— HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

— HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

— HFC-43-10mee CF₃CHFCHF₂CF₃ sau (C₅H₂F₁₀)

Perfluorocarburi (PFC):

— PFC-14, Perfluorometan, CF₄

— PFC-116, Perfluoroetan, C₂F₆

— PFC-218, Perfluoropropan, C₃F₈

— PFC-318, Perfluorociclobutan, c-C₄F₈

— Perfluorociclopropan c-C₃F₆

— PFC-3-1-10, Perfluorobutan, C₄F₁₀

— PFC-4-1-12, Perfluoropentan, C₅F₁₂

— PFC-5-1-14, Perfluorohexan, C₆F₁₄

— PFC-9-1-18, C₁₀F₁₈

ANEXA II

Suma efectelor emisiilor de gaze cu efect de seră recalculate per stat membru, menționată la articolul 20 alineatul (1)

Suma efectelor emisiilor de gaze cu efect de seră recalculate per stat membru se calculează prin utilizarea formulei:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_i - e_{i,i+2})]$$

unde:

- t_i , reprezintă cota anuală de emisii a statului membru pentru anul i stabilită în temeiul articolului 3 alineatul (2) al patrulea paragraf și al articolului 10 din Decizia nr. 406/2009/CE, fie astfel cum s-a stabilit în 2012, fie, după caz, astfel cum se stabilește în 2016 pe baza revizuirii realizate în conformitate cu articolul 27 alineatul (2) din prezentul regulament și în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Decizia nr. 406/2009/CE;
- $t_{i,2022}$ reprezintă cota anuală de emisii a statului membru pentru anul i în temeiul articolului 3 alineatul (2) al patrulea paragraf și al articolului 10 din Decizia nr. 406/2009/CE, astfel cum ar fi fost calculată dacă ar fi fost folosite datele de inventar revizuite prezentate în 2022;
- $e_{i,j}$ reprezintă emisiile de gaze cu efect de seră ale statului membru pentru anul i , stabilite în temeiul actelor adoptate de către Comisie în temeiul articolului 19 alineatul (6) în urma expertizei de revizuire a inventarelor efectuate în anul j .

LISTA INDICATORILOR ANUALI

Tabelul 1: lista indicatorilor prioritari ⁽¹⁾

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții ⁽²⁾ ⁽³⁾
1	MACRO	Intensitatea totală a CO ₂ în PIB, t/milioane EUR	Emisii totale de CO ₂ , kt	Emisii totale de CO ₂ (cu excepția LULUCF), conform raportării în CRF
			PIB, miliarde EUR (EC95)	Produs intern brut la prețurile constante din 1995. (sursa: contabilitatea națională)
2	MACRO B0	Intensitatea CO ₂ privind energia în PIB, t/milioane EUR	Emisii de CO ₂ din consumul de energie, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili (categoria de surse 1A după metoda sectorială a IPCC)
			PIB, miliarde EUR (EC95)	Produs intern brut la prețurile constante din 1995. (sursa: contabilitatea națională)
3	TRANSPORT C0	Emisii de CO ₂ provenind de la autoturisme, kt		Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru toate activitățile de transport efectuate de autoturisme (automobile destinate în primul rând transportului de persoane și cu o capacitate maximă de 12 persoane; greutate totală la sarcină maximă de 3 900 kg – categoria de surse 1A3bi a IPCC)
		Număr de kilometri parcurși de autoturisme, Mkm		Totalul kilometrilor parcurși/vehicul de către autoturisme. (sursa: statistici privind transportul) <i>Notă:</i> Datele privind activitatea ar trebui, pe cât posibil, să fie în concordanță cu datele privind emisiile.
4	INDUSTRIE A1	Intensitatea CO ₂ privind energia din industrie, t/milioane EUR	Emisii de CO ₂ din industrie, kt	Emisii provenind din arderea combustibililor fosili în industriile de prelucrare, în construcții și în industriile extractive (cu excepția minelor de cărbune și a extracției petrolului și gazelor), inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2 a IPCC). Energia folosită de industrie pentru transport nu trebuie să fie inclusă în această rubrică, ci în cea a indicatorilor de transport. Emisiile provenite de la vehicule de teren și alte mașini mobile utilizate în industrie ar trebui incluse în această rubrică.
			Valoarea adăugată brută a ansamblului industriei, miliarde EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 în cadrul industriilor de prelucrare (NACE 15-22, 24-37), în construcții (NACE 45) și în industriile extractive (cu excepția minelor de cărbune și a extracției petrolului și gazelor) (NACE 13-14). (sursa: contabilitatea națională)

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții ⁽²⁾ ⁽³⁾
5	GOSPODĂRII A.1	Emisii specifice de CO ₂ provenind de la gospodăria, t/locuință	Emisii de CO ₂ provenind din consumul de combustibili fosili de către gospodăria, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili de către gospodăria (categoria de surse 1A4b a IPCC)
			Parc de locuințe ocupate permanent, 1 000	Parc de locuințe ocupate permanent
6	SERVICII A0	Intensitatea CO ₂ din sectorul comercial și instituțional, t/milioane EUR	Emisii de CO ₂ provenind din consumul de combustibili fosili în sectorul comercial și instituțional, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în imobile cu destinație comercială și instituțională din sectoarele public și privat (categoria de surse 1A4a a IPCC). Energia folosită de servicii pentru transport nu trebuie să fie inclusă în această rubrică, ci în cea a indicatorilor de transport.
			Valoarea adăugată brută a serviciilor, miliarde EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 în cadrul serviciilor (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99). (sursa: contabilitatea națională)
7	TRANSFORMARE B0	Emisii specifice de CO ₂ ale centralelor electrice publice și autoproductoare, t/TJ	Emisii de CO ₂ ale centralelor termice publice și autoproductoare, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru producția brută de electricitate și de căldură a centralelor termice și a centralelor de cogenerare din rețeaua publică și a autoproductoarelor. Sunt excluse emisiile de la instalații ce produc doar căldură.
			Toate produsele – realizate de centralele termice publice și autoproductoare, PJ	Producția brută de electricitate și eventual de căldură vândută părților terțe (cogenerare) a centralelor termice și a centralelor de cogenerare din rețeaua publică și a autoproductoarelor. Se exclude producția instalațiilor producătoare doar de căldură. Centralele termice din rețeaua publică au ca activitate principală generarea electricității (și căldurii) pentru a fi vândută părților terțe. Acestea pot fi proprietate privată sau publică. Centralele termice ale autoproductoarelor generează electricitate (și căldură) destinată total sau parțial consumului propriu în cadrul unei activități principale diferite. Producția brută de electricitate este măsurată la ieșirea transformatoarelor principale, adică include consumul de electricitate al sistemelor auxiliare și al transformatoarelor. (sursă: bilanțuri energetice)

⁽¹⁾ Statele membre raportează numărătorul și numitorul, dacă nu sunt incluse în formatul comun de raportare (CRF).

⁽²⁾ Statele membre ar trebui să urmeze această orientare. Dacă nu pot urma exact această orientare sau dacă numărătorul și numitorul nu sunt complet conforme, statele membre ar trebui să indice aceasta cu claritate.

⁽³⁾ Trimiterile la categoriile sursă IPCC se consideră că sunt trimiteri la IPCC (1996) Orientările revizuite din 1996 pentru inventarele naționale de gaze cu efect de seră.

Tabelul 2: lista indicatorilor prioritari suplimentari ⁽¹⁾

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții ⁽²⁾
1	TRANSPORT D0	Emisii de CO ₂ provenind de la transportul rutier de mărfuri, kt		Emisii de CO ₂ provenite din arderea combustibililor fosili în toate activitățile de transport asigurate cu ajutorul camioanelor ușoare (vehicule cu o greutate totală la sarcină de cel mult 3 900 kg destinate în principal transportului de mărfuri ușoare sau cu echipamente speciale, precum tracțiunea integrală pentru orice tip de teren – categoria de surse 1A3bii a IPCC) și al vehiculelor grele (vehicule cu o greutate totală la sarcină mai mare de 3 900 kg destinate în principal transportului de mărfuri grele – categoria de surse 1A3biii a IPCC cu excepția autobuzelor).
		Transportul rutier de mărfuri, Mtkm		Numărul de tone-kilometri transportate în camioane ușoare și vehicule grele pe cale rutieră; o tonă-kilometru reprezintă transportul unei tone pe cale rutieră pe parcursul unui kilometru. (sursă: statistici privind transportul) Notă: Datele privind activitatea ar trebui, pe cât posibil, să fie în concordanță cu datele privind emisiile.
2	INDUSTRIE A1.1	Intensitatea totală a CO ₂ – industria siderurgică, t/milioane EUR	Emisii totale de CO ₂ în industria siderurgică, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în industria siderurgică, inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2a a IPCC), pentru fabricarea fierului și oțelului (categoria de surse 2C1 a IPCC) și pentru fabricarea feroaliajelor (categoria de surse 2C2 a IPCC).
			Valoarea adăugată brută - industria siderurgică, miliarde EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 în fabricarea produselor siderurgice (NACE 27.1), fabricarea țevilor (NACE 27.2) a altor produse de primă prelucrare din fier și oțel (NACE 27.3), turnarea fontei (NACE 27.51) și turnarea pieselor din oțel (NACE 27.52). (sursă: contabilitatea națională)
3	INDUSTRIE A1.2	Intensitatea CO ₂ privind energia – industria chimică, t/miliarde EUR	Emisii de CO ₂ privind energia din industria chimică, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în fabricarea produselor chimice, inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2c a IPCC).
			Valoarea adăugată brută în industria chimică, miliarde EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 în fabricarea produselor chimice (NACE 24). (sursă: contabilitatea națională)
4	INDUSTRIE A1.3	Intensitatea CO ₂ privind energia – industriile sticlei, ceramicii și a materialelor de construcții, t/miliarde EUR	Emisii de CO ₂ privind energia în industriile sticlei, ceramicii și a materialelor de construcții, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în fabricarea produselor minerale nemetalice (NACE 26), inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii.
			Valoarea adăugată brută – industriile sticlei, ceramicii și a materialelor de construcții, miliarde EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 în fabricarea produselor minerale nemetalice (NACE 26). (sursă: contabilitatea națională)

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții ⁽²⁾
5	INDUSTRIE C0.1	Emisii specifice de CO ₂ în industria siderurgică, t/t	Emisii totale de CO ₂ în industria siderurgică, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în industria siderurgică, inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2a a IPCC), pentru fabricarea fierului și oțelului (categoria de surse 2C1 a IPCC) și pentru fabricarea feroaliajelor (categoria de surse 2C2 a IPCC).
			Producție de oțel prin suflare cu oxigen, kt	Producție de oțel prin suflare cu oxigen (NACE 27). (sursă: statistici privind producția)
6	INDUSTRIE C0.2	Emisii specifice de CO ₂ privind energia în industria cimentului, t/t	Emisii de CO ₂ privind energia în industriile sticlei, ceramicii și a materialelor de construcții, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în fabricarea produselor minerale nemetalice (NACE 26), inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii.
			Producția de ciment, kt	Producție de ciment (NACE 26). (sursă: statistici privind producția)

⁽¹⁾ Statele membre raportează numărătorul și numitorul, dacă nu sunt incluse în CRF.

⁽²⁾ Statele membre ar trebui să urmeze această orientare. Dacă nu pot urma exact această orientare sau dacă numărătorul și numitorul nu sunt complet conforme, statele membre ar trebui să indice aceasta cu claritate.

Tablelul 3: lista indicatorilor suplimentari

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții
1	TRANSPORT B0	Emisii specifice de CO ₂ legate de consumul de motorină al autoturismelor, g/100 km	Emisii de CO ₂ de la autoturismele cu motoare diesel, kt	Emisii de CO ₂ provenind din combustia motorinei pentru toate activitățile de transport efectuate de autoturisme (automobile destinate în primul rând transportului de persoane și cu o capacitate maximă de 12 persoane; greutate totală maximă autorizată de 3 900 kg – categoria de surse 1A3bi a IPCC, doar pentru motorină).
			Număr de kilometri parcurși de autoturisme cu motor diesel, milioane km	Număr de kilometri parcurși/vehicul de către autoturisme echipate cu motor diesel autorizate să circule pe drumurile publice. (sursă: statistici privind transportul)
2	TRANSPORT B0	Emisii specifice de CO ₂ legate de consumul de benzină al autoturismelor, g/100 km	Emisii de CO ₂ de la autoturismele cu motoare cu benzină, kt	Emisii de CO ₂ provenind din combustia benzinei pentru toate activitățile de transport efectuate de autoturisme (automobile destinate în primul rând transportului de persoane și cu o capacitate maximă de 12 persoane; greutate totală maximă autorizată de 3 900 kg – categoria de surse 1A3bi a IPCC, doar pentru benzină).
			Număr de kilometri parcurși de autoturisme cu motoare cu benzină, milioane km	Număr de kilometri parcurși/vehicul de către autoturisme echipate cu motoare cu benzină autorizate să circule pe drumurile publice. (sursă: statistici privind transportul)

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții
3	TRANSPORT C0	Emisii specifice de CO ₂ de la autoturisme, t/pkm	Emisii de CO ₂ provenind de la autoturisme, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru toate activitățile de transport efectuate de autoturisme (automobile destinate în primul rând transportului de persoane și cu o capacitate maximă de 12 persoane; greutate totală la sarcină maximă de 3 900 kg – categoria de surse 1A3bi a IPCC)
			Transport de pasageri în autoturisme, Mpkm	Numărul de pasageri-kilometru transportați în autoturisme; un pasager-kilometru reprezintă transportul unui pasager pe parcursul unui kilometru. (sursă: statistici privind transportul) <i>Notă:</i> Datele privind activitatea ar trebui, pe cât posibil, să fie în concordanță cu datele privind emisiile.
4	TRANSPORT E1	Emisii specifice de CO ₂ provenind de la transportul aerian, t/pasager	Emisii de CO ₂ provenind de la transportul aerian intern, kt	Emisii de CO ₂ provenind de la transportul aerian intern (comercial, privat, agricol etc.), inclusiv decolările și aterizările (categoria de surse 1A3ai a IPCC). Se exclude combustia carburanților în aeroporturi pentru transport la sol. Se exclude, de asemenea, combustibilul pentru arderea staționară în aeroporturi.
			Pasageri ai zborurilor interne, milioane	Numărul de persoane, cu excepția membrilor echipajului tehnic și comercial al zborului, care călătoresc cu avionul (exclusiv aviație internă). (sursă: statistici privind transportul) <i>Notă:</i> Datele privind activitatea ar trebui, pe cât posibil, să fie în concordanță cu datele privind emisiile.
5	INDUSTRIE A1.4	Intensitatea CO ₂ privind energia – industria alimentară, a băuturilor și a tutunului, t/milioane EUR	Emisii de CO ₂ privind energia în industria alimentară, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în fabricarea alimentelor, a băuturilor și a tutunului, inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2e a IPCC).
			Valoare adăugată brută – industria alimentară, a băuturilor și a tutunului, milioane EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 pentru fabricarea alimentelor și a băuturilor (NACE 15) și a tutunului (NACE 16). (sursă: contabilitatea națională)
6	INDUSTRIE A1.5	Intensitatea CO ₂ privind energia – industria hârtiei și industria poligrafică, t/milioane EUR	Emisii de CO ₂ privind energia în industria hârtiei și industria poligrafică, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru fabricarea celulozei, hârtiei și produselor din hârtie și pentru editarea, imprimarea și reproducerea unor înregistrări, inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2d a IPCC).
			Valoare adăugată brută – industria hârtiei și industria poligrafică, milioane EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 pentru fabricarea celulozei, hârtiei și produselor din hârtie (NACE 21) și pentru editarea, imprimarea și reproducerea unor înregistrări (NACE 22). (sursă: contabilitatea națională)

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții
7	GOSPODĂRII A0	Emisii specifice de CO ₂ provenind de la încălzirea locuințelor, t/m ²	Emisii de CO ₂ provenind de la încălzirea locuințelor, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor pentru încălzirea locuințelor.
			Suprafața locuințelor ocupate permanent, milioane m ²	Suprafața totală a locuințelor ocupate permanent
8	SERVICII B0	Emisii specifice de CO ₂ provenind de la încălzirea imobilelor comerciale și instituționale, kg/m ²	Emisii de CO ₂ provenind de la imobilele cu destinație comercială și instituțională, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru încălzirea imobilelor cu destinație comercială și instituțională din sectoarele public și privat.
			Suprafața clădirilor de serviciu, milioane m ²	Suprafața totală a clădirilor de serviciu (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99)
9	TRANSFORMARE D0	Emisii specifice de CO ₂ provenind de la centrale electrice din rețeaua publică, t/TJ	Emisii de CO ₂ provenind de la centrale termice din rețeaua publică, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru producția brută de electricitate și de căldură a centralelor termice și a centralelor de cogenerare din rețeaua publică (categoriile de surse 1A1ai și 1A1aii ale IPCC). Sunt excluse emisiile de la instalații ce produc doar căldură.
			Producția totală a centralelor termice din rețeaua publică, PJ	Producția brută de electricitate și eventual de căldură vândută părților terțe (cogenerare) a centralelor termice și a centralelor de cogenerare din rețeaua publică. Se exclude producția instalațiilor producătoare doar de căldură. Centralele termice din rețeaua publică au ca activitate principală generarea electricității (și căldurii) pentru a fi vândută părților terțe. Acestea pot fi proprietate privată sau publică. Producția brută de electricitate este măsurată la ieșirea transformatoarelor principale, adică include consumul de electricitate al sistemelor auxiliare și al transformatoarelor. (sursă: bilanțuri energetice)
10	TRANSFORMARE E0	Emisii specifice de CO ₂ provenind de la centrale electrice ale autoproducătorilor, t/TJ	Emisii de CO ₂ provenind de la autoproducători, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru producția brută de electricitate și de căldură a centralelor termice și a centralelor de cogenerare ale autoproducătorilor.
			Producția totală a centralelor termice ale autoproducătorilor, PJ	Producția brută de electricitate și eventual de căldură vândută părților terțe (cogenerare) a centralelor termice și a centralelor de cogenerare ale autoproducătorilor. Centralele termice ale autoproducătorilor generează electricitate (și căldură) destinată total sau parțial consumului propriu în cadrul unei activități principale diferite. Producția brută de electricitate este măsurată la ieșirea transformatoarelor principale, adică include consumul de electricitate al sistemelor auxiliare și al transformatoarelor. (sursă: bilanțuri energetice)
11	TRANSFORMARE	Intensitatea carbonului în producția totală de energie, t/TJ	Emisii de CO ₂ provenind din producția clasică de electricitate, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru producția brută de electricitate și de căldură a centralelor termice și a centralelor de

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții
				cogenerare din rețeaua publică și a centralelor termice și a centralelor de cogenerare ale autoproducătorilor. Sunt excluse emisiile de la instalații ce produc doar căldură.
			Producția totală a centralelor electrice publice și autoproducătoare, PJ	Producția brută de electricitate și eventual de căldură vândută părților terțe (cogenerare) a centralelor termice și a centralelor de cogenerare din rețeaua publică și a autoproducătorilor. Include producția de electricitate din surse regenerabile și energie nucleară. (sursă: bilanțuri energetice)
12	TRANSPORT	Intensitatea carbonului în transporturi, t/TJ	Emisii de CO ₂ provenind din transporturi, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru toate activitățile de transport (categoria de surse 1A3 a IPCC).
			Consum final total de energie al transporturilor, PJ	Include totalul consumului final de energie în transporturi provenind de la toate sursele de energie (inclusiv consumul de biomasă și de electricitate). (sursă: bilanțuri energetice)
13	INDUSTRIE C0.3	Emisii specifice de CO ₂ privind energia din industria hârtiei, t/t	Emisii de CO ₂ privind energia în industria hârtiei și industria poligrafică, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru fabricarea celulozei, hârtiei și produselor din hârtie și pentru editarea, imprimarea și reproducerea unor înregistrări, inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2d a IPCC).
			Producția fizică de hârtie, kt	Producția fizică de hârtie (NACE 21). (sursă: statistici privind producția)
14	INDUSTRIE	Emisii de CO ₂ din sectorul industrial, kt		Emisii provenind din arderea combustibililor fosili în industriile de prelucrare, în construcții și în industriile extractive (cu excepția minelor de cărbune și a extracției petrolului și gazelor), inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2 a IPCC). Energia folosită de industrie pentru transport nu trebuie să fie inclusă în această rubrică, ci în cea a indicatorilor de transport. Emisiile provenite de la vehicule de teren și alte mașini mobile utilizate în industrie ar trebui incluse în această rubrică.
			Consum final total de energie al industriei, PJ	Include totalul consumului final de energie în industrie provenind de la toate sursele de energie (inclusiv consumul de biomasă și de electricitate). (sursă: bilanțuri energetice)
15	GOSPODĂRII	Emisii de CO ₂ provenind de la gospodării, kt		Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili de către gospodării (categoria de surse 1A4b a IPCC)
			Consum final total de energie al gospodăriilor, PJ	Include totalul consumului final de energie în gospodării provenind de la toate sursele de energie (inclusiv consumul de biomasă și de electricitate). (sursă: bilanțuri energetice)

ANEXA IV

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Decizia nr. 280/2004/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	—
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (1) și articolul 14 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 6
Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 24
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (3)	—
Articolul 5 alineatul (4)	—
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 22
Articolul 5 alineatul (6)	—
Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 24
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (1)	—
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 11 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (3)	—
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 23
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (4)
Articolul 8 alineatul (3)	—
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 26
Articolul 9 alineatul (2)	—
Articolul 9 alineatul (3)	—
Articolul 10	—
Articolul 11	Articolul 28
Articolul 12	Articolul 29

Declarațiile Comisiei

„Comisia ia act de eliminarea articolului 10 din propunerea sa inițială. Cu toate acestea, în vederea îmbunătățirii calității și transparenței datelor în ceea ce privește emisiile de CO₂ și alte informații relevante pentru schimbările climatice referitoare la transportul maritim, Comisia este de acord să abordeze, în schimb, această chestiune ca parte a viitoarei sale inițiative privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor generate de nave, pe care Comisia se angajează să o adopte în prima jumătate a anului 2013. Comisia intenționează să propună o modificare la acest regulament în contextul respectiv.”

„Comisia remarcă faptul că pot fi necesare norme suplimentare privind constituirea, menținerea și modificarea sistemului Uniunii pentru politici, măsuri și previziuni, precum și pregătirea unor inventare armonizate ale gazelor cu efect de seră, pentru asigurarea funcționării corespunzătoare a regulamentului. În prima parte a anului 2013, Comisia va examina chestiunea în strânsă cooperare cu statele membre și, după caz, va face o propunere de modificare a regulamentului.”

**REGULAMENTUL (UE) NR. 526/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 21 mai 2013**

**privind Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA) și de
abrogare a Regulamentului (CE) nr. 460/2004**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

avea consecințe pentru infrastructura electronică și fizică ce furnizează servicii esențiale pentru bunăstarea cetățenilor europeni.

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

(2) Peisajul amenințărilor este în continuă schimbare, iar incidentele de securitate pot duce la scăderea încrederii pe care utilizatorii o au în tehnologie, rețele și servicii, afectând astfel capacitatea acestora de a valorifica la maximum potențialul pieței interne și utilizarea la scară largă a tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC).

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

(3) Evaluarea periodică a situației securității rețelelor și informațiilor în Uniune, pornind de la date fiabile la nivelul Uniunii, precum și de la o prognoză sistematică a evoluțiilor, provocărilor și amenințărilor viitoare, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel mondial, este prin urmare importantă pentru factorii de decizie politică, industrie și utilizatori.

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(4) Prin Decizia 2004/97/CE, Euratom ⁽³⁾, adoptată în cadrul reuniunii Consiliului European din 13 decembrie 2003, reprezentanții statelor membre au decis ca Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA), care urma să fie instituită pe baza propunerii prezentate de Comisie, să aibă sediul într-un oraș din Grecia care să fie stabilit de guvernul elen. În urma respectivei decizii, guvernul elen a stabilit ca ENISA să își aibă sediul în Heraklion, Creta.

(1) Comunicațiile, infrastructurile și serviciile electronice sunt factori esențiali, atât direct, cât și indirect, în dezvoltarea economică și socială. Acestea joacă un rol vital pentru societate și au devenit în sine elemente la fel de indispensabile ca aprovizionarea cu energie electrică sau cu apă, constituind totodată factori vitali în furnizarea de electricitate, apă și alte servicii esențiale. Rețelele de comunicații au o funcție catalizatoare în domeniul social și al inovării, amplificând impactul tehnologiei și influențând comportamentul consumatorilor, modelele de afaceri, sectoarele industriale, precum și participarea cetățenească și politică. Perturbarea lor are potențialul de a provoca daune materiale, sociale și economice considerabile, subliniind importanța măsurilor de creștere a protecției și a rezilienței menite să asigure continuitatea serviciilor esențiale. Securitatea comunicațiilor, a infrastructurii și a serviciilor electronice, în special integritatea, disponibilitatea și confidențialitatea lor, se confruntă cu provocări din ce în ce mai mari legate, printre altele, de componentele individuale ale infrastructurii de comunicații și de programele informatice care controlează aceste componente, de infrastructură în ansamblul său și de serviciile furnizate prin această infrastructură. Acest lucru reprezintă o preocupare crescândă pentru societate, nu în ultimul rând din cauza unor posibile probleme cauzate de complexitatea sistemelor, deficiențe, defecțiuni sistemice, accidente, erori și atacuri care pot

(5) La 1 aprilie 2005, s-a încheiat un acord privind sediul între agenție și statul membru gazdă.

(6) Statul membru gazdă al agenției ar trebui să asigure cele mai bune condiții posibile pentru funcționarea optimă și în mod eficient a agenției. Pentru îndeplinirea adecvată și eficientă a sarcinilor sale, pentru recrutarea și menținerea personalului, precum și pentru consolidarea activităților sale de relaționare este indispensabil ca agenția să aibă un amplasament adecvat care, printre altele, să ofere conexiuni de transport și facilități adecvate pentru soții/soțiile și copiii care însoțesc membrii personalului agenției. Dispozițiile necesare ar trebui stabilite într-un acord încheiat între agenție și statul membru gazdă respectiv, după obținerea aprobării consiliului de administrație al agenției.

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 58.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 13 mai 2013.

⁽³⁾ Decizia 2004/97/CE, Euratom adoptată de comun acord de reprezentanții statelor membre, reuniți la nivel de șefi de stat sau de guvern din 13 decembrie 2003 privind amplasarea sediilor anumitor oficii și agenții ale Uniunii Europene (JO L 29, 3.2.2004, p. 15).

- (7) În vederea îmbunătățirii eficienței sale operaționale, agenția a deschis un birou în zona metropolitană a Atenei, care ar trebui menținut, cu acordul și sprijinul statului membru gazdă, și unde ar trebui să-și desfășoare activitatea personalul operațional al agenției. Personalul care se ocupă în special de administrația agenției (inclusiv directorul său executiv), finanțe, cercetare și analiză documentară, gestionarea tehnologiei informației și gestionarea instalațiilor, resurse umane, formare, comunicare și relații publice ar trebui să lucreze la Heraklion.
- (8) Agenția are dreptul să-și stabilească propria organizare pentru a asigura îndeplinirea adecvată și eficientă a sarcinilor sale, respectând în același timp dispozițiile prevăzute în prezentul regulament privind sediul și biroul din Atena. În special, agenția ar trebui să ia măsurile practice necesare pentru a consolida eficiența operațională în vederea îndeplinirii sarcinilor care implică interacțiunea cu actori esențiali, cum ar fi instituțiile Uniunii.
- (9) În 2004, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul (CE) nr. 460/2004⁽¹⁾ privind instituirea ENISA, cu scopul de a contribui la obiectivele de asigurare a unui nivel ridicat al securității rețelelor și a informațiilor în cadrul Uniunii și la dezvoltarea unei culturi a securității rețelelor și a informațiilor în beneficiul cetățenilor, al consumatorilor, al întreprinderilor și al administrațiilor publice. În 2008, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul (CE) nr. 1007/2008⁽²⁾, prelungind mandatul agenției până în martie 2012. Regulamentul (UE) nr. 580/2011⁽³⁾ prelungeste mandatul agenției până la 13 septembrie 2013.
- (10) Agenția ar trebui să succedă ENISA, astfel cum este instituită prin Regulamentul (CE) nr. 460/2004. În conformitate cu Decizia reprezentanților statelor membre, reușiți în cadrul Consiliului European din 13 decembrie 2003, statul membru gazdă ar trebui să mențină și să dezvolte măsurile practice actuale pentru a asigura funcționarea corectă și eficientă a agenției, inclusiv a biroului său de la Atena, și să faciliteze recrutarea și menținerea personalului cu o înaltă calificare.
- (11) În intervalul de timp scurs de la înființarea ENISA, provocările legate de securitatea rețelelor și a informațiilor s-au schimbat, odată cu evoluția tehnologiei, a pieței și cu schimbările de natură socioeconomică și au făcut obiectul unor reflecții și dezbateri continue. Ca reacție la noile provocări, Uniunea și-a actualizat prioritățile în ceea ce privește politica de securitate a rețelelor și a informațiilor. Prezentul regulament are ca scop consolidarea agenției pentru a contribui cu succes la eforturile depuse de statele membre și de instituțiile Uniunii pentru dezvoltarea unei capacități europene de gestionare a provocărilor legate de securitatea rețelelor și a informațiilor.
- (12) Măsurile luate la nivelul pieței interne în domeniul securității comunicațiilor electronice și, în mod mai general, al securității rețelelor și a informațiilor necesită adoptarea unor tipuri diferite de aplicații tehnice și organizatorice de instituțiile Uniunii și de statele membre. Aplicarea eterogenă a acestor cerințe poate dăuna eficienței și poate crea obstacole pentru piața internă. Din acest motiv, este necesar un centru de expertiză la nivelul Uniunii care să furnizeze orientări, consiliere și asistență pe probleme legate de securitatea rețelelor și a informațiilor, pe care instituțiile Uniunii și statele membre să se poată baza. Agenția poate răspunde acestor nevoi prin dezvoltarea și menținerea unui nivel ridicat de expertiză și prin asistența oferită instituțiilor Uniunii, statelor membre și comunității de afaceri, în scopul de a le ajuta să îndeplinească cerințele legale și de reglementare legate de securitatea rețelelor și a informațiilor, precum și să identifice problemele în materie de securitatea rețelelor și a informațiilor și să găsească soluții la acestea, contribuind astfel la buna funcționare a pieței interne.
- (13) Agenția ar trebui să ducă la îndeplinire sarcinile care îi sunt conferite de actele juridice ale Uniunii din domeniul comunicațiilor electronice și să contribuie, în general, la un nivel sporit de securitate a comunicațiilor electronice și de protecție a vieții private și a datelor cu caracter personal, printre altele prin furnizarea de expertiză și consiliere, precum și prin promovarea schimbului celor mai bune practici și prin prezentarea de sugestii în materie de politici.
- (14) Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directivă-cadru)⁽⁴⁾ prevede că furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice accesibile publicului trebuie să ia măsurile corespunzătoare menite să garanteze integritatea și securitatea acestora și introduce obligația ca autoritățile naționale de reglementare, dacă este cazul, să informeze, printre altele, agenția în legătură cu orice încălcare a securității sau pierdere a integrității care au avut un impact semnificativ asupra funcționării rețelelor sau a serviciilor și să prezinte Comisiei și agenției un

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 460/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 privind instituirea Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (JO L 77, 13.3.2004, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1007/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 460/2004 privind instituirea Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor, în ceea ce privește durata de funcționare a acesteia (JO L 293, 31.10.2008, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 580/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 460/2004 privind instituirea Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor, în ceea ce privește durata de funcționare a acesteia (JO L 165, 24.6.2011, p. 3).

⁽⁴⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

- raport anual de sinteză privind notificările primite și măsurile întreprinse. Directiva 2002/21/CE invită în același timp agenția să contribuie, prin emiterea de avize, la armonizarea măsurilor de securitate de natură tehnică și organizațională adecvate.
- (15) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ⁽¹⁾ impune furnizorilor de servicii de comunicații electronice accesibile publicului să ia măsurile tehnice și organizatorice corespunzătoare pentru a proteja securitatea serviciilor oferite și impune, de asemenea, menținerea confidențialității comunicațiilor și a datelor de trafic aferente. Directiva 2002/58/CE introduce cerințe referitoare la notificarea și furnizarea de informații cu privire la încălcarea securității datelor cu caracter personal pentru furnizorii de servicii de comunicații electronice. De asemenea, directiva respectivă obligă Comisia să consulte agenția cu privire la orice măsuri tehnice de punere în aplicare care urmează să fie adoptate în ceea ce privește circumstanțele, formatul și procedurile aplicabile cerințelor de informare și de notificare. Conform Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽²⁾, statele membre trebuie să impună operatorului obligația de a aplica măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru protejarea datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, pierderii accidentale, modificării, dezvăluirii sau accesului neautorizat, în special atunci când prelucrarea presupune transmiterea datelor într-o rețea, precum și împotriva oricărei alte forme de prelucrare ilegală.
- (16) Agenția ar trebui să contribuie la un nivel ridicat de securitate a rețelelor și a informațiilor, la ameliorarea protecției vieții private și a datelor cu caracter personal, precum și la dezvoltarea și promovarea unei culturi a securității rețelelor și a informațiilor în beneficiul cetățenilor, al consumatorilor, al întreprinderilor și al organizațiilor din sectorul public din Uniune, contribuind astfel la buna funcționare a pieței interne. În acest scop, ar trebui alocat agenției bugetul necesar.
- (17) Având în vedere creșterea importanței rețelelor și comunicațiilor electronice, care în prezent constituie coloana vertebrală a economiei europene, precum și dimensiunea reală a economiei digitale, ar fi necesară o mărire a resurselor financiare și umane alocate agenției, care să corespundă consolidării rolului și sarcinilor sale, precum și poziției sale cruciale în protejarea ecosistemului digital european.
- (18) Agenția ar trebui să funcționeze ca punct de referință, instaurând încredere grație independenței sale, calității serviciilor de consultanță acordate și informațiilor diseminate, transparenței procedurilor și metodelor sale de operare, precum și eforturilor depuse în îndeplinirea sarcinilor care îi sunt alocate. Agenția ar trebui să se sprijine pe eforturile naționale și ale Uniunii și, prin urmare, să își îndeplinească sarcinile în deplină cooperare cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și cu statele membre și să fie deschisă la contactele cu industria și cu alte părți interesate relevante. În plus, agenția ar trebui să se bazeze pe informațiile primite de la sectorul privat și pe cooperarea cu acesta, dat fiind rolul important pe care sectorul privat îl are în asigurarea securității comunicațiilor, infrastructurilor și serviciilor electronice.
- (19) Este necesar să se indice printr-o serie de sarcini modul în care agenția trebuie să își realizeze obiectivele, permițându-i în același timp să funcționeze flexibil. Sarcinile îndeplinite de agenție ar trebui să includă colectarea de informații și date adecvate necesare pentru efectuarea analizei riscurilor la adresa securității și rezilienței comunicațiilor, infrastructurii și serviciilor electronice și pentru evaluarea situației securității rețelelor și a informațiilor în Uniune, în cooperare cu statele membre, cu Comisia și, acolo unde este necesar, cu părțile interesate relevante. Agenția ar trebui să asigure coordonarea și colaborarea cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și cu statele membre și consolidarea cooperării între părțile interesate din Europa, în special prin implicarea în activitățile sale a organelor competente de la nivel național și de la nivelul Uniunii și a experților la nivel înalt în domeniile relevante din sectorul privat, în special a furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice, a producătorilor de echipamente de rețea și a comercianților de programe informatice, având în vedere că rețelele și sistemele informatice cuprind combinații de echipamente informatice, programe informatice și servicii. Agenția ar trebui să ofere asistență instituțiilor Uniunii și statelor membre în dialogul lor cu industria, pentru a aborda probleme legate de securitatea echipamentelor și programelor informatice, contribuind astfel la o abordare bazată pe colaborare a chestiunii securității rețelelor și a informațiilor.
- (20) Strategiile privind securitatea rețelelor și informațiilor făcute publice de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii sau de statele membre ar trebui transmise agenției spre informare și pentru a evita dublarea eforturilor. Agenția ar trebui să analizeze strategiile și să promoveze prezentarea lor într-un format care facilitează comparabilitatea. Aceasta ar trebui să pună la dispoziția publicului prin mijloace electronice strategiile și analizele sale.
- (21) Agenția ar trebui să sprijine Comisia prin consiliere, avize și analize cu privire la toate chestiunile de competență Uniunii legate de elaborarea de politici în domeniul securității rețelelor și a informațiilor, inclusiv al protecției infrastructurilor critice de informație și al rezilienței.

⁽¹⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

⁽²⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

Agenția ar trebui, de asemenea, să sprijine instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și, după caz, statele membre, la solicitarea acestora, în eforturile lor de dezvoltare a politicii și a capacității în materie de securitate a rețelelor și a informațiilor.

- (22) Agenția ar trebui să ia în considerare pe deplin activitățile de cercetare, dezvoltare și evaluare tehnologică, aflate în curs de derulare, în special cele desfășurate în cadrul diferitelor inițiative de cercetare ale Uniunii, în scopul de a consilia instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și, după caz, statele membre, la solicitarea acestora, cu privire la necesitățile în materie de cercetare în domeniul securității rețelelor și a informațiilor.
- (23) Agenția ar trebui să asiste instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și statele membre în eforturile lor de construire și sporire a capacității și pregătirii transfrontaliere de a preveni, detecta și reacționa la problemele și incidentele de securitate a rețelelor și a informațiilor. În acest sens, agenția ar trebui să faciliteze cooperarea între statele membre, precum și între Comisie și alte instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii și statele membre. În acest scop, agenția ar trebui să sprijine statele membre în eforturile lor continue de a-și îmbunătăți capacitatea de reacție și de a organiza și executa exerciții la nivel european privind incidentele de securitate și, la solicitarea unui stat membru, exerciții la nivel național.
- (24) Pentru a înțelege mai bine provocările din domeniul securității rețelelor și a informațiilor, este necesar ca agenția să analizeze riscurile actuale și pe cele emergente. În acest scop, agenția ar trebui să colecteze informațiile relevante în cooperare cu statele membre și, după caz, cu organismele de statistică și cu alte entități. În plus, agenția ar trebui să asiste instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și statele membre în eforturile lor de a colecta, analiza și disemina informații referitoare la securitatea rețelelor și a informațiilor. Colectarea informațiilor și datelor statistice adecvate necesare pentru efectuarea analizei riscurilor la adresa securității și rezilienței comunicațiilor, infrastructurii și serviciilor electronice ar trebui să se realizeze pe baza informațiilor furnizate de statele membre și a perspectivei pe care agenția o are în privința infrastructurilor TIC ale instituțiilor Uniunii, în conformitate cu dispozițiile Uniunii și cu dispozițiile naționale conforme cu legislația Uniunii. Pe baza acestor informații, agenția ar trebui să mențină gradul de informare cu privire la ultimele evoluții ale securității rețelelor și a informațiilor și la tendințele conexe în Uniune, în beneficiul instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii și al statelor membre.
- (25) În îndeplinirea sarcinilor sale, agenția ar trebui să faciliteze cooperarea dintre Uniune și statele membre pentru a îmbunătăți gradul de informare cu privire la starea securității rețelelor și a informațiilor în Uniune.
- (26) Agenția ar trebui să faciliteze cooperarea dintre autoritățile de reglementare independente competente ale statelor membre, în special prin sprijinirea dezvoltării, promovării și schimbului celor mai bune practici și standarde pentru programele de educație și cele de sensibilizare. Intensificarea schimbului de informații între

statele membre va facilita această acțiune. Agenția ar trebui să contribuie la sensibilizarea utilizatorilor individuali de comunicații, infrastructuri și servicii electronice, inclusiv oferind asistență statelor membre, în cazul în care acestea au ales să folosească platforma de informații de interes public prevăzută în Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) ⁽¹⁾, la generarea de informații de interes public relevante cu privire la securitatea rețelelor și a informațiilor și oferind sprijin la elaborarea acestor informații, care să fie incluse la furnizarea dispozitivelor noi destinate utilizării în rețele publice de comunicații. Agenția ar trebui, de asemenea, să sprijine cooperarea între părțile interesate la nivelul Uniunii, în parte prin promovarea schimbului de informații, a campaniilor de sensibilizare și a programelor de educație și formare profesională.

- (27) Printre altele, agenția ar trebui să acorde sprijin instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii relevante și statelor membre în campaniile publice de educație pentru utilizatorii finali, având ca scop promovarea unor comportamente individuale online mai sigure și sensibilizarea la eventualele pericoluri din spațiul informatic, inclusiv acele de criminalitate informatică cum ar fi atacurile de tip phishing, botneturile, fraudele financiare și bancare, precum și promovarea consilierii de bază privind autentificarea și protecția datelor.
- (28) Pentru a asigura îndeplinirea în totalitate a obiectivelor sale, agenția ar trebui să colaboreze cu organele relevante, inclusiv cu cele din domeniul criminalității informatice, cum ar fi Europol, și autoritățile din domeniul protecției vieții private, pentru a face schimb de experiență și de bune practici și a oferi consiliere cu privire la aspectele legate de securitatea rețelelor și a informațiilor care ar putea avea un impact asupra activității acestora. Agenția ar trebui să urmărească crearea de sinergie între eforturile organelor respective și eforturile proprii de promovare a unei securități avansate a rețelelor și a informațiilor. Reprezentanții autorităților naționale și ale Uniunii responsabile de asigurarea respectării legii și de protejarea vieții private ar trebui să fie eligibili pentru a fi reprezentați în grupul permanent al părților interesate din cadrul agenției. În activitatea sa de menținere a legăturii cu organele responsabile de aplicarea legii, cu privire la aspectele de securitate a rețelelor și a informațiilor care ar putea avea un impact asupra activității acestora, agenția ar trebui să respecte canalele de informații și rețelele existente.
- (29) Comisia a lansat un Parteneriat european public-privat pentru reziliență, cu rolul de platformă flexibilă de cooperare la nivelul Uniunii pentru reziliența infrastructurilor TIC, în care agenția ar trebui să joace un rol de facilitator, reunind părțile interesate pentru a discuta prioritățile de politică publică, dimensiunea economică și de piață a provocărilor și măsurile în favoarea rezilienței TIC.

⁽¹⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 51.

- (30) Pentru a promova securitatea rețelelor și a informațiilor, precum și vizibilitatea sa, agenția ar trebui să faciliteze cooperarea dintre organele publice competente ale statelor membre, în special prin sprijinirea dezvoltării și a schimbului de bune practici și a programelor de sensibilizare, precum și prin intensificarea activităților lor de informare. Agenția ar trebui, de asemenea, să sprijine cooperarea dintre părțile interesate și instituțiile Uniunii, în parte prin promovarea schimbului de informații și a activităților de sensibilizare.
- (31) Pentru a consolida un nivel avansat de securitate a rețelelor și a informațiilor la nivelul Uniunii, agenția ar trebui să promoveze cooperarea și schimbul de informații și de cele mai bune practici între organizațiile relevante, cum ar fi echipele de intervenție în caz de incidente de securitate informatică (CSIRT) și echipele de intervenție în caz de urgență informatică (CERT).
- (32) Un sistem al Uniunii de CERT care funcționează bine ar trebui să constituie un element de bază al infrastructurii Uniunii pentru securitatea rețelelor și a informațiilor. Agenția ar trebui să sprijine CERT ale statelor membre și CERT a Uniunii în operarea unei rețele de CERT, care să includă membrii Grupului de CERT guvernamentale europene. Pentru a contribui la garantarea faptului că fiecare CERT dispune de capacități suficiente de avansate și că aceste capacități corespund în cea mai mare măsură posibilă capacităților celor mai dezvoltate CERT, agenția ar trebui să promoveze stabilirea și exploatarea unui sistem de evaluare *inter pares*. În plus, agenția ar trebui să promoveze și să sprijine cooperarea între CERT relevante în caz de incidente, atacuri sau întreruperi la nivelul rețelelor sau infrastructurilor gestionate sau protejate de CERT și care implică sau pot implica cel puțin două CERT.
- (33) Politicile eficiente de securitate a rețelelor și a informațiilor ar trebui să se bazeze pe metode de evaluare a riscurilor bine puse la punct, atât în sectorul public, cât și în sectorul privat. Metodele și procedurile de evaluare a riscurilor sunt utilizate la diferite niveluri, fără a exista o practică comună în ceea ce privește aplicarea lor eficientă. Promovarea și dezvoltarea celor mai bune practici pentru evaluarea riscurilor și pentru soluții interoperabile de gestionare a riscurilor în cadrul organizațiilor din sectorul public și privat vor spori nivelul de securitate al rețelelor și sistemelor informatice din Uniune. În acest scop, agenția ar trebui să sprijine cooperarea dintre părțile interesate la nivelul Uniunii, facilitând eforturile acestora referitoare la elaborarea și adoptarea de standarde europene și internaționale în ceea ce privește gestionarea riscurilor și securitatea măsurabilă a produselor, sistemelor, rețelelor și serviciilor electronice, care, împreună cu programele informatice, formează rețelele și sistemele informatice.
- (34) Atunci când este adecvat și util pentru îndeplinirea obiectivelor și sarcinilor sale, agenția ar trebui să își împărtășească experiența și informațiile cu caracter general cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, care se ocupă de problema securității rețelelor și a informațiilor. Agenția ar trebui să contribuie la identificarea priorităților din sectorul cercetării la nivelul Uniunii în domeniile rezilienței rețelelor și securității rețelelor și a informațiilor și ar trebui să transmită cunoștințe privind nevoile industriei instituțiilor de cercetare relevante.
- (35) Agenția ar trebui să încurajeze statele membre și furnizorii de servicii să-și ridice standardele generale de securitate, astfel încât toți utilizatorii de internet să ia măsurile necesare pentru a-și asigura securitatea informatică personală.
- (36) Problemele de securitate a rețelelor și a informațiilor sunt probleme de dimensiune mondială. Este necesară consolidarea cooperării internaționale pentru îmbunătățirea standardelor de securitate, inclusiv prin definirea de norme de comportament și coduri de conduită comune, schimburi de informații și promovarea unei colaborări internaționale mai rapide ca reacție la problemele de securitate a rețelelor și a informațiilor, precum și a unei abordări comune la nivel mondial a acestor probleme. În acest scop, agenția ar trebui să sprijine continuarea implicării și cooperării Uniunii cu țări terțe și cu organizații internaționale, furnizând, după caz, cunoștințele și analiza necesară instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii.
- (37) Agenția ar trebui să funcționeze în conformitate cu principiul subsidiarității, asigurând un grad adecvat de coordonare între statele membre în legătură cu probleme privind securitatea rețelelor și a informațiilor și îmbunătățind eficacitatea politicilor naționale, dându-le astfel valoare adăugată, și în conformitate cu principiul proporționalității, nemergând dincolo de ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivelor stabilite prin prezentul regulament. Îndeplinirea sarcinilor agenției ar trebui să consolideze și nu să interfereze cu competențele conferite următoarelor entități, nici să împiedice, să se suprapună sau să prevaleze asupra atribuțiilor și sarcinilor acestora: autoritățile naționale de reglementare, astfel cum sunt prevăzute în directivele cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, precum și Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1211/2009 ⁽¹⁾ și Comitetul pentru comunicații menționat în Directiva 2002/21/CE, organismele europene de standardizare, organismele naționale de standardizare și Comitetul permanent instituit prin Directiva 98/34/CE ⁽²⁾ și autoritățile de supraveghere independente ale statelor membre instituite prin Directiva 95/46/CE

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1211/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 de instituire a Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) și a Oficiului (JO L 337, 18.12.2009, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 204, 21.7.1998, p. 37).

- (38) Este necesar să se aplice anumite principii privind guvernarea agenției pentru a se respecta declarația comună și abordarea comună convenite în iulie 2012 de Grupul de lucru interinstituțional privind agențiile descentralizate ale UE, al căror scop este de a raționaliza activitățile agențiilor și de a le îmbunătăți performanțele.
- (39) Declarația comună și abordarea comună ar trebui să se reflecte, după caz, în programele de activitate, evaluările și practicile administrative și de raportare ale agenției.
- (40) Pentru buna funcționare a agenției, Comisia și statele membre ar trebui să se asigure că persoanele care urmează să fie numite în consiliul de administrație au nivelul adecvat de competență profesională. Comisia și statele membre ar trebui, de asemenea, să depună eforturi pentru a limita rotația reprezentanților lor în consiliul de administrație, cu scopul de a asigura continuitatea activității acestuia.
- (41) Este esențial ca agenția să-și creeze și să-și mențină o reputație de imparțialitate, integritate și standarde profesionale ridicate. În consecință, consiliul de administrație ar trebui să adopte norme detaliate pentru întreaga agenție de prevenire și gestionare a conflictelor de interese.
- (42) Având în vedere circumstanțele unice ale agenției și dificultatea provocărilor cu care se confruntă, structura organizatorică a agenției ar trebui simplificată și consolidată pentru a asigura un nivel sporit de eficacitate și eficiență. Prin urmare, printre altele, ar trebui creat un comitet executiv pentru a permite consiliului de administrație să se concentreze asupra aspectelor cu importanță strategică.
- (43) Consiliul de administrație ar trebui să numească un contabil în conformitate cu normele adoptate în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ (Regulamentul financiar).
- (44) Pentru a asigura eficacitatea agenției, statele membre și Comisia ar trebui să fie reprezentate într-un consiliu de administrație, care ar trebui să definească direcția generală a activităților agenției și să se asigure că aceasta își îndeplinește sarcinile în conformitate cu prezentul regulament. Consiliului de administrație ar trebui să i se încredințeze competențele necesare pentru stabilirea bugetului, verificarea execuției acestuia, adoptarea normelor financiare adecvate, stabilirea unor proceduri de lucru transparente pentru luarea deciziilor de către agenție, adoptarea programului de activitate al agenției, adoptarea propriului regulament de procedură și a regulamentului intern de funcționare a agenției, numirea directorului executiv, luarea deciziei cu privire la prelungirea mandatului directorului executiv, după obținerea punctului de vedere al Parlamentului European și luarea deciziei cu privire la încetarea mandatului acestuia. Consiliul de administrație ar trebui să înființeze un comitet executiv care să îi ofere asistență la îndeplinirea sarcinilor sale în privința sarcinilor administrative și bugetare.
- (45) Pentru buna funcționare a agenției este necesar ca numirea directorului executiv să fie făcută pe baza meritelor și aptitudinilor sale administrative și manageriale atestate, precum și a competenței și experienței relevante în domeniul securității rețelelor și a informațiilor și, de asemenea, este necesar ca directorul executiv să își ducă la îndeplinire atribuțiile în deplină independență în ceea ce privește organizarea funcționării interne a agenției. În acest scop, directorul executiv ar trebui să elaboreze o propunere privind programul de activitate al agenției, după consultări prealabile cu Comisia, și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura îndeplinirea corespunzătoare a programului de activitate al agenției. Directorul executiv ar trebui să întocmească un raport anual care să fie prezentat consiliului de administrație, să elaboreze un proiect de declarație de venituri și cheltuieli estimate ale agenției și să execute bugetul.
- (46) Directorul executiv ar trebui să aibă opțiunea de a înființa grupuri de lucru ad-hoc pentru a aborda aspecte specifice, în special de natură științifică, tehnică, juridică sau socioeconomică. La înființarea grupurilor de lucru ad-hoc, directorul executiv ar trebui să solicite și să țină cont de expertiza externă relevantă necesară pentru a permite agenției să aibă acces la informațiile disponibile cele mai actualizate cu privire la provocările în materie de securitate generate de dezvoltarea societății informaționale. Directorul executiv ar trebui să se asigure că selecționarea membrilor grupurilor de lucru ad-hoc se realizează în conformitate cu cele mai înalte standarde de competență, ținând cont în mod corespunzător de o reprezentare echilibrată – după caz, în funcție de problemele specifice – între administrațiile publice ale statelor membre, instituțiile Uniunii, sectorul privat, inclusiv industria, utilizatorii și experții universitari în domeniul securității rețelelor și a informațiilor. În funcție de caz, directorul executiv ar trebui să poată invita să participe la activitățile grupurilor de lucru, dacă este necesar, experți individuali recunoscuți ca fiind competenți în domeniul relevant. Cheltuielile acestora ar trebui să fie suportate de agenție, în conformitate cu regulamentul său intern și cu normele adoptate în temeiul Regulamentului financiar.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

(47) Agenția ar trebui să aibă drept organism consultativ un grup permanent al părților interesate, pentru a asigura un dialog regulat cu sectorul privat, organizațiile de consumatori și alte părți interesate relevante. Grupul

- permanent al părților interesate, instituit de consiliul de administrație la propunerea directorului executiv, ar trebui să se concentreze pe probleme relevante pentru părțile interesate și să le aducă în atenția agenției. Atunci când este oportun și în conformitate cu ordinea de zi a ședințelor, directorul executiv ar trebui să poată invita reprezentanți ai Parlamentului European și ai altor organe relevante să ia parte la reuniunile grupului.
- (48) Deoarece grupul permanent al părților interesate asigură o reprezentare largă a părților interesate și grupul respectiv este consultat în special în legătură cu proiectul de program de activitate, nu mai este necesar să se prevadă reprezentarea părților interesate în consiliul de administrație.
- (49) Agenția ar trebui să aplice dispozițiile relevante ale Uniunii privind accesul public la documente, prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Informațiile prelucrate de agenție în scopuri legate de activitatea sa internă, precum și informațiile prelucrate în timpul îndeplinirii sarcinilor sale ar trebui să intre sub incidența Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾.
- (50) Agenția ar trebui să se conformeze dispozițiilor aplicabile instituțiilor Uniunii, precum și dispozițiilor legislațiilor naționale privind prelucrarea documentelor sensibile.
- (51) Pentru a garanta autonomia și independența deplină a agenției și a-i permite să îndeplinească sarcini suplimentare și noi, inclusiv sarcini urgente neprevăzute, ar trebui alocat agenției un buget suficient și autonom, ale cărui venituri provin în principal din contribuția Uniunii și din contribuții ale țărilor terțe care iau parte la activitățile agenției. Majoritatea angajaților agenției ar trebui să fie implicați direct în punerea în aplicare operațională a mandatului agenției. Statul membru gazdă sau oricare alt stat membru ar trebui să fie autorizat să contribuie în mod voluntar la veniturile agenției. Procedura bugetară a Uniunii ar trebui să rămână aplicabilă în ceea ce privește toate subvențiile plătibile din bugetul general al Uniunii Europene. De asemenea, Curtea de Conturi ar trebui să auditeze conturile agenției pentru a asigura transparența și responsabilitatea.
- (52) Având în vedere că peisajul amenințărilor este în continuă schimbare, iar politica Uniunii în domeniul securității rețelilor și a informațiilor evoluează și pentru a se alinia la cadrul financiar multianual, durata mandatului agenției ar trebui limitată la șapte ani, cu posibilitatea de prelungire a perioadei respective.
- (53) Operațiunile agenției ar trebui să fie evaluate în mod independent. Evaluarea ar trebui să aibă în vedere eficacitatea agenției în realizarea obiectivelor sale, practicile sale de lucru și relevanța sarcinilor sale pentru a determina în ce măsură obiectivele agenției sunt sau nu valabile în continuare și, pe această bază, dacă durata mandatului său ar trebui prelungită și pentru ce perioadă.
- (54) Dacă, spre sfârșitul mandatului agenției, Comisia nu a prezentat o propunere de prelungire a mandatului, agenția și Comisia ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a aborda, în special, aspectele legate de contractele personalului și de buget.
- (55) Deoarece obiectivul prezentului regulament, respectiv instituirea unei Agenții a Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelilor și a Informațiilor cu scopul de a contribui la un nivel ridicat de securitate a rețelilor și a informațiilor în cadrul Uniunii, pentru a sensibiliza societatea și a dezvolta și promova o cultură a securității rețelilor și a informațiilor în beneficiul cetățenilor, al consumatorilor, al întreprinderilor și al organizațiilor din sectorul public al Uniunii, contribuind astfel la crearea și buna funcționare a pieței interne, nu poate fi atins în mod satisfăcător de către statele membre și poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea realizării acestui obiectiv.
- (56) Regulamentul (CE) nr. 460/2004 ar trebui abrogat.
- (57) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și și-a adoptat avizul la 20 decembrie 2010 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO C 101, 1.4.2011, p. 20.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

SECȚIUNEA 1

DOMENIU DE APLICARE, OBIECTIVE ȘI SARCINI

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament instituie o Agenție a Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA, denumită în continuare „agenția”) care să îndeplinească sarcinile care îi sunt atribuite în scopul de a contribui la un nivel ridicat de securitate a rețelelor și a informațiilor în cadrul Uniunii, pentru a derula acțiuni de sensibilizare cu privire la securitatea rețelelor și a informației și pentru a dezvolta și promova o cultură a securității rețelelor și a informațiilor în beneficiul cetățenilor, al consumatorilor, al întreprinderilor și al organizațiilor din sectorul public al Uniunii, contribuind astfel la crearea și buna funcționare a pieței interne.

(2) Obiectivele și sarcinile agenției nu aduc atingere competențelor statelor membre în domeniul securității rețelelor și a informațiilor și, în orice caz, nu aduc atingere activităților privind securitatea publică, apărarea, securitatea națională (inclusiv bunăstarea economică a statului atunci când sunt în cauză subiecte legate de securitatea națională) și nici activităților statului în domeniul dreptului penal.

(3) În sensul prezentului regulament, prin „securitatea rețelelor și a informațiilor” se înțelege capacitatea unei rețele sau a unui sistem informatic de a rezista, la un nivel de încredere dat, la evenimente accidentale sau la acțiuni ilegale sau răuvoitoare care compromit disponibilitatea, autenticitatea, integritatea și confidențialitatea datelor stocate sau transmise și a serviciilor conexe oferite sau accesibile prin respectivele rețele și sisteme.

Articolul 2

Obiective

(1) Agenția dezvoltă și menține un nivel ridicat de competență.

(2) Agenția oferă asistență instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii în dezvoltarea politicilor în domeniul securității rețelelor și a informațiilor.

(3) Agenția oferă asistență instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii și statelor membre la punerea în aplicare a politicilor necesare pentru îndeplinirea cerințelor legale și de reglementare referitoare la securitatea rețelelor și a informațiilor din actele juridice existente și viitoare ale Uniunii, contribuind astfel la buna funcționare a pieței interne.

(4) Agenția oferă asistență Uniunii și statelor membre pentru creșterea și consolidarea pregătirii și capacității acestora de a preveni, detecta și reacționa la problemele și incidentele de securitate a rețelelor și a informațiilor.

(5) Agenția își folosește competența pentru a stimula o cooperare largă între actorii din sectorul public și privat.

Articolul 3

Sarcini

(1) În sensul dispozițiilor articolului 1 și pentru a atinge obiectivele stabilite la articolul 2, respectând, în același timp, articolul 1 alineatul (2), agenția îndeplinește următoarele sarcini:

(a) sprijină dezvoltarea politicii și dreptului Uniunii prin:

(i) oferirea de asistență și consiliere cu privire la toate aspectele legate de politica și dreptul Uniunii în domeniul securității rețelelor și a informațiilor;

(ii) desfășurarea de activități pregătitoare, oferirea de consiliere și realizarea de analize legate de dezvoltarea și actualizarea politicii și legislației Uniunii în domeniul securității rețelelor și a informațiilor;

(iii) analizarea strategiilor aflate la dispoziția publicului în domeniul securității rețelelor și a informațiilor și promovarea publicării lor;

(b) sprijină consolidarea capacității prin:

(i) sprijinirea statelor membre, la solicitarea acestora, în eforturile lor de a dezvolta și de a îmbunătăți prevenirea, detectarea, analiza și capacitatea de reacție la problemele și incidentele în materie de securitate a rețelelor și a informațiilor și furnizarea de cunoștințe necesare acestora;

(ii) promovarea și facilitarea cooperării benevole între statele membre, precum și între instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și statele membre în eforturile acestora de a preveni și detecta problemele și incidentele de securitate a rețelelor și a informațiilor, precum și de a reacționa la acestea, atunci când au un impact transfrontalier;

(iii) oferirea de asistență instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii în eforturile lor de a dezvolta prevenirea, detectarea, analiza și capacitatea de reacție la problemele și incidentele în materie de securitate a rețelelor și a informațiilor, în special prin sprijinirea funcționării unei echipe de intervenție în caz de urgență informatică (CERT) pentru acestea;

(iv) sprijinirea creșterii capacității CERT naționale/guvernamentale și de la nivelul Uniunii, inclusiv prin promovarea dialogului și a schimbului de informații, pentru a garanta că, având în vedere stadiul actual al tehnologiei, fiecare CERT corespunde unui set comun de capacități minime și că funcționează în conformitate cu cele mai bune practici;

- (v) susținerea organizării și desfășurării de exerciții de securitate a rețelelor și a informațiilor la nivelul Uniunii și, la solicitarea statelor membre, consilierea lor în privința exercițiilor naționale;
- (vi) oferirea de asistență instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii și statelor membre în eforturile lor de a colecta, analiza și, în conformitate cu cerințele de securitate ale statelor membre, de a difuza date relevante referitoare la securitatea rețelelor și a informațiilor; pe baza informațiilor furnizate de instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și de statele membre în conformitate cu dispozițiile din dreptul Uniunii și cu dispozițiile naționale conforme cu dreptul Uniunii, actualizarea cunoștințelor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, precum și a cunoștințelor statelor membre cu privire la ultimele evoluții în materie de securitate a rețelelor și a informațiilor în cadrul Uniunii în beneficiul acestora;
- (vii) sprijinirea dezvoltării unui mecanism al Uniunii de alertă timpurie în completarea mecanismelor statelor membre;
- (viii) oferirea de programe de formare în domeniul securității rețelelor și a informațiilor pentru organele publice relevante, după caz, în cooperare cu părțile interesate din sectorul public și privat;
- (c) sprijină cooperarea benevolă dintre organele publice competente și dintre părțile interesate, inclusiv universități și centre de cercetare din Uniune, și sprijină acțiuni de sensibilizare, printre altele, prin:
- (i) promovarea cooperării dintre CERT și echipele de intervenție în caz de incidente de securitate informatică (CSIRT) naționale și guvernamentale, inclusiv CERT pentru instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii;
- (ii) promovarea dezvoltării și schimbului de cele mai bune practici în vederea atingerii unui nivel avansat de securitate a rețelelor și a informațiilor;
- (iii) facilitarea dialogului și a eforturilor de a dezvolta și a schimba cele mai bune practici;
- (iv) promovarea celor mai bune practici în domeniul schimbului de informații și al acțiunilor de sensibilizare;
- (v) susținerea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii și, la solicitarea acestora, a statelor membre, precum și a organismelor relevante ale acestora în organizarea de campanii de sensibilizare, inclusiv la nivelul utilizatorilor individuali, și a altor activități de informare pentru a îmbunătăți securitatea rețelelor și a informațiilor și vizibilitatea sa, prin furnizarea celor mai bune practici și orientări;
- (d) sprijină cercetarea și dezvoltarea, precum și standardizarea prin:
- (i) facilitarea elaborării și adoptării de standarde europene și internaționale pentru gestionarea riscurilor și pentru securitatea produselor, rețelelor și serviciilor electronice;
- (ii) consilierea instituțiilor Uniunii și a statelor membre cu privire la necesitățile în materie de cercetare în domeniul securității rețelelor și a informațiilor pentru a face posibile reacții eficiente la riscurile și amenințările actuale și emergente în domeniul securității rețelelor și a informațiilor, inclusiv în privința tehnologiilor informației și comunicațiilor noi și emergente, și pentru o folosire eficientă a tehnologiilor de prevenire a riscurilor;
- (e) cooperează cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, inclusiv cele cu responsabilități în combaterea criminalității informatice și în protecția vieții private și a datelor cu caracter personal, în vederea abordării problemelor de interes comun, inclusiv prin:
- (i) schimbul de cunoștințe și de cele mai bune practici;
- (ii) furnizarea de consiliere cu privire la aspecte relevante din domeniul securității rețelelor și a informațiilor în vederea dezvoltării de sinergii;
- (f) contribuie la eforturile Uniunii de a coopera cu țările terțe și cu organizațiile internaționale pentru a promova cooperarea internațională privind problemele de securitate a rețelelor și a informațiilor, inclusiv prin:
- (i) participarea, după caz, ca observator la exercițiile internaționale și la organizarea acestora, precum și prin realizarea de analize și rapoarte privind rezultatele acestor exerciții;
- (ii) facilitarea schimbului de bune practici între organizațiile relevante;
- (iii) furnizarea de cunoștințe de specialitate instituțiilor Uniunii.
- (2) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și organismele statelor membre pot solicita consiliere din partea agenției în cazuri de încălcare a securității și de pierdere a integrității care au un impact semnificativ asupra funcționării rețelelor sau serviciilor.
- (3) Agenția îndeplinește sarcinile care îi sunt conferite prin acte juridice ale Uniunii.
- (4) Agenția oferă în mod independent concluzii, orientări și consiliere în chestiuni care țin de domeniul de aplicare și de obiectivele prezentului regulament.

SECȚIUNEA 2

ORGANIZARE

Articolul 4

Componența agenției

- (1) Agenția este compusă din:
- (a) un consiliu de administrație;
  - (b) un director executiv și personalul agenției; și
  - (c) un grup permanent al părților interesate.
- (2) Pentru a contribui la creșterea eficienței și eficacității funcționării agenției, consiliul de administrație instituie un comitet executiv.

Articolul 5

Consiliul de administrație

- (1) Consiliul de administrație definește direcția generală de funcționare a agenției și garantează că agenția funcționează în conformitate cu normele și principiile stabilite în prezentul regulament. De asemenea, consiliul de administrație asigură coerența activității agenției cu activitățile desfășurate de statele membre și la nivelul Uniunii.
- (2) Consiliul de administrație adoptă programul anual de activitate al agenției și programul multianual de activitate al agenției.
- (3) Consiliul de administrație adoptă un raport anual privind activitățile agenției și îl transmite, până la data de 1 iulie a anului următor, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi. Raportul anual include conturile agenției și descrie modul în care aceasta și-a atins indicatorii de performanță. Raportul anual este făcut public.
- (4) Consiliul de administrație adoptă o strategie de combatere a fraudei care este proporțională cu riscurile de fraudă, având în vedere analiza costuri-beneficii a măsurilor care urmează să fie puse în aplicare.
- (5) Consiliul de administrație dă curs în mod corespunzător concluziilor și recomandărilor provenite din anchetele Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) și din diferitele rapoarte de audit și evaluări, interne sau externe.
- (6) Consiliul de administrație adoptă norme de prevenire și gestionare a conflictelor de interes.
- (7) Consiliul de administrație exercită, în relația cu personalul agenției, competențele conferite prin Statutul funcționarilor

Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene („Statutul funcționarilor” și „Regimul aplicabil celorlalți agenți”), stabilite prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECE) nr. 259/68 ⁽¹⁾, autorității de numire și, respectiv, autorității abilitate să încheie contracte de muncă.

Consiliul de administrație adoptă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 110 din Statutul funcționarilor, o decizie întemeiată pe articolul 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și pe articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți prin care delegă directorului executiv competențele relevante aferente autorității de numire. Directorul executiv poate subdelega competențele respective.

În cazul în care circumstanțe excepționale impun acest lucru, consiliul de administrație poate revoca delegarea de competențe ale autorității de numire către directorul executiv și competențele subdelegate de către directorul executiv. În acest caz, consiliul de administrație poate să delege competențele respective pentru o perioadă limitată unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât directorul executiv.

(8) Consiliul de administrație adoptă norme corespunzătoare de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 110 din Statutul funcționarilor.

(9) Consiliul de administrație numește directorul executiv și poate să-i prelungească mandatul sau să îl demită din funcție în conformitate cu articolul 24 din prezentul regulament.

(10) Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și Regulamentul de procedură al comitetului executiv după consultarea Comisiei. Regulamentul de procedură prevede luarea unor decizii rapide, fie prin procedură scrisă, fie prin conferințe la distanță.

(11) Consiliul de administrație adoptă regulamentul intern de funcționare al agenției în urma consultării serviciilor Comisiei. Acest regulament este făcut public.

(12) Consiliul de administrație adoptă normele financiare aplicabile agenției. Acestea nu se pot abate de la dispozițiile Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei din 19 noiembrie 2002 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 185 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽²⁾, cu excepția cazului în care funcționarea agenției impune în mod specific o astfel de abatere și Comisia și-a dat acordul în prealabil.

⁽¹⁾ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

⁽²⁾ JO L 357, 31.12.2002, p. 72.

(13) Consiliul de administrație adoptă un plan multianual de politică a personalului după consultarea serviciilor Comisiei și după ce a informat în mod corespunzător Parlamentul European și Consiliul.

Articolul 6

Componența consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație este compus dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru și doi reprezentanți numiți de Comisie. Toți reprezentanții au drept de vot.

(2) Fiecare membru al consiliului de administrație are un supleant care îl reprezintă în absența acestuia.

(3) Membrii consiliului de administrație și supleanții acestora sunt numiți ținându-se seama de măsura în care aceștia cunosc sarcinile și obiectivele agenției și de competențele lor manageriale, administrative și bugetare relevante pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute la articolul 5. Comisia și statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a limita rotația reprezentanților lor în cadrul consiliului de administrație, în scopul de a asigura continuitatea activității acestuia. Comisia și statele membre urmăresc realizarea unei reprezentări echilibrate a bărbaților și femeilor în consiliul de administrație.

(4) Durata mandatului membrilor consiliului de administrație și al membrilor supleanți este de patru ani. Acest mandat se poate reînnoi.

Articolul 7

Președintele consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație alege un președinte și un vicepreședinte dintre membrii săi, pentru o perioadă de trei ani, care poate fi reînnoită. Vicepreședintele îl înlocuiește din oficiu pe președinte în cazul în care acesta din urmă nu își poate exercita prerogativele.

(2) Președintele poate fi invitat să facă o declarație înaintea comisiei relevante a Parlamentului European și să răspundă întrebărilor adresate de membrii acesteia.

Articolul 8

Reuniuni

(1) Reuniunile consiliului de administrație sunt convocate de către președinte.

(2) Consiliul de administrație se reunește în ședință ordinară cel puțin o dată pe an. De asemenea, consiliul se reunește în ședință extraordinară la cererea președintelui sau la cererea a cel puțin o treime din membrii săi.

(3) Directorul executiv ia parte la ședințele consiliului de administrație fără a avea drept de vot.

Articolul 9

Votul

(1) Consiliul de administrație decide printr-o majoritate absolută a membrilor săi.

(2) Este necesară o majoritate de două treimi din numărul total al membrilor consiliului de administrație pentru adoptarea regulamentului de procedură al consiliului de administrație, a regulamentului intern de funcționare al agenției, a bugetului agenției, a programului anual și multianual de activitate al agenției, pentru numirea, prelungirea mandatului și revocarea din funcție a directorului executiv și pentru desemnarea președintelui consiliului de administrație.

Articolul 10

Comitetul executiv

(1) Consiliul de administrație este asistat de un comitet executiv.

(2) Comitetul executiv pregătește deciziile care urmează să fie adoptate de consiliul de administrație numai în privința aspectelor administrative și bugetare.

Împreună cu consiliul de administrație, comitetul executiv dă curs în mod corespunzător concluziilor și recomandărilor provenite din anchetele OLAF și din diferitele rapoarte de audit și evaluări, interne sau externe.

Fără a aduce atingere responsabilităților directorului executiv, prevăzute la articolul 11, comitetul executiv îl asistă și îl consiliază pe directorul executiv în ceea ce privește punerea în aplicare a deciziilor consiliului de administrație privind aspecte administrative și bugetare.

(3) Comitetul executiv este format din cinci membri numiți dintre membrii consiliului de administrație, printre care președintele consiliului de administrație, care poate prezida și comitetul executiv, și unul dintre reprezentanții Comisiei.

(4) Durata mandatului membrilor comitetului executiv este aceeași ca în cazul membrilor consiliului de administrație, prevăzută la articolul 6 alineatul (4).

(5) Comitetul executiv se întrunește cel puțin o dată la trei luni. Președintele comitetului executiv convoacă reuniuni suplimentare la cererea membrilor săi.

Articolul 11

Atribuțiile directorului executiv

(1) Agenția este condusă de un director executiv care este independent în exercitarea prerogativelor sale.

- (2) Directorului executiv îi revin următoarele responsabilități:
- (a) administrează activitatea curentă a agenției;
  - (b) pune în aplicare deciziile adoptate de consiliul de administrație;
  - (c) pregătește, în urma consultării consiliului de administrație, programul anual de activitate și programul multianual de activitate și îl prezintă consiliului de administrație după consultarea Comisiei;
  - (d) pune în aplicare programul anual de activitate și programul multianual de activitate și raportează consiliului de administrație cu privire la punerea lor în aplicare;
  - (e) pregătește raportul anual privind activitățile agenției și îl prezintă spre aprobare consiliului de administrație;
  - (f) pregătește un plan de acțiune pentru a da curs concluziilor evaluărilor retrospective și prezintă Comisiei, la fiecare doi ani, un raport privind progresele înregistrate;
  - (g) protejează interesele financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, prin realizarea de controale eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite nejustificat și, dacă este cazul, prin sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive;
  - (h) pregătește strategia agenției de combatere a fraudei și o prezintă spre aprobare consiliului de administrație;
  - (i) asigură îndeplinirea sarcinilor agenției în conformitate cu cerințele celor care utilizează serviciile acesteia, în special în ceea ce privește caracterul adecvat al serviciilor furnizate;
  - (j) stabilește și menține contactul cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii;
  - (k) stabilește și menține contactul cu comunitatea de afaceri și cu organizațiile consumatorilor, în vederea asigurării unui dialog periodic cu părțile interesate relevante;
  - (l) îndeplinește alte sarcini care îi sunt încredințate directorului executiv prin prezentul regulament.

(3) După caz și în limita obiectivelor și sarcinilor agenției, directorul executiv poate înființa grupuri de lucru ad-hoc, compuse din experți, inclusiv din rândul autorităților competente ale statelor membre. Consiliul de administrație este informat în prealabil. Procedurile referitoare în special la componența grupurilor de lucru ad-hoc, la numirea experților de către directorul executiv și la funcționarea grupurilor de lucru ad-hoc sunt prevăzute în regulamentul intern de funcționare al agenției.

(4) Directorul executiv pune la dispoziția consiliului de administrație și a comitetului executiv personal administrativ de sprijin și alte resurse, ori de câte ori este necesar.

Articolul 12

Grupul permanent al părților interesate

(1) La propunerea directorului executiv, consiliul de administrație instituie un grup permanent al părților interesate, alcătuit din experți recunoscuți reprezentând părțile interesate relevante, cum ar fi industria TIC, furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice accesibile publicului, grupurile de consumatori, experții universitari în domeniul securității rețelilor și a informațiilor, reprezentanții autorităților naționale de reglementare notificate în temeiul Directivei 2002/21/CE, precum și autoritățile responsabile de asigurarea respectării legii și autoritățile responsabile de protejarea vieții private.

(2) Procedurile referitoare în special la numărul, componența și numirea membrilor grupului permanent al părților interesate de către consiliul de administrație, la propunerea directorului executiv și la modul de funcționare a grupului se specifică în regulamentul intern de funcționare al agenției și se fac publice.

(3) Grupul permanent al părților interesate este prezidat de directorul executiv sau de orice persoană numită de acesta de la caz la caz.

(4) Mandatul membrilor grupului permanent al părților interesate este de doi ani și jumătate. Membrii consiliului de administrație nu pot fi membri ai grupului permanent al părților interesate. Experții ai Comisiei și ai statelor membre au dreptul de a participa la reuniunile grupului permanent al părților interesate și la activitățile acestuia. Reprezentanții altor organe considerate relevante de către directorul executiv, care nu au calitatea de membri ai grupului permanent al părților interesate, pot fi invitați să participe la reuniunile grupului permanent al părților interesate și la activitățile acestuia.

(5) Grupul permanent al părților interesate acordă consultanță agenției în exercitarea activităților sale. Acesta acordă consultanță în special directorului executiv, în ceea ce privește elaborarea unei propuneri de program de activitate al agenției și asigurarea comunicării cu părțile interesate relevante, referitor la toate aspectele legate de programul de activitate.

SECȚIUNEA 3

FUNCȚIONARE

Articolul 13

Programul de activitate

(1) Agenția își desfășoară activitatea în conformitate cu programul său de lucru anual și multianual, care trebuie să conțină toate activitățile sale planificate.

(2) Programul de lucru include indicatori de performanță personalizați pentru a permite evaluarea eficace a rezultatelor obținute în raport cu obiectivele.

(3) Directorul executiv este responsabil cu elaborarea proiectului de program de activitate al agenției, în urma consultării prealabile a serviciilor Comisiei. Până la data de 15 martie a fiecărui an, directorul executiv prezintă proiectul programului de activitate pentru anul următor consiliului de administrație.

(4) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, consiliul de administrație adoptă programul de activitate al agenției pentru anul următor, după primirea avizului Comisiei. Programul de activitate include o perspectivă multianuală. Consiliul de administrație se asigură că programul de activitate este compatibil cu obiectivele agenției și cu prioritățile legislative și politice ale Uniunii în domeniul securității rețelelor și a informațiilor.

(5) Programul de activitate se organizează în conformitate cu principiul gestionării pe bază de activități. Programul de activitate este conform cu declarația estimativă de venituri și cheltuieli a agenției și cu bugetul agenției pentru același exercițiu financiar.

(6) După adoptarea de către consiliul de administrație, directorul executiv trimite programul de activitate Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și statelor membre și asigură publicarea acestuia. La invitația comisiei competente a Parlamentului European, directorul executiv prezintă programul de lucru anual adoptat și susține un schimb de opinii asupra acestuia.

Articolul 14

Solicitări adresate agenției

(1) Solicitățile de consultanță și asistență care se încadrează în obiectivele și sarcinile agenției se adresează directorului executiv și sunt însoțite de referințe care explică chestiunea ce trebuie examinată. Directorul executiv informează consiliul de administrație și comitetul executiv în legătură cu solicitările primite, cu implicațiile potențiale asupra resurselor și, la timpul potrivit, cu acțiunile întreprinse ca urmare a solicitărilor. În cazul în care refuză o solicitare, agenția prezintă justificări.

(2) Solicitățile menționate la alineatul (1) pot fi adresate de:

(a) Parlamentul European;

(b) Consiliu;

(c) Comisie;

(d) orice organism competent desemnat de un stat membru, cum ar fi o autoritate națională de reglementare, conform definiției de la articolul 2 din Directiva 2002/21/CE.

(3) Modalitățile practice de aplicare a alineatelor (1) și (2) – privind în special transmiterea solicitărilor adresate agenției, stabilirea priorităților, urmărirea solicitărilor și informarea consiliului de administrație și a comitetului executiv în legătură cu acestea – se prevăd de către consiliul de administrație în regulamentul intern de funcționare al agenției.

Articolul 15

Declarația de interes

(1) Membrii consiliului de administrație, directorul executiv și funcționarii detașați temporar din partea statelor membre întocmesc, fiecare în parte, o declarație de angajamente și o declarație indicând absența sau prezența oricărui interes direct sau indirect care ar putea aduce atingere independenței lor. Declarațiile sunt corecte și complete, sunt depuse în fiecare an în scris și sunt actualizate ori de câte ori este nevoie.

(2) Membrii consiliului de administrație, directorul executiv și experții externi care participă la grupurile de lucru ad-hoc declară, fiecare în parte, corect și complet, cel târziu la începutul fiecărei reuniuni, toate interesele care ar putea aduce atingere independenței lor în ceea ce privește punctele înscrise pe ordinea de zi și se abțin de la participarea la dezbaterile referitoare la punctele respective și de la votul în legătură cu acestea.

(3) Agenția stabilește în regulamentul intern de funcționare modalitățile practice pentru normele referitoare la declarațiile de interes menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 16

Transparență

(1) Agenția se asigură că își desfășoară activitățile la un nivel ridicat de transparență și în conformitate cu articolele 17 și 18.

(2) Agenția se asigură că publicului și tuturor părților interesate li se furnizează informații adecvate, obiective, fiabile și ușor accesibile, în special în ceea ce privește rezultatele activității sale. De asemenea, agenția face publice declarațiile de interes întocmite în conformitate cu articolul 15.

(3) Consiliul de administrație, pe baza unei propuneri din partea directorului executiv, poate autoriza părțile interesate să participe ca observatori la unele dintre activitățile agenției.

(4) Agenția stabilește în regulamentul intern de funcționare modalitățile practice de punere în aplicare a normelor privind transparența menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 17

Confidențialitate

(1) Fără să aducă atingere articolului 18, agenția nu divulgă terților informațiile pe care le prelucrează sau pe care le primește și pentru care s-a cerut, printr-o solicitare motivată, un tratament confidențial, integral sau parțial.

(2) Membrii consiliului de administrație, directorul executiv, membrii grupului permanent al părților interesate, experții externi care participă la grupurile de lucru ad-hoc și membrii personalului agenției, inclusiv funcționarii detașați temporar din partea statelor membre, respectă cerințele de confidențialitate prevăzute la articolul 339 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”), chiar și după încetarea atribuțiilor lor.

(3) Agenția stabilește în regulamentul intern de funcționare modalitățile practice de punere în aplicare a normelor de confidențialitate menționate la alineatele (1) și (2).

(4) Dacă este necesar pentru realizarea sarcinilor agenției, consiliul de administrație decide să acorde agenției permisiunea de a gestiona informații clasificate. În acest caz, consiliul de administrație, în acord cu serviciile Comisiei, adoptă un regulament intern de funcționare care să aplice principiile de securitate cuprinse în Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 29 noiembrie 2001 de modificare a regulamentului său de procedură⁽¹⁾. Regulamentul intern respectiv cuprinde, între altele, dispoziții privind schimbul, prelucrarea și stocarea de informații clasificate.

Articolul 18

Accesul la documente

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor deținute de agenție.

(2) Consiliul de administrație adoptă modalitățile de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 în termen de șase luni de la instituirea agenției.

(3) Deciziile adoptate de agenție în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri adresate Ombudsmanului în temeiul articolului 228

din TFUE sau al unei acțiuni înaintate Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 263 din TFUE.

SECȚIUNEA 4

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 19

Adoptarea bugetului

(1) Veniturile agenției constau în contribuția primită de la bugetul Uniunii, contribuții primite de la țările terțe care participă la activitățile agenției în conformitate cu dispozițiile articolului 30 și contribuții voluntare primite de la statele membre, în bani sau în natură. Statele membre care oferă contribuții voluntare nu pot solicita niciun drept sau serviciu specific ca rezultat al acelor contribuții.

(2) Cheltuielile agenției cuprind cheltuieli cu personalul, cheltuieli administrative și de suport tehnic, cheltuieli de infrastructură și operaționale, precum și cheltuielile rezultând din contracte încheiate cu părți terțe.

(3) În fiecare an, până la data de 1 martie, directorul executiv elaborează un proiect de declarație de venituri și cheltuieli estimate ale agenției pentru următorul exercițiu financiar și îl înaintează consiliului de administrație, împreună cu un proiect de schemă de personal.

(4) Veniturile și cheltuielile trebuie să fie în echilibru.

(5) În fiecare an, pe baza proiectului declarației de venituri și cheltuieli estimate elaborat de directorul executiv, consiliul de administrație adoptă declarația de venituri și cheltuieli estimate ale agenției pentru următorul exercițiu financiar.

(6) În fiecare an, până la data de 31 martie, consiliul de administrație transmite această declarație estimativă, care cuprinde un proiect de schemă de personal, împreună cu proiectul programului de activitate, Comisiei și țărilor terțe cu care Uniunea a încheiat acorduri în conformitate cu articolul 30.

(7) Comisia înaintează declarația estimativă Parlamentului European și Consiliului, împreună cu proiectul de buget al Uniunii.

(8) Pe baza declarației estimative respective, Comisia înscrie în proiectul de buget al Uniunii estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și valoarea subvențiilor care urmează să fie acordate de la bugetul general, pe care le prezintă Parlamentului European și Consiliului în conformitate cu articolul 314 din TFUE.

(9) Parlamentul European și Consiliul autorizează creditarea cu titlu de subvenție acordată agenției.

⁽¹⁾ JO L 317, 3.12.2001, p. 1.

(10) Parlamentul European și Consiliul adoptă schema de personal a agenției.

(11) Consiliul de administrație adoptă bugetul agenției și programul de activitate al acesteia. Bugetul agenției devine definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii. Dacă este cazul, consiliul de administrație ajustează bugetul agenției și programul de activitate al acesteia în conformitate cu bugetul general al Uniunii. Consiliul de administrație înaintează bugetul fără întârziere Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Articolul 20

Combaterea fraudei

(1) Pentru a facilita lupta împotriva fraudei, corupției și altor activități ilegale conform Regulamentului (CE) nr. 1073/1999⁽¹⁾, în termen de șase luni de la data la care agenția devine operațională, aceasta aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)⁽²⁾ și adoptă dispozițiile corespunzătoare care se aplică tuturor angajaților agenției folosind modelul prevăzut în anexa la respectivul acord.

(2) Curtea de Conturi are competența de a audita, atât pe bază de documente, cât și la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din bugetul Uniunii acordate de agenție.

(3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri⁽³⁾, în scopul identificării cazurilor de fraudă, corupție sau a oricărei alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau un contract finanțat de agenție.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, precum și contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare a unui grant luate de agenție conțin dispoziții care

autorizează în mod expres Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în limitele competențelor care le revin.

Articolul 21

Execuția bugetului

(1) Directorul executiv este responsabil pentru execuția bugetului agenției.

(2) Auditorul intern al Comisiei exercită asupra agenției aceleași prerogative ca și asupra serviciilor Comisiei.

(3) Până la data de 1 martie a exercițiului următor fiecărui exercițiu financiar (data de 1 martie a anului N + 1), contabilul agenției transmite contabilului Comisiei conturile provizorii însoțite de raportul privind gestiunea bugetară și financiară a exercițiului financiar. Contabilul Comisiei consolidează conturile provizorii ale instituțiilor și ale organismelor descentralizate în conformitate cu articolul 147 din regulamentul financiar.

(4) Până la data de 31 martie a anului N + 1, contabilul Comisiei transmite Curții de Conturi conturile provizorii ale agenției, însoțite de un raport privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar în cauză. Raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv este transmis și Parlamentului European și Consiliului.

(5) La primirea observațiilor Curții de Conturi cu privire la conturile provizorii ale agenției, în temeiul articolului 148 din regulamentul financiar, directorul executiv întocmește conturile finale ale agenției pe propria sa răspundere și le transmite consiliului de administrație spre avizare.

(6) Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la conturile finale ale agenției.

(7) Directorul executiv transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi conturile finale, inclusiv raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv și observațiile Curții de Conturi, împreună cu avizul consiliului de administrație, până la data de 1 iulie a anului N + 1.

(8) Directorul executiv publică conturile finale.

(9) Directorul executiv transmite Curții de Conturi un răspuns cu privire la observațiile acesteia până la data de 30 septembrie a anului N + 1 și înaintează o copie a răspunsului respectiv și consiliului de administrație.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, 31.5.1999, p. 1).

⁽²⁾ Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, 31.5.1999, p. 15).

⁽³⁾ JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

(10) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia, toate informațiile necesare pentru buna desfășurare a descărcării de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză, în conformitate cu dispozițiile articolului 165 alineatul (3) din regulamentul financiar.

(11) La recomandarea Consiliului, Parlamentul European acordă, înaintea datei de 15 mai a anului N + 2, descărcarea de gestiune directorului executiv în ceea ce privește executarea bugetului pentru anul N.

SECȚIUNEA 5

PERSONALUL

Articolul 22

Dispoziții generale

Personalului agenției i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor.

Articolul 23

Privilegiile și imunități

Protocolul nr.7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE se aplică agenției și personalului acesteia.

Articolul 24

Directorul executiv

(1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al agenției în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.

(2) Directorul executiv este numit de consiliul de administrație dintr-o listă de candidați propuși de Comisie, întocmită în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente.

În scopul încheierii contractului directorului executiv, agenția este reprezentată de președintele consiliului de administrație.

Înainte de a fi numit în funcție, candidatul selectat de către consiliul de administrație este invitat să facă o declarație în fața comisiei competente a Parlamentului European și să răspundă întrebărilor adresate de membrii acesteia.

(3) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. Până la sfârșitul perioadei respective, Comisia realizează o analiză care ia în considerare evaluarea performanței directorului executiv și viitoarele sarcini și provocări cu care se va confrunta agenția.

(4) Consiliul de administrație, hotărând la propunerea Comisiei, care ține seama de analiza menționată la alineatul (3), și după obținerea opiniei Parlamentului European, poate să prelungească, numai o dată, durata mandatului directorului executiv cu o perioadă care nu depășește cinci ani.

(5) Consiliul de administrație informează Parlamentul European în legătură cu intenția sa de a prelungi mandatul directorului executiv. În cursul perioadei de trei luni care precede prelungirea mandatului său, directorul executiv, dacă este invitat, face o declarație în fața comisiei relevante a Parlamentului European și răspunde întrebărilor adresate de membrii acesteia.

(6) Un director executiv al cărui mandat a fost prelungit nu poate să participe la o nouă procedură de selecție pentru același post.

(7) Directorul executiv poate fi revocat din funcție doar în urma unei decizii a consiliului de administrație.

Articolul 25

Experți naționali detașați și alte categorii de personal

(1) Agenția poate folosi experți naționali detașați sau alte categorii de personal care nu sunt angajați ai agenției. Acestor categorii de personal nu li se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți.

(2) Consiliul de administrație adoptă o decizie de stabilire a normelor aplicabile detașării experților naționali la agenție.

SECȚIUNEA 6

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 26

Statutul juridic

(1) Agenția este un organ al Uniunii. Aceasta are personalitate juridică.

(2) În fiecare stat membru, agenția dispune de cea mai extinsă capacitate juridică acordată persoanelor juridice conform legislației statului membru respectiv. Agenția poate, în special, să achiziționeze sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.

(3) Agenția este reprezentată de directorul său executiv.

(4) Biroul înființat în zona metropolitană a Atenei este menținut pentru a îmbunătăți eficiența operațională a agenției.

*Articolul 27***Răspundere**

(1) Răspunderea contractuală a agenției este reglementată de legislația aplicabilă contractului în cauză.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii cuprinse într-un contract încheiat de agenție.

(2) În cazul unei răspunderi necontractuale, agenția, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, repară toate prejudiciile cauzate de serviciile sau de angajații proprii în cursul exercitării atribuțiilor lor.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în ceea ce privește toate litigiile privind repararea unor astfel de prejudicii.

(3) Răspunderea personală a angajaților față de agenție este reglementată de condițiile relevante care se aplică personalului agenției.

*Articolul 28***Limbile**

(1) Regulamentul nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene ⁽¹⁾ se aplică agenției. Statele membre și celelalte organisme desemnate de către acestea se pot adresa agenției și pot primi răspunsuri în una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii, la alegerea lor.

(2) Serviciile de traducere necesare funcționării agenției sunt asigurate de către Centrul de Traduceri pentru Organele Uniunii Europene.

*Articolul 29***Protecția datelor cu caracter personal**

(1) Atunci când prelucrează date referitoare la persoane fizice, în special în cursul îndeplinirii atribuțiilor sale, agenția respectă principiile protecției datelor cu caracter personal și se află sub incidența dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(2) Consiliul de administrație adoptă măsurile de punere în aplicare menționate la articolul 24 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001. Consiliul de administrație poate adopta dispoziții suplimentare necesare pentru punerea în aplicare de către agenție a Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

*Articolul 30***Participarea țărilor terțe**

(1) Agenția este deschisă participării țărilor terțe care au încheiat acorduri cu Uniunea Europeană în temeiul cărora au adoptat și au aplicat actele juridice ale Uniunii în domeniile reglementate de prezentul regulament.

(2) În temeiul dispozițiilor relevante din aceste acorduri, se încheie înțelegeri care specifică în special natura, măsura și modul în care țările respective vor participa la activitatea agenției, cuprinzând dispoziții privind participarea la inițiativele întreprinse de agenție, la contribuțiile financiare și la personalul agenției.

*Articolul 31***Norme de securitate privind protejarea informațiilor clasificate**

Agenția aplică principiile de securitate prevăzute în normele privind securitatea ale Comisiei pentru protejarea informațiilor clasificate ale Uniunii Europene și a informațiilor sensibile neclasificate, conform anexei la Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom. Sunt vizate, între altele, dispozițiile privind schimbul, prelucrarea și stocarea unor astfel de informații.

SECȚIUNEA 7

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 32***Evaluare și reexaminare**

(1) Până la 20 iunie 2018, Comisia realizează o evaluare pentru a analiza în special impactul, eficacitatea și eficiența agenției și a practicilor sale de lucru. Evaluarea abordează, de asemenea, eventuala necesitate de a modifica mandatul agenției, precum și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.

(2) Evaluarea menționată la alineatul (1) ține seama de orice punct de vedere comunicat agenției ca răspuns la activitățile sale.

(3) Comisia trimite raportul de evaluare și concluziile sale Parlamentului European, Consiliului și consiliului de administrație. Rezultatele evaluării sunt făcute publice.

(4) În raportul de evaluare se analizează, de asemenea, rezultatele obținute de agenție, având în vedere obiectivele, mandatul și sarcinile acesteia. În cazul în care consideră că existența agenției este în continuare justificată în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile acesteia, Comisia poate propune ca durata mandatului agenției, prevăzută la articolul 36, să fie prelungită.

⁽¹⁾ JO 17, 6.10.1958, p. 385/58.

*Articolul 33***Cooperarea statului membru gazdă**

Statul membru gazdă a agenției pune la dispoziție cele mai bune condiții posibile pentru a asigura buna funcționare a agenției, printre care accesibilitatea sediilor, existența unor facilități adecvate de educație pentru copiii personalului, un acces corespunzător la piața muncii, asigurări sociale și de sănătate atât pentru copiii, cât și pentru soții/soțiile personalului.

*Articolul 34***Controlul administrativ**

Activitățile agenției fac obiectul supravegherii de către Ombudsman, în conformitate cu articolul 228 din TFUE.

*Articolul 35***Abrogare și succesiune**

(1) Regulamentul (CE) nr. 460/2004 se abrogă.

Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 460/2004 și la ENISA se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și la agenție.

(2) Agenția succede agenției instituite prin Regulamentul (CE) nr. 460/2004 în ceea ce privește toate aspectele legate de proprietate, acorduri, obligații juridice, contracte de muncă, angajamente financiare și răspunderi.

*Articolul 36***Durată**

Agencia se înființează de la 19 iunie 2013 pentru o perioadă de șapte ani.

*Articolul 37***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 21 mai 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

REGULAMENTUL (UE) NR. 527/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 21 mai 2013****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1528/2007 al Consiliului în ceea ce privește excluderea unui număr de țări din lista regiunilor sau statelor care au încheiat negocierile**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Negocierile privind acordurile de parteneriat economic (denumite în continuare „acordurile”) între:

statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, au fost încheiate la 16 decembrie 2007;

Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și partea reprezentând Africa Centrală, pe de altă parte, au fost încheiate la 17 decembrie 2007 (Republica Camerun);

Ghana, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, au fost încheiate la 13 decembrie 2007;

Côte d'Ivoire, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, au fost încheiate la 7 decembrie 2007;

statele din Africa de Est și de Sud, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, au fost încheiate la 28 noiembrie 2007 (Republica Seychelles și Republica Zimbabwe), la 4 decembrie 2007 (Republica Mauritius), la 11 decembrie 2007 (Uniunea Comorelor și Republica Madagascar) și la 30 septembrie 2008 (Republica Zambia);

Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și statele SADC APE, pe de altă parte, au fost încheiate la 23 noiembrie 2007 (Republica Botswana, Regatul Lesotho, Regatul Swaziland, Republica Mozambic) și la 3 decembrie 2007 (Republica Namibia);

Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și statele partenere din Comunitatea Africii de Est, pe de altă parte, au fost încheiate la 27 noiembrie 2007;

Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte, au fost încheiate la 23 noiembrie 2007.

- (2) Finalizarea negocierilor privind acordurile de către Antigua și Barbuda, Uniunea Bahamas, Barbados, Belize, Republica Botswana, Republica Burundi, Republica Camerun, Uniunea Comorelor, Republica Côte d'Ivoire, Uniunea Dominica, Republica Dominicană, Republica Fiji, Republica Ghana, Grenada, Republica Cooperatistă Guyana, Republica Haiti, Jamaica, Republica Kenya, Regatul Lesotho, Republica Madagascar, Republica Mauritius, Republica Mozambic, Republica Namibia, Statul Independent Papua-Noua Guinee, Republica Rwanda, Federația Saint Kitts și Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent și Grenadine, Republica Seychelles, Republica Suriname, Regatul Swaziland, Republica Unită Tanzania, Republica Trinidad și Tobago, Republica Uganda, Republica Zambia și Republica Zimbabwe a permis includerea acestora în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1528/2007 al Consiliului din 20 decembrie 2007 privind aplicarea regimurilor aplicabile produselor originare din anumite state care fac parte din grupul statelor din Africa, zona Caraibelor și Pacific (ACP) prevăzute în acordurile de stabilire sau care duc la stabilirea Acordurilor de parteneriat economic ⁽²⁾.

- (3) Republica Botswana, Republica Burundi, Republica Camerun, Uniunea Comorelor, Republica Côte d'Ivoire, Republica Fiji, Republica Ghana, Republica Haiti, Republica Kenya, Regatul Lesotho, Republica Mozambic, Republica Namibia, Republica Rwanda, Regatul Swaziland, Republica Unită Tanzania, Republica Uganda și Republica Zambia nu au luat măsurile necesare în vederea ratificării acordurilor care le privesc.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 13 septembrie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 11 decembrie 2012 (JO C 39 E, 12.2.2013, p. 1). Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2013.

⁽²⁾ JO L 348, 31.12.2007, p. 1.

- (4) Prin urmare, având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1528/2007, în special articolul 2 alineatul (3) litera (b), anexa I la regulamentul menționat ar trebui modificată, în sensul excluderii respectivelor țări din anexa respectivă.
- (5) Pentru a asigura posibilitatea ca respectivele țări să fie cu ușurință reincluse în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1528/2007 imediat după ce acestea au luat măsurile necesare pentru ratificarea respectivelor acorduri și până la intrarea acestora în vigoare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește reinkluderea țărilor excluse din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1528/2007 în temeiul prezentului regulament. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1528/2007 se modifică după cum urmează:

1. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 2a

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 2b pentru a modifica anexa I la prezentul regulament prin reintroducerea acelor regiuni sau state din grupul de state ACP care au fost excluse din anexa menționată în temeiul Regulamentului (UE) nr. 527/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și care, de la data respectivei excluderi, au luat măsurile necesare pentru ratificarea acordurilor care le privesc.

Articolul 2b

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2a se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 21 iunie 2013. Comisia redactează un raport privind delegarea de competențe, cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2a poate fi revocată în oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2a intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) JO L 165, 18.6.2013, p. 59.”

2. Anexa I se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în cea de a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 octombrie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 21 mai 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

ANEXĂ

„ANEXA I

Lista regiunilor sau statelor care au încheiat negocierile în sensul articolului 2 alineatul (2)

ANTIGUA ȘI BARBUDA

UNIUNEA BAHAMAS

BARBADOS

BELIZE

UNIUNEA DOMINICA

REPUBLICA DOMINICANĂ

GRENADA

REPUBLICA COOPERATISTĂ GUYANA

JAMAICA

REPUBLICA MADAGASCAR

REPUBLICA MAURITIUS

STATUL INDEPENDENT PAPUA-NOUA GUINEE

FEDERAȚIA SAINT KITTS ȘI NEVIS

SAINT LUCIA

SAINT VINCENT ȘI GRENADINE

REPUBLICA SEYCHELLES

REPUBLICA SURINAME

REPUBLICA TRINIDAD ȘI TOBAGO

REPUBLICA ZIMBABWE”

**REGULAMENTUL (UE) NR. 528/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 12 iunie 2013**

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 450/2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat) în ceea ce privește data aplicării

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 33, 114 și 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,
întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat) ⁽³⁾ are scopul de a înlocui Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽⁴⁾. Regulamentul (CE) nr. 450/2008 a intrat în vigoare la 24 iunie 2008, dar este aplicabil, în conformitate cu articolul 188 alineatul (2) din acesta, doar în momentul în care sunt aplicabile dispozițiile de punere aplicare și cel mai târziu la 24 iunie 2013.
- (2) În data de 20 februarie 2012, Comisia a prezentat Parlamentului European și Consiliului o propunere de Regulament de stabilire a Codului Vamal al Uniunii, sub forma unei reformări a Regulamentului (CE) nr. 450/2008, pentru a îl înlocui pe acesta înainte de data sa limită de aplicare de 24 iunie 2013. Procedura legislativă ordinară nu poate fi însă finalizată în timp util pentru adoptarea regulamentului propus înainte de data respectivă. În consecință, în absența unor măsuri legislative corective, Regulamentul (CE) nr. 450/2008 ar urma să se aplice de la 24 iunie 2013 și Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 ar fi abrogat. Acest lucru ar genera

incertitudine juridică cu privire la legislația vamală aplicabilă efectiv începând cu acea dată, și ar împiedica menținerea unui cadru juridic cuprinzător și coerent al Uniunii în domeniul vamal, în așteptarea adoptării propunerii de regulament.

- (3) Pentru prevenirea acestor dificultăți serioase legate de legislația vamală a Uniunii și a-i oferi Parlamentului European și Consiliului o perioadă de timp adecvată pentru a finaliza procesul de adoptare a reformării Codului Vamal al Uniunii, data limită de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 450/2008 prevăzută la articolul 188 alineatul (2) al doilea paragraf din acesta ar trebui amânată. Noua dată de aplicare considerată adecvată în acest scop este 1 noiembrie 2013.
- (4) Având în vedere caracterul urgent al acestei chestiuni, ar trebui să se aplice o derogare de la termenul de opt săptămâni menționat la Articolul 4 din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.
- (5) Prin urmare, este necesară modificarea corespunzătoare a Regulamentului (CE) nr. 450/2008,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 188 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 450/2008, data de „24 iunie 2013” se înlocuiește cu data de „1 noiembrie 2013”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 12 iunie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ Aviz din 22 mai 2013 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 23 mai 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 10 iunie 2013.

⁽³⁾ JO L 145, 4.6.2008, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2013/11/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 21 mai 2013

privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE
(Directiva privind SAL în materie de consum)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 169 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea trebuie să contribuie la atingerea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor prin măsurile pe care le adoptă în temeiul articolului 114 din TFUE. Articolul 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prevede că politicile Uniunii trebuie să asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.

(2) În conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din TFUE, piața internă trebuie să cuprindă un spațiu fără frontiere interne, în cadrul căruia este asigurată libera circulație a bunurilor și a serviciilor. Piața internă ar trebui să le ofere consumatorilor o valoare adăugată concretizată printr-o calitate mai bună, o varietate mai mare, prețuri rezonabile și standarde de siguranță ridicate pentru bunuri și servicii, care ar trebui să promoveze un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.

(3) Fragmentarea pieței interne aduce atingere competitivității, creșterii și creării de locuri de muncă în Uniune. Eliminarea obstacolelor directe și indirecte din calea bunei funcționări a pieței interne și creșterea încrederii cetățenilor sunt esențiale pentru realizarea pieței interne.

(4) Asigurarea accesului la căi simple, eficiente, rapide și necostisitoare de soluționare a litigiilor la nivel național și transfrontalier care apar în temeiul contractelor de vânzare sau de prestare de servicii ar trebuie să fie în beneficiul consumatorilor și, prin urmare, să întărească încrederea acestora în piață. Acest acces ar trebui să existe atât în cazul tranzacțiilor online, cât și al celor offline și este deosebit de important atunci când consumatorii fac cumpărături în străinătate.

(5) Soluționarea alternativă a litigiilor (SAL) oferă o soluție extrajudiciară simplă, rapidă și necostisitoare în cazul litigiilor dintre consumatori și comercianți. Cu toate acestea, SAL nu este încă dezvoltată suficient și coerent în Uniune. Este regretabil faptul că, în ciuda Recomandărilor 98/257/CE din 30 martie 1998 privind principiile aplicabile organelor responsabile pentru soluționarea extrajudiciară a litigiilor în materie de consum ⁽³⁾ și 2001/310/CE din 4 aprilie 2001 privind principiile aplicabile organelor extrajudiciare implicate în soluționarea consensuală a litigiilor în materie de consum ⁽⁴⁾ ale Comisiei, SAL nu a fost instituită în mod corect și nu funcționează în mod satisfăcător în toate zonele geografice sau sectoarele comerciale ale Uniunii. Consumatorii și comercianții încă nu știu că există mecanisme de atac extrajudiciare, în timp ce doar un procentaj scăzut de cetățeni știu cum să prezinte o reclamație unei entități SAL. Acolo unde procedurile SAL sunt disponibile, nivelul calității lor variază considerabil de la un stat membru la altul, deseori litigiile transfrontaliere nefiind gestionate în mod eficace de către entitățile SAL.

(6) Diferențele dintre statele membre în materie de acoperire, calitate și conștientizare în ceea ce privește SAL constituie o barieră în calea pieței interne și reprezintă unul dintre motivele pentru care numeroși consumatori nu fac cumpărături dincolo de frontiere și nu au convingerea că potențialele litigii cu comercianții pot fi soluționate într-un mod ușor, rapid și necostisitor. Din aceleași

⁽¹⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 93.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 aprilie 2013.

⁽³⁾ JO L 115, 17.4.1998, p. 31.

⁽⁴⁾ JO L 109, 19.4.2001, p. 56.

- motive, comercianții ar putea avea rețineri în a vinde consumatorilor din alte state membre atunci când nu există suficient acces la proceduri SAL de calitate. De asemenea, comercianții cu sediul într-un stat membru în care procedurile SAL de calitate nu sunt disponibile în mod suficient sunt în dezavantaj competitiv față de comercianții care au acces la aceste proceduri și care pot astfel să soluționeze litigiile în materie de consum mai rapid și mai ieftin.
- (7) Pentru a le permite consumatorilor să profite pe deplin de potențialul pieței interne, mecanismele SAL ar trebui să fie disponibile pentru toate tipurile de litigii naționale și transfrontaliere reglementate de prezenta directivă, procedurile SAL ar trebui să respecte cerințe de calitate coerente care să se aplice în întreaga Uniune, iar consumatorii și comercianții ar trebui să fie conștienți de existența acestui tip de proceduri. Având în vedere intensificarea comerțului transfrontalier și a circulației persoanelor, este de asemenea important ca entitățile SAL să instrumenteze litigiile transfrontaliere în mod eficient.
- (8) Conform poziției Parlamentului European exprimate în rezoluțiile sale din 25 octombrie 2011 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie civilă, comercială și de familie și din 20 mai 2010 referitoare la oferirea unei piețe unice consumatorilor și cetățenilor, orice abordare holistică a pieței unice care oferă beneficii cetățenilor săi ar trebui să dezvolte în mod prioritar un sistem de despăgubiri simplu, rapid și accesibil, la prețuri abordabile.
- (9) În Comunicarea din 13 aprilie 2011 intitulată „Actul privind piața unică – Douăsprezece pârghii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii – «Împreună pentru o nouă creștere»”, Comisia a identificat legislația privind SAL, care include dimensiunea comerțului electronic, drept una dintre cele douăsprezece pârghii pentru stimularea creșterii, consolidarea încrederii și înregistrarea de progrese în direcția realizării pieței unice.
- (10) În concluziile sale din 24-25 martie și din 23 octombrie 2011, Consiliul European a invitat Parlamentul European și Consiliul să adopte, până la sfârșitul anului 2012, un prim set de măsuri prioritare pentru a da un nou impuls pieței unice. În plus, în concluziile sale din 30 mai 2011 privind prioritățile pentru relansarea pieței unice, Consiliul Uniunii Europene a evidențiat importanța comerțului electronic și a recunoscut că sistemele SAL în materie de consum pot asigura o cale de atac simplă, rapidă și la un preț redus atât pentru consumatori, cât și pentru comercianți. Punerea în aplicare cu succes a acestor sisteme necesită angajamentul și sprijinul politic continuu din partea tuturor actorilor, fără a compromite caracterul abordabil, transparent, flexibilitatea, rapiditatea și calitatea procesului decizional al entităților SAL care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (11) Având în vedere importanța din ce în ce mai mare a comerțului online, în special a comerțului transfrontalier, ca pilon al activității economice a Uniunii, o infrastructură SAL pentru litigiile în materie de consum cu o funcționare corespunzătoare și un cadru de soluționare online a litigiilor (SOL), integrat în mod corespunzător, pentru litigiile în materie de consum care decurg din tranzacțiile online sunt necesare pentru a realiza obiectivul Actului privind piața unică de a întări încrederea cetățenilor în piața internă.
- (12) Prezenta directivă și Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum ⁽¹⁾ sunt două instrumente legislative interconectate și complementare. Regulamentul (UE) nr. 524/2013 prevede instituirea unei platforme SOL care să le ofere consumatorilor și comercianților un punct de intrare unic pentru soluționarea extrajudiciară a litigiilor online, prin intermediul entităților SAL care sunt conectate la platformă și oferă posibilitatea soluționării alternative a litigiilor prin intermediul unor proceduri SAL de calitate. Disponibilitatea unor entități SAL de calitate în întreaga Uniune constituie, așadar, o condiție prealabilă pentru buna funcționare a platformei SOL.
- (13) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice în cazul serviciilor de interes general fără caracter economic. Serviciile fără caracter economic sunt servicii care nu sunt prestate în scop economic. Prin urmare, serviciile de interes general fără caracter economic prestate de stat sau în numele statului, în absența remunerației, nu ar trebui să fie reglementate de prezenta directivă, indiferent de forma juridică sub care sunt prestate serviciile respective.
- (14) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice serviciilor de asistență medicală, astfel cum sunt definite la articolul 3 litera (a) din Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere ⁽²⁾.
- (15) Dezvoltarea în cadrul Uniunii a unui sistem SAL cu o funcționare corespunzătoare este necesară pentru a consolida încrederea consumatorilor în piața internă, inclusiv în domeniul comerțului online, și pentru a valorifica potențialul comerțului transfrontalier și al celui online și oportunitățile oferite de acestea. Această dezvoltare ar trebui să se bazeze pe procedurile SAL existente în statele membre și să respecte tradițiile juridice ale acestora. Entitățile de soluționare a litigiilor existente și cele nou-constituite deopotrivă, care funcționează corespunzător și care respectă cerințele de calitate stabilite prin prezenta directivă, ar trebui considerate „entități SAL” în sensul prezentei directive. Diseminarea SAL poate să se dovedească importantă și în acele state membre în care există o întârziere considerabilă în ceea ce privește cazurile aflate în așteptare în instanțe, fapt care împiedică cetățenii Uniunii să își exercite dreptul la un proces echitabil, într-un termen rezonabil.
- (16) Prezenta directivă ar trebui să se aplice litigiilor dintre consumatori și comercianți privind obligațiile contractuale apărute în temeiul contractelor de vânzare sau de prestare de servicii, atât online, cât și offline, în

⁽¹⁾ A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽²⁾ JO L 88, 4.4.2011, p. 45.

- toate sectoarele economice, altele decât sectoarele exceptate. Acestea ar trebui să includă litigiile apărute din vânzarea sau furnizarea de conținut digital în schimbul unei remunerații. Prezenta directivă ar trebui să se aplice reclamațiilor prezentate de consumatori împotriva comercianților. Aceasta nu ar trebui să se aplice reclamațiilor prezentate de comercianți împotriva consumatorilor sau litigiilor între comercianți. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să adopte sau să mențină în vigoare dispoziții privind procedurile de soluționare extrajudiciară a litigiilor respective.
- (17) Ar trebui să se permită statelor membre să mențină sau să introducă dispoziții naționale privind procedurile care nu fac obiectul prezentei directive, precum procedurile interne de instrumentare a reclamațiilor, utilizate de comerciant. Aceste proceduri interne de instrumentare a reclamațiilor pot constitui un mijloc eficace de soluționare a litigiilor în materie de consum într-o etapă timpurie.
- (18) Definiția „consumatorului” ar trebui să includă persoanele fizice care acționează în afara activității lor comerciale, de afaceri, meșteșugărești sau profesionale. Dacă însă contractul este încheiat în scopuri parțial circumscrise activității comerciale a persoanei și parțial aflate în afara acesteia (contracte cu dublu scop) și dacă scopul comercial este într-atât de limitat, încât nu are o pondere predominantă în contextul general al furnizării, respectiva persoană ar trebui să fie, de asemenea, considerată drept un consumator.
- (19) Unele acte juridice existente ale Uniunii cuprind deja dispoziții privind SAL. Pentru a se asigura securitatea juridică, ar trebui să se prevadă că, în caz de conflict, prevalează prezenta directivă, cu excepția cazurilor în care aceasta cuprinde dispoziții contrare explicite. În special, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere Directivei 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială ⁽¹⁾, care stabilește deja un cadru pentru sistemele de mediere la nivelul Uniunii, pentru litigiile transfrontaliere, fără a împiedica aplicarea directivei respective în cazul sistemelor interne de mediere. Prezenta directivă este menită să se aplice în mod orizontal tuturor tipurilor de proceduri SAL, inclusiv procedurilor SAL reglementate de Directiva 2008/52/CE.
- (20) Entitățile SAL sunt extrem de diverse pe teritoriul UE, dar și în interiorul statelor membre. Prezenta directivă ar trebui să reglementeze orice entitate care este stabilită pe o bază durabilă, oferă soluționarea unui litigiu între un consumator și un comerciant printr-o procedură SAL și este înscrisă pe listă în conformitate cu prezenta directivă. Prezenta directivă poate viza, de asemenea, în cazul în care statele membre decid acest lucru, entitățile de soluționare a litigiilor care impun soluții obligatorii pentru părți. Cu toate acestea, o procedură extrajudiciară care este creată pe bază *ad hoc* pentru un singur litigiu între un consumator și un comerciant nu ar trebui considerată drept procedură SAL.
- (21) De asemenea, procedurile SAL variază mult de la un stat membru la altul, precum și în interiorul acestora. Ele pot lua forma unor proceduri în care entitatea SAL aduce părțile împreună cu scopul de a facilita o soluție amiabilă sau a unor proceduri în care entitatea SAL propune o soluție sau proceduri în care entitatea SAL impune o soluție. Ele pot fi, de asemenea, combinații de două sau mai multe astfel de proceduri. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere tipului de proceduri SAL din statele membre.
- (22) Procedurile în fața entităților de soluționare a litigiilor în cazul cărora persoanele fizice responsabile de soluționarea litigiilor sunt angajate exclusiv de comerciant sau primesc orice tip de remunerație exclusiv de la acesta sunt susceptibile de a fi expuse unui conflict de interese. Prin urmare, respectivele proceduri, în principiu, ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, cu excepția cazului în care un stat membru decide că aceste proceduri pot fi recunoscute drept proceduri SAL în temeiul prezentei directive și cu condiția ca entitățile respective să fie pe deplin conforme cu cerințele specifice în materie de independență și imparțialitate prevăzute de prezenta directivă. Entitățile SAL care oferă soluționarea litigiilor prin astfel de proceduri ar trebui să facă obiectul unei evaluări periodice a conformității lor cu cerințele de calitate prevăzute în prezenta directivă, inclusiv cu cerințele suplimentare specifice care asigură independența lor.
- (23) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice nici procedurilor din cadrul sistemelor de instrumentare a reclamațiilor consumatorilor gestionate de către comerciant, nici negocierilor directe între părți. De asemenea, aceasta nu ar trebui să se aplice încercărilor unui judecător de a soluționa un litigiu pe parcursul procedurii judiciare referitoare la respectivul litigiu.
- (24) Statele membre ar trebui să se asigure că litigiile care intră sub incidența prezentei directive pot fi prezentate unei entități SAL care îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta directivă și care este înscrisă pe listă în conformitate cu aceasta. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a îndeplini această obligație bazându-se pe entitățile SAL existente cu o funcționare corespunzătoare și adaptând domeniul lor de aplicare, după caz, sau prevăzând crearea de noi entități SAL. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere funcționării entităților de soluționare a litigiilor existente care activează în cadrul autorităților naționale de protecție a consumatorilor din statele membre, în care funcționarii publici sunt responsabili de soluționarea litigiilor. Funcționarii publici ar trebui considerați drept reprezentanți ai intereselor atât ale consumatorilor, cât și ale comercianților. Prezenta directivă nu ar trebui să oblige statele membre să creeze o entitate SAL specifică pentru fiecare sector de comerț cu amănuntul. Atunci când este necesar, pentru a asigura o acoperire sectorială și geografică completă și accesul deplin la SAL, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a prevedea crearea unei entități SAL complementare care să se ocupe de litigiile pentru a căror soluționare nu este competentă nicio entitate SAL specifică. Entitățile SAL complementare au rolul de a constitui o protecție pentru consumatori și pentru comercianți prin garantarea faptului că nu există lacune în ceea ce privește accesul la o entitate SAL.

⁽¹⁾ JO L 136, 24.5.2008, p. 3.

- (25) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să mențină sau să introducă legislație privind procedurile de soluționare extrajudiciară a litigiilor contractuale în materie de consum care să fie conformă cu cerințele prevăzute în prezenta directivă. Mai mult, pentru a garanta că entitățile SAL își pot desfășura activitatea în mod eficace, entitățile respective ar trebui să aibă posibilitatea de a menține sau de a introduce, în conformitate cu legislația din statul membru în care sunt stabilite, norme procedurale care să le permită să refuze instrumentarea litigiilor în anumite circumstanțe, de exemplu atunci când un litigiu este prea complex și, prin urmare, ar fi soluționat mai bine în instanță. Cu toate acestea, normele procedurale care permit entităților SAL să refuze instrumentarea unui litigiu ar trebui să nu afecteze în mod semnificativ accesul consumatorilor la procedurile SAL, inclusiv în cazul litigiilor transfrontaliere. Astfel, atunci când decid asupra unui prag financiar, statele membre ar trebui să țină întotdeauna seama de faptul că valoarea reală a litigiului poate varia de la un stat membru la altul și, prin urmare, că stabilirea unui prag disproporționat de înalt într-un stat membru ar putea să afecteze accesul la procedurile SAL pentru consumatorii din alte state membre. Statele membre nu ar trebui să aibă obligația de a asigura faptul că consumatorul își poate prezenta reclamația unei alte entități SAL, în cazul în care o entitate SAL căreia i-a fost prezentată inițial reclamația a refuzat să o instrumenteze din cauza normelor sale procedurale. În aceste cazuri, ar trebui să se considere că statele membre și-au îndeplinit obligația de a asigura acoperirea deplină de către entitățile SAL.
- (26) Prezenta directivă ar trebui să le permită comercianților stabiliți într-un stat membru să fie acoperiți de o entitate SAL care este stabilită în alt stat membru. Pentru a îmbunătăți acoperirea și accesul consumatorilor la SAL în întreaga Uniune, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a decide să se bazeze pe entități SAL stabilite în alt stat membru sau entități SAL regionale, transnaționale sau paneuropene, atunci când comercianții din state membre diferite intră sub incidența aceleiași entități SAL. Cu toate acestea, recurgerea la entități SAL stabilite în alt stat membru sau la entități SAL transnaționale sau paneuropene nu ar trebui să aducă atingere responsabilității statelor membre de a asigura acoperirea completă și accesul deplin la entitățile SAL.
- (27) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere posibilității ca statele membre să mențină sau să introducă proceduri SAL care instrumentează în comun litigii identice sau similare între un comerciant și mai mulți consumatori. Soluționările extrajudiciare colective ar trebui să facă obiectul unor ample evaluări de impact înainte ca soluționările respective să fie propuse la nivelul Uniunii. Existența unui sistem eficace pentru acțiunile colective și accesul ușor la SAL ar trebui să fie complementare; aceste proceduri nu ar trebui să se excludă reciproc.
- (28) Prelucrarea informațiilor referitoare la litigiile reglementate prin prezenta directivă ar trebui să respecte normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre, adoptate în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾.
- (29) Confidențialitatea și viața privată ar trebui respectate pe întreaga durată a procedurii SAL. Statele membre ar trebui să fie încurajate să protejeze confidențialitatea procedurilor SAL în cadrul oricărei proceduri judiciare civile sau comerciale sau al unei proceduri de arbitraj ulterioare.
- (30) Cu toate acestea, statele membre ar trebui să se asigure că entitățile SAL fac publice orice probleme sistematice sau semnificative care apar frecvent și duc la litigii între consumatori și comercianți. Informațiile comunicate în acest sens ar putea fi însoțite de recomandări cu privire la modul în care aceste probleme pot fi evitate sau rezolvate în viitor, în scopul de a ridica standardele comercianților și de a facilita schimbul de informații și de bune practici.
- (31) Statele membre ar trebui să garanteze că entitățile SAL soluționează litigiile de o manieră echitabilă, practică și proporțională atât pentru consumator, cât și pentru comerciant, pe baza evaluării obiective a circumstanțelor în care se depune plângerea și ținând seama în mod corespunzător de drepturile părților.
- (32) Independența și integritatea entităților SAL sunt esențiale pentru a câștiga încrederea cetățenilor Uniunii în capacitatea mecanismelor SAL de a oferi soluții într-o manieră echitabilă și independentă. Persoana fizică sau organismul colegial care răspunde de SAL ar trebui să fie independente de toți cei care ar putea avea un interes în rezultatul final și ar trebui să nu se afle într-un conflict de interese care i-ar putea împiedica să ia o hotărâre echitabilă, imparțială și independentă.
- (33) Persoanele fizice responsabile de SAL nu ar trebui să fie considerate imparțiale decât în cazul în care acestea nu pot fi supuse unei presiuni care, eventual, le influențează comportamentul cu privire la litigiu. Pentru a se asigura independența acțiunilor lor, persoanele respective ar trebui să fie numite pentru o perioadă suficient de lungă și nu ar trebui să primească niciun fel de instrucțiuni de la oricare dintre părți sau de la reprezentanții acestora.
- (34) Pentru a asigura faptul că nu există niciun conflict de interese, persoanele fizice responsabile de SAL ar trebui să semnaleze orice circumstanță care le-ar putea afecta independența și imparțialitatea sau ar putea duce la un conflict de interese cu oricare dintre părțile în litigiul pe care trebuie să îl soluționeze. Aceste circumstanțe ar putea fi reprezentate de orice interes financiar, direct sau indirect, legat de rezultatul procedurii SAL sau orice relație personală sau de afaceri cu una sau mai multe dintre părți în cursul ultimilor trei ani anteriori preluării postului, inclusiv orice calitate care nu este legată de SAL și în care persoana respectivă a acționat pentru una sau mai multe dintre părți, pentru o organizație profesională sau o asociație de întreprinderi în care una dintre părți este membră sau pentru orice alt membru al acestora.

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

- (35) Este extrem de important să se evite astfel de presiuni atunci când persoanele fizice responsabile de SAL sunt angajate de comerciant sau primesc orice tip de remunerație de la acesta. Prin urmare, ar trebui prevăzute cerințe specifice în cazul în care statele membre decid să permită ca procedurile de soluționare a litigiilor în aceste cazuri să fie considerate proceduri SAL în temeiul prezentei directive. Atunci când persoanele fizice responsabile de SAL sunt angajate sau primesc orice tip de remunerație exclusiv de la o organizație profesională sau o asociație de întreprinderi din care face parte comerciantul, acestea ar trebui să aibă la dispoziție un buget alocat separat, suficient pentru îndeplinirea sarcinilor lor.
- (36) Pentru reușita SAL și, în special pentru asigurarea încrederii necesare în procedurile SAL, este esențial ca persoanele fizice responsabile de SAL să dispună de expertiza necesară, inclusiv de o bună înțelegere generală a legislației. În special, persoanele fizice ar trebui să dispună de suficiente cunoștințe generale în materie juridică pentru a înțelege implicațiile juridice ale litigiului, fără a fi obligate să fie specialiști calificați în domeniul juridic.
- (37) Aplicabilitatea anumitor principii de calitate în cazul procedurilor SAL întărește încrederea atât a consumatorilor, cât și a comercianților în aceste proceduri. Aceste principii de calitate au fost dezvoltate prima dată la nivelul Uniunii în Recomandările 98/257/CE și 2001/310/CE. Prin conferirea unui caracter obligatoriu unora dintre principiile stabilite în respectivele recomandări ale Comisiei, prezenta directivă stabilește un set de cerințe de calitate care se aplică tuturor procedurilor SAL desfășurate de o entitate SAL care a fost notificată Comisiei.
- (38) Prezenta directivă ar trebui să instituie cerințe de calitate pentru entitățile SAL, care să asigure același nivel de protecție și aceleași drepturi ale consumatorilor, atât în cazul litigiilor naționale, cât și în cazul litigiilor transfrontaliere. Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să adopte sau să mențină norme care depășesc sfera dispozițiilor prezentei directive.
- (39) Entitățile SAL ar trebui să fie accesibile și transparente. Pentru a asigura transparența entităților SAL și a procedurilor SAL este necesar ca, înainte de a se angaja într-o procedură SAL, părțile să primească informații clare și accesibile de care au nevoie pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză. Nu ar trebui să se impună ca aceste informații să fie furnizate comercianților atunci când participarea lor la procedurile SAL este obligatorie în temeiul legislației naționale.
- (40) O entitate SAL care funcționează în mod corespunzător ar trebui să încheie procedurile online și offline de soluționare a litigiilor cu rapiditate într-un termen de 90 de zile calendaristice de la data la care entitatea SAL a primit dosarul de reclamație complet, cuprinzând toată documentația relevantă referitoare la reclamația respectivă, și până la data la care rezultatul procedurii SAL este pus la dispoziție. Entitatea SAL care a primit o reclamație ar trebui să notifice părțile după primirea tuturor documentelor necesare pentru aplicarea procedurii SAL. În anumite cazuri excepționale de o deosebită complexitate, inclusiv atunci când una dintre părți se află, din motive întemeiate, în imposibilitatea de a participa la procedură, entitățile SAL ar trebui să aibă posibilitatea de a prelungi termenul în scopul desfășurării unei examinări a cazului respectiv. Părțile ar trebui să fie informate în legătură cu orice prelungire a termenului respectiv, precum și în legătură cu perioada aproximativă estimată ca fiind necesară pentru încheierea litigiului.
- (41) Ar fi de preferat ca procedurile SAL să fie gratuite pentru consumatori. În cazul în care se aplică costuri, procedura SAL ar trebui să fie accesibilă, atractivă și necostisitoare pentru consumatori. În acest scop, costurile nu ar trebui să depășească un tarif simbolic.
- (42) Procedurile SAL ar trebui să fie echitabile, astfel încât părțile în litigiu să fie informate pe deplin cu privire la drepturile lor și la consecințele alegerilor făcute în contextul unei proceduri SAL. Entitățile SAL ar trebui să îi informeze pe consumatori cu privire la drepturile lor înainte ca aceștia să accepte sau să urmeze soluția propusă. De asemenea, ambele părți ar trebui să aibă posibilitatea de a-și prezenta informațiile și probele fără a fi prezente fizic.
- (43) Un acord între un consumator și un comerciant de a prezenta reclamații unei entități SAL nu ar trebui să fie obligatoriu pentru consumator dacă a fost încheiat înainte de apariția litigiului și dacă are drept efect privarea consumatorului de dreptul său de a introduce o acțiune în instanță în vederea soluționării litigiului. De asemenea, în cadrul procedurilor SAL care vizează soluționarea litigiului prin impunerea unei soluții, aceasta din urmă ar trebui să fie obligatorie pentru părți numai dacă părțile au fost informate în prealabil despre caracterul său obligatoriu și și-au dat acordul în mod expres. Nu ar trebui să fie impus acordul specific al comerciantului dacă normele naționale prevăd că astfel de soluții sunt obligatorii pentru comercianți.
- (44) În cadrul procedurilor SAL care vizează soluționarea litigiului prin impunerea unei soluții consumatorului, într-o situație în care nu există un conflict de legi, soluția impusă nu ar trebui să ducă la privarea consumatorului de protecția care îi este oferită de dispoziții de la care nu se poate deroga prin convenție în temeiul legislației statului membru în care consumatorul și comerciantul își au reședința obișnuită. În situațiile în care există un conflict de legi, atunci când legea aplicabilă contractului de vânzare sau de servicii este stabilită în conformitate cu articolul 6 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor

contractuale (Roma I) ⁽¹⁾, soluția impusă de entitatea SAL nu ar trebui să ducă la privirea consumatorului de protecția care îi este oferită de dispoziții de la care nu se poate deroga prin convenție în temeiul legislației statului membru în care consumatorul își are reședința obișnuită. În situațiile în care există un conflict de legi, atunci când legea aplicabilă contractului de vânzare sau de servicii este stabilită în conformitate cu articolul 5 alineatele (1)-(3) din Convenția de la Roma din 19 iunie 1980 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale ⁽²⁾, soluția impusă de entitatea SAL nu ar trebui să ducă la privirea consumatorului de protecția care îi este oferită de dispozițiile obligatorii din legislația statului membru în care consumatorul își are reședința obișnuită.

- (45) Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil sunt drepturi fundamentale prevăzute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Prin urmare, procedurile SAL nu ar trebui să fie concepute astfel încât să înlocuiască procedurile judiciare și nu ar trebui să îi priveze pe consumatori sau pe comercianți de dreptul lor de a solicita despăgubiri în fața instanțelor judecătorești. Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice părțile să își exercite dreptul de acces la sistemul judiciar. În cazurile în care un litigiu nu a putut fi soluționat printr-o anumită procedură SAL al cărei rezultat nu este obligatoriu, părțile nu ar trebui să fie împiedicate ulterior să inițieze proceduri judiciare în legătură cu litigiul respectiv. Statele membre ar trebui să fie libere să aleagă mijloacele adecvate de realizare a acestui obiectiv. Acestea ar trebui să aibă posibilitatea de a prevedea, printre altele, că termenele de decădere sau de prescripție nu expiră în cursul unei proceduri SAL.
- (46) Pentru a funcționa eficient, entitățile SAL ar trebui să aibă la dispoziție suficiente resurse umane, materiale și financiare. Statele membre ar trebui să decidă cu privire la o formă adecvată de finanțare a entităților SAL pe teritoriul lor, fără a restrânge finanțarea entităților care sunt deja operaționale. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere posibilității finanțării entităților SAL din fonduri publice sau private sau dintr-o combinație de fonduri publice și private. Cu toate acestea, entitățile SAL ar trebui să fie încurajate să ia în considerare în mod special formele private de finanțare și să utilizeze fonduri publice doar la discreția statelor membre. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere posibilității ca întreprinderile sau organizațiile profesionale sau asociațiile de întreprinderi să finanțeze entități SAL.
- (47) În cazul apariției unui litigiu, consumatorii trebuie să poată identifica rapid care dintre entitățile SAL este competentă pentru a instrumenta reclamația lor și să știe dacă comerciantul în cauză va participa sau nu la procedurile transmise entității SAL. Comercianții care se angajează să folosească entități SAL pentru soluționarea litigiilor cu consumatorii ar trebui să îi informeze pe aceștia din urmă cu privire la adresa site-ului internet al entității sau entităților SAL de care sunt deserviți. Informațiile respective ar trebui să fie furnizate în mod clar,

ușor de înțeles și accesibil pe site-ul internet al comerciantului, în cazul în care acesta există, și, după caz, în termenii și în condițiile generale ale contractelor de vânzare sau de prestare de servicii între comerciant și consumator. Comercianții ar trebui să aibă posibilitatea de a include pe site-urile lor internet și în termenii și condițiile contractelor relevante orice informații suplimentare referitoare la procedurile lor interne de instrumentare a reclamațiilor sau la orice alte moduri de a-i contacta direct în vederea soluționării litigiilor cu consumatorii fără a le înainta unei entități SAL. În cazul în care litigiul nu poate fi soluționat în mod direct, comerciantul ar trebui să îi furnizeze consumatorului, pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil, informații cu privire la entitățile SAL relevante și să specifice dacă va recurge la acestea.

- (48) Obligația comercianților de a informa consumatorii cu privire la entitățile SAL de care comercianții respectivi sunt deserviți nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor privind informarea consumatorilor cu privire la procedurile de atac extrajudiciare prevăzute de alte acte juridice ale Uniunii, care ar trebui să se aplice în plus față de obligația de informare prevăzută de prezenta directivă.
- (49) Prezenta directivă nu ar trebui să prevadă obligativitatea participării comercianților la procedurile SAL, nici faptul că aceștia au obligația de a respecta rezultatul acestor proceduri, atunci când un consumator a prezentat o reclamație împotriva acestora. Cu toate acestea, pentru a se asigura accesul consumatorilor la o cale de atac și faptul că aceștia nu sunt obligați să renunțe la depunerea reclamațiilor, comercianții ar trebui să fie încurajați să participe, în măsura în care este posibil, la procedurile SAL. Prin urmare, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere niciunei norme naționale care prevede că participarea comercianților la astfel de proceduri este obligatorie sau face obiectul unor stimulente sau al unor sancțiuni, sau că respectarea rezultatului acestor proceduri este obligatorie pentru comercianți, cu condiția ca o astfel de legislație să nu împiedice părțile să își exercite dreptul de acces la sistemul judiciar, astfel cum este prevăzut la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (50) Pentru a evita impunerea unor sarcini inutile entităților SAL, statele membre ar trebui să încurajeze consumatorii să contacteze comercianții într-un efort de soluționare a problemei în mod bilateral, înainte de a prezenta o reclamație unei entități SAL. În multe cazuri, acest lucru le-ar permite consumatorilor să soluționeze litigiile rapid și într-o etapă timpurie.
- (51) Statele membre ar trebui să implice reprezentanții organizațiilor profesionale, ai asociațiilor de întreprinderi și ai organizațiilor de consumatori când elaborează SAL, în special în ceea ce privește principiile imparțialității și independenței.
- (52) Statele membre ar trebui să se asigure că entitățile SAL cooperează în vederea soluționării litigiilor transfrontaliere.

⁽¹⁾ JO L 177, 4.7.2008, p. 6.
⁽²⁾ JO L 266, 9.10.1980, p. 1.

- (53) Rețelele de entități SAL, cum ar fi rețeaua de soluționare a litigiilor financiare „FIN-NET” în domeniul serviciilor financiare, ar trebui să fie consolidate în cadrul Uniunii. Statele membre ar trebui să încurajeze entitățile SAL să facă parte din aceste rețele.
- (54) Cooperarea strânsă între entitățile SAL și autoritățile naționale ar trebui să consolideze aplicarea eficace a actelor juridice ale Uniunii privind protecția consumatorilor. Comisia și statele membre ar trebui să faciliteze cooperarea între entitățile SAL, pentru a încuraja schimbul de bune practici și de expertiză tehnică și pentru a supune discuției orice probleme legate de funcționarea procedurilor SAL. Asemenea cooperare ar trebui sprijinită, printre altele, prin intermediul viitorului program al Uniunii privind protecția consumatorilor.
- (55) Pentru a se asigura că entitățile SAL funcționează în mod corespunzător și eficace, ele ar trebui să fie monitorizate atent. În acest sens, fiecare stat membru ar trebui să desemneze o autoritate competentă sau autorități competente care să îndeplinească această funcție. În conformitate cu prezenta directivă, Comisia și autoritățile competente ar trebui să publice și să actualizeze o listă de entități SAL care respectă dispozițiile prezentei directive. Statele membre ar trebui să se asigure că entitățile SAL, rețeaua centrelor europene pentru consumatori și, după caz, organismele desemnate în conformitate cu prezenta directivă publică această listă pe site-urile lor, furnizând un link către site-ul Comisiei, și, ori de câte ori este posibil, pe un suport durabil la sediile lor. Mai mult, statele membre ar trebui să încurajeze organizațiile consumatorilor și asociațiile de întreprinderi relevante să publice, de asemenea, această listă. Statele membre ar trebui să asigure, de asemenea, diseminarea adecvată a informațiilor cu privire la acțiunile pe care ar trebui să le întreprindă un consumator în cazul unui litigiu cu un comerciant. În plus, autoritățile competente ar trebui să publice rapoarte periodice privind evoluția și funcționarea entităților SAL în statele lor membre. Entitățile SAL ar trebui să notifice autorităților competente informații specifice pe baza cărora aceste rapoarte ar trebui să fie elaborate. Statele membre ar trebui să încurajeze entitățile SAL să furnizeze astfel de informații utilizând Recomandarea 2010/304/UE a Comisiei din 12 mai 2010 privind utilizarea unei metode armonizate de clasificare și raportare a plângerilor și cererilor de informații din partea consumatorilor ⁽¹⁾.
- (56) Este necesar ca statele membre să prevadă norme privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în scopul respectării prezentei directive și să se asigure că normele respective sunt puse în aplicare. Sancțiunile ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive.
- (57) Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”) ⁽²⁾ ar trebui să fie modificat pentru a include o trimitere la prezenta directivă în anexa sa, astfel încât să se consolideze cooperarea transfrontalieră în materie de aplicare a prezentei directive.
- (58) Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor ⁽³⁾ („Directiva privind acțiunile în încetare”) ar trebui să fie modificată pentru a include o trimitere la prezenta directivă în anexa sa, astfel încât să se garanteze că interesele colective ale consumatorilor prevăzute în prezenta directivă sunt protejate.
- (59) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽⁴⁾, statele membre s-au angajat să anexeze, în cazuri justificate, la notificarea măsurilor lor de transpunere unul sau mai multe documente care explică relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (60) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume de a contribui, prin realizarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorului și fără a limita accesul consumatorilor la instanțe, la buna funcționare a pieței interne, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre și, prin urmare, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (61) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute îndeosebi în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special la articolele 7, 8, 38 și 47.
- (62) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽⁵⁾ și a emis un aviz la 12 ianuarie 2012 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ JO L 136, 2.6.2010, p. 1.

⁽²⁾ JO L 364, 9.12.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO L 110, 1.5.2009, p. 30.

⁽⁴⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽⁵⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 136, 11.5.2012, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă urmărește, prin atingerea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor, să contribuie la buna funcționare a pieței interne prin garantarea faptului că reclamațiile împotriva comercianților pot fi prezentate de către consumatori, în mod voluntar, unor entități care aplică proceduri de soluționare alternativă a litigiilor independente, imparțiale, transparente, eficiente, rapide și echitabile. Prezenta directivă nu aduce atingere legislației naționale care prevede obligativitatea participării la astfel de proceduri, cu condiția ca legislația respectivă să nu împiedice părțile să își exercite dreptul de acces la sistemul judiciar.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică procedurilor de soluționare extrajudiciară a litigiilor naționale și transfrontaliere care privesc obligațiile contractuale prevăzute în contractele de vânzări sau în contractele de prestări de servicii între un comerciant stabilit în Uniune și un consumator rezident în Uniune prin intervenția unei entități SAL, care propune sau impune o soluție sau reunește părțile în scopul de a facilita o soluție amiabilă.

(2) Prezenta directivă nu se aplică:

(a) procedurilor entităților de soluționare a litigiilor, în cazul în care persoanele fizice responsabile de soluționarea litigiilor sunt angajate sau remunerate exclusiv de comerciant, cu excepția cazului în care statele membre hotărăsc să permită ca astfel de proceduri să fie considerate proceduri SAL în conformitate cu prezenta directivă și sunt îndeplinite cerințele prevăzute în capitolul II, inclusiv cerințele specifice de independență și transparență prevăzute la articolul 6 alineatul (3);

(b) procedurilor supuse sistemelor de instrumentare a reclamațiilor consumatorilor gestionate de comerciant;

(c) serviciilor neeconomice de interes general;

(d) litigiilor între comercianți;

(e) negocierilor directe între consumator și comerciant;

(f) încercărilor efectuate de un judecător de a soluționa un litigiu pe parcursul procedurii judiciare referitoare la respectivul litigiu;

(g) procedurilor inițiate de un comerciant împotriva unui consumator;

(h) serviciilor de sănătate prestate pacienților de către cadre medicale pentru evaluarea, menținerea sau refacerea stării lor de sănătate, inclusiv prescrierea, eliberarea și furnizarea de medicamente și dispozitive medicale;

(i) entităților publice de învățământ superior sau complementar.

(3) Prezenta directivă instituie cerințe armonizate de calitate pentru entitățile SAL și procedurile SAL pentru a garanta că, după punerea sa în aplicare, consumatorii au acces la mecanisme de soluționare extrajudiciară a litigiilor de înaltă calitate, transparente, eficiente și echitabile, indiferent de locul de reședință în Uniune. Statele membre pot menține sau introduce norme care le depășesc pe cele prevăzute de prezenta directivă, în scopul de a asigura un nivel mai ridicat de protecție a consumatorilor.

(4) Prezenta directivă recunoaște competența statelor membre de a stabili dacă entitățile SAL înființate pe teritoriul lor ar trebui să fie în măsură să impună o soluție.

Articolul 3

Relația cu alte acte juridice ale Uniunii

(1) În absența unor dispoziții contrare în prezenta directivă, în cazul în care o dispoziție a prezentei directive se află în contradicție cu o dispoziție prevăzută într-un alt act juridic al Uniunii și privește proceduri referitoare la căile de atac extrajudiciare inițiate de un consumator împotriva unui comerciant, dispoziția din prezenta directivă prevalează.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 2008/52/CE.

(3) Articolul 13 din prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor privind informarea consumatorilor cu privire la procedurile referitoare la căile de atac extrajudiciare conținute în alte acte juridice ale Uniunii, care se aplică în plus față de articolul menționat.

Articolul 4

Definiții

(1) În sensul prezentei directive:

(a) „consumator” înseamnă orice persoană fizică care acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea sa comercială, de afaceri, meșteșugărească sau profesională;

(b) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau în contul ei, în scopuri ce țin de activitatea sa comercială, de afaceri, meșteșugărească sau profesională;

- (c) „contract de vânzare” înseamnă orice contract în temeiul căruia comerciantul transferă sau se angajează să transfere proprietatea asupra unor bunuri către consumator, iar consumatorul plătește sau se angajează să plătească prețul acestora, inclusiv orice contract care are drept obiect atât bunuri, cât și servicii;
- (d) „contract de prestări de servicii” înseamnă orice contract, altul decât un contract de vânzare, în temeiul căruia comerciantul furnizează sau se angajează să furnizeze un serviciu consumatorului, iar acesta plătește sau se angajează să plătească prețul acestuia;
- (e) „litigiu intern” înseamnă un litigiu contractual care rezultă dintr-un contract de vânzare sau de prestare de servicii, în cazul în care consumatorul, în momentul în care comandă astfel de bunuri sau servicii, își are reședința în același stat membru în care este stabilit comerciantul;
- (f) „litigiu transfrontalier” înseamnă un litigiu contractual care rezultă dintr-un contract de vânzare sau de prestare de servicii, în cazul în care consumatorul, în momentul în care comandă astfel de bunuri sau servicii, își are reședința într-un alt stat membru decât cel în care este stabilit comerciantul;
- (g) „procedură SAL” înseamnă o procedură astfel cum este menționată la articolul 2, care îndeplinește cerințele prezentei directive și este aplicată de o entitate SAL;
- (h) „entitate SAL” înseamnă orice entitate, indiferent cum este numită sau menționată, care este stabilită pe o bază durabilă și oferă soluționarea unui litigiu printr-o procedură SAL și care este înscrisă pe listă în conformitate cu articolul 20 alineatul (2);
- (i) „autoritate competentă” înseamnă orice autoritate desemnată de un stat membru în sensul prezentei directive și stabilită la nivel național, regional sau local.

(2) Un comerciant este „stabilit”:

- în locul în care își desfășoară activitatea profesională, dacă este vorba despre o persoană fizică;
- în locul în care își are sediul statutar, administrația centrală sau în care își desfășoară în principal activitatea, inclusiv o sucursală, agenție sau o altă unitate, dacă este vorba despre o societate sau o altă persoană juridică ori despre o asociație de persoane fizice sau juridice.

(3) O entitate SAL este „stabilită”:

- în locul în care aceasta își desfășoară activitățile SAL, dacă funcționarea sa este asigurată de o persoană fizică;
- în locul în care respectiva persoană juridică sau asociație de persoane fizice sau juridice își desfășoară activitățile SAL, dacă funcționarea sa este asigurată de o persoană juridică sau de o asociație de persoane fizice sau juridice;

— în locul în care respectiva autoritate sau un alt organism public își are sediul, dacă funcționarea sa este asigurată de o autoritate sau de un alt organism public.

CAPITOLUL II

ACCESUL LA ENTITĂȚILE SAL ȘI LA PROCEDURILE SAL ȘI CERINȚELE APLICABILE

Articolul 5

Accesul la entitățile SAL și la procedurile SAL

(1) Statele membre facilitează accesul consumatorilor la procedurile SAL și se asigură că litigiile care intră sub incidența prezentei directive și care implică comercianți ale căror sedii se află pe teritoriile lor pot fi prezentate unei entități SAL care îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta directivă.

(2) Statele membre se asigură că entitățile SAL:

- (a) întrețin un site internet actualizat care permite părților să aibă cu ușurință acces la informațiile referitoare la procedura SAL și care permite consumatorilor să prezinte online o reclamație și documentele justificative necesare;
- (b) furnizează la cerere părților, pe un suport durabil, informațiile menționate la litera (a);
- (c) după caz, permite consumatorului să prezinte o reclamație offline;
- (d) permite schimbul de informații dintre părți prin mijloace electronice sau, după caz, prin poștă;
- (e) acceptă atât litigii naționale, cât și litigii transfrontaliere, inclusiv litigiile reglementate de Regulamentul (UE) nr. 524/2013; și
- (f) atunci când se ocupă de litigiile reglementate de prezenta directivă, iau măsurile necesare pentru a se asigura că prelucrarea datelor cu caracter personal este în conformitate cu normele privind protecția datelor cu caracter personal stabilite în legislația națională de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE din statul membru în care entitatea SAL își are sediul.

(3) Statele membre pot îndeplini obligațiile care le revin în temeiul alineatului (1) prin garantarea existenței unei entități SAL complementare care este competentă să se ocupe de litigiile menționate la alineatul respectiv pentru a căror soluționare nu există nicio entitate SAL competentă. Statele membre își pot de asemenea îndeplini aceste obligații bazându-se pe entități SAL stabilite în alt stat membru sau pe entități de soluționare a litigiilor regionale, transnaționale sau paneuropene, în cazul în care comercianții din alte state membre intră sub incidența aceleiași entități SAL, fără a aduce atingere răspunderii pe care o au în ceea ce privește asigurarea unei acoperiri depline și a unui acces complet la SAL.

(4) Statele membre pot, după cum consideră de cuviință, să permită entităților SAL să mențină și să introducă norme procedurale care să le permită să refuze instrumentarea unui anumit litigiu din următoarele motive:

- (a) consumatorul nu a încercat să contacteze comerciantul în cauză pentru a discuta reclamația sa și nu a încercat, ca un prim pas, să rezolve diferendul direct cu comerciantul;
- (b) litigiul este nepertinent sau jignitor;
- (c) litigiul este sau a fost analizat anterior de către o altă entitate SAL sau de o instanță;
- (d) valoarea despăgubirii este inferioară sau superioară unui prag financiar prestabilit;
- (e) consumatorul nu a prezentat reclamația entității SAL într-un termen predeterminat de minimum un an de la data la care consumatorul a prezentat reclamația comerciantului;
- (f) instrumentarea unui astfel de litigiu ar afecta în mod grav funcționarea eficace a entității SAL.

În cazul în care, în conformitate cu normele sale procedurale, o entitate SAL nu poate analiza o reclamație care i-a fost înaintată, entitatea SAL respectivă prezintă ambelor părți o explicație privind motivele neanalizării litigiului în termen de trei săptămâni de la primirea dosarului de reclamație.

Aceste norme procedurale nu trebuie să afecteze în mod semnificativ accesul consumatorilor la procedurile SAL, inclusiv în cazul litigiilor transfrontaliere.

(5) Statele membre se asigură că atunci când entităților SAL li se permite instituirea unor praguri financiare predeterminate pentru a limita accesul la procedurile SAL, respectivele praguri nu sunt stabilite la un nivel la care ar afecta în mod negativ accesul consumatorilor la instrumentarea reclamațiilor de către entitățile SAL.

(6) În cazul în care, în conformitate cu normele procedurale menționate la alineatul (4), o entitate SAL nu poate examina o reclamație care i-a fost prezentată, statul membru nu are obligația de a asigura faptul că consumatorul își poate prezenta reclamația unei alte entități SAL.

(7) În cazul în care o entitate SAL care se ocupă de litigii într-un sector economic specific are competența de a lua în considerare litigiile legate de un comerciant care își desfășoară activitatea în sectorul respectiv, dar care nu este membru al organizației sau al asociației care formează sau care finanțează entitatea SAL, se consideră că statul membru și-a îndeplinit obligația în temeiul alineatului (1) și în ceea ce privește litigiile legate de respectivul comerciant.

Articolul 6

Expertiză, independență și imparțialitate

(1) Statele membre se asigură că persoanele fizice responsabile de SAL au expertiza necesară și sunt independente și imparțiale. Acest lucru este garantat prin asigurarea faptului că astfel de persoane:

- (a) dispun de cunoștințele și aptitudinile necesare în domeniul procedurilor de soluționare alternativă a litigiilor sau al soluționării judiciare a litigiilor în materie de consum, precum și de o bună înțelegere generală a legislației;
- (b) sunt numite pentru un mandat cu o durată suficientă pentru a asigura independența acțiunilor lor și nu pot fi eliberate din funcție fără motive întemeiate;
- (c) nu primesc niciun fel de instrucțiuni de la oricare dintre părți sau de la reprezentanții acestora;
- (d) sunt remunerate într-un mod care nu este legat de rezultatul procedurii;
- (e) comunică fără întârziere entității SAL orice element care le poate afecta sau poate fi considerat ca afectându-le independența și imparțialitatea sau poate da naștere unui conflict de interese cu oricare dintre părțile la litigiul pe care trebuie să îl soluționeze. Obligația de a comunica astfel de elemente este o obligație permanentă pe tot parcursul procedurii SAL. Aceasta nu se aplică în cazul în care entitatea SAL este alcătuită dintr-o singură persoană fizică.

(2) Statele membre se asigură că entitățile dispun de proceduri care garantează că, în cazul situațiilor menționate la alineatul (1) litera (e):

- (a) persoana fizică respectivă este înlocuită de altă persoană fizică, căreia i se încredințează desfășurarea procedurii SAL; sau, dacă această condiție nu este îndeplinită,
- (b) persoana fizică respectivă se abține de la desfășurarea procedurii SAL și, după caz, entitatea SAL propune părților să înainteze litigiul unei alte entități SAL care este competentă în acest sens; sau, dacă această condiție nu este îndeplinită,
- (c) elementele sunt comunicate părților, iar persoanei fizice respective i se permite să continue desfășurarea procedurii SAL numai în cazul în care părțile nu au obiecții cu privire la acest lucru după ce au fost informate cu privire la elemente și la dreptul lor de a obiecta.

Prezentul alineat nu aduce atingere articolului 9 alineatul (2) litera (a).

În cazul în care entitatea SAL este alcătuită dintr-o singură persoană fizică, se aplică exclusiv literele (b) și (c) din primul paragraf din prezentul alineat.

(3) În situația în care statele membre hotărăsc să permită procedurile menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (a) ca proceduri SAL în temeiul prezentei directive, se asigură că, în plus față de cerințele generale stabilite la alineatele (1) și (5), respectivele proceduri îndeplinesc următoarele cerințe specifice:

(a) persoanele fizice responsabile cu soluționarea litigiilor sunt numite de un organism colegial compus dintr-un număr egal de reprezentanți ai organizațiilor de consumatori și reprezentanți ai comerciantului sau fac parte din organismul respectiv, numirea fiind rezultatul unei proceduri transparente;

(b) persoanelor fizice responsabile cu soluționarea litigiilor li se acordă un mandat de minimum trei ani pentru a se asigura independența acțiunilor lor;

(c) persoanele fizice responsabile cu soluționarea litigiilor se angajează să nu lucreze pentru comerciant, pentru o organizație profesională sau o asociație de întreprinderi din care face parte comerciantul pentru o perioadă de trei ani după ce mandatul lor în cadrul entității de soluționare a litigiilor a ajuns la final;

(d) entitatea de soluționare a litigiilor nu are nicio legătură ierarhică sau funcțională cu comerciantul și este clar separată de entitățile operaționale ale comercianților și are la dispoziție un buget suficient pentru a-și îndeplini sarcinile, care este separat de bugetul general al comercianților.

(4) În cazul în care persoanele fizice responsabile de SAL sunt angajate sau remunerate exclusiv de o organizație profesională sau de o asociație de întreprinderi din care face parte comerciantul, statele membre se asigură că, în plus față de cerințele stabilite la alineatele (1) și (5), acestea au la dispoziție un buget alocat separat, suficient pentru îndeplinirea sarcinilor lor.

Prezentul alineat nu se aplică în cazul în care persoanele fizice respective fac parte dintr-un organism colegial alcătuit dintr-un număr egal de reprezentanți ai organizației profesionale sau ai asociației de întreprinderi ai cărei angajați sunt sau de care sunt remunerați și ai organizațiilor de consumatori.

(5) Atunci când persoanele fizice responsabile de soluționarea litigiilor fac parte dintr-un organism colegial, statele membre se asigură că entitățile SAL prevăd un număr egal de reprezentanți ai intereselor consumatorilor și de reprezentanți ai intereselor comercianților în cadrul organismului respectiv.

(6) În sensul alineatului (1) litera (a), statele membre încurajează entitățile SAL să ofere formare pentru persoanele fizice responsabile de SAL. În cazul în care se oferă astfel de formare,

autoritățile competente monitorizează schemele de formare stabilite de entitățile SAL pe baza informațiilor care le sunt comunicate în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) litera (g).

Articolul 7

Transparență

(1) Statele membre se asigură că entitățile SAL publică pe site-urile lor internet, pe un suport durabil, la cerere, și prin orice alte mijloace pe care le consideră adecvate, clare și ușor de înțeles, informații privind:

(a) datele lor de contact, inclusiv adresa poștală și de e-mail;

(b) faptul că entitățile SAL sunt incluse pe o listă în conformitate cu articolul 20 alineatul (2);

(c) persoanele fizice responsabile de SAL, modalitățile de numire a acestora și durata mandatului lor;

(d) expertiza, imparțialitatea și independența persoanelor fizice responsabile de SAL, în cazul în care sunt angajate sau remunerate în mod exclusiv de către comerciant;

(e) apartenența acestora la rețelele entităților SAL care facilitează soluționarea litigiilor transfrontaliere, dacă este cazul;

(f) tipurile de litigii pe care sunt competente să le soluționeze, inclusiv orice prag financiar, dacă este cazul;

(g) normele de procedură care reglementează soluționarea unui litigiu și motivele pentru care entitatea SAL poate refuza să se ocupe de un anumit litigiu, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4);

(h) limbile în care reclamațiile pot fi prezentate entității SAL și în care se desfășoară procedura SAL;

(i) tipurile de norme pe care entitatea SAL le poate utiliza ca bază de soluționare a litigiilor (de exemplu, norme juridice, considerente de echitate, coduri de conduită);

(j) orice cerințe preliminare pe care părțile ar putea fi obligate să le îndeplinească înaintea începerii procedurii de soluționare alternativă a litigiului, inclusiv cerința adresată consumatorului de a încerca o soluționare a diferendului direct cu comerciantul;

(k) măsura în care părțile se pot retrage din procedură;

(l) costurile, în cazul în care acestea există, care urmează să fie suportate de către părți, inclusiv orice norme privind imputarea cheltuielilor la încheierea procedurii;

- (m) durata medie a procedurii SAL;
- (n) efectul juridic al rezultatului procedurii SAL, inclusiv penalitățile pentru nerespectare în cazul unei decizii cu efecte obligatorii asupra părților, dacă este cazul;
- (o) punerea în aplicare a deciziei SAL, dacă acest lucru este relevant.
- (2) Statele membre se asigură că entitățile SAL publică pe site-urile lor internet, pe un suport durabil, la cerere, și prin orice alte mijloace pe care le consideră adecvate rapoarte anuale de activitate. Aceste rapoarte cuprind următoarele informații privind atât litigiile naționale, cât și litigiile transfrontaliere:
- (a) numărul de litigii înaintate și tipurile de reclamații la care se referă;
- (b) orice probleme sistematice sau semnificative care apar frecvent și duc la litigii între consumatori și comercianți; informațiile respective pot fi însoțite de recomandări cu privire la modul în care aceste probleme pot fi evitate sau rezolvate în viitor, în scopul de a ridica standardele comercianților și de a facilita schimbul de informații și de bune practici;
- (c) proporția litigiilor pe care entitatea SAL a refuzat să le instrumenteze și ponderea procentuală a tipurilor de motive pe care se bazează acest refuz, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4);
- (d) în cazul procedurilor descrise la articolul 2 alineatul (2) litera (a), proporția procentuală a soluțiilor care sunt propuse sau impuse în favoarea consumatorului și în favoarea comerciantului și a celor obținute pe cale amiabilă;
- (e) proporția de proceduri SAL care au fost întrerupte, precum și motivul întreruperii acestora, dacă este cunoscut;
- (f) timpul mediu necesar pentru soluționarea litigiilor;
- (g) proporția respectării rezultatelor procedurilor SAL, în cazul în care aceasta este cunoscută;
- (h) cooperarea entităților SAL în cadrul rețelilor entităților SAL care facilitează soluționarea litigiilor transfrontaliere, dacă este cazul.
- (b) părțile au acces la procedură fără obligația de a recurge la un avocat sau la un consilier juridic, însă procedura nu privează părțile de dreptul acestora la consiliere independentă sau de a fi reprezentate sau asistate de o terță parte în orice etapă a procedurii;
- (c) procedura SAL este gratuită sau disponibilă la un tarif simbolic pentru consumatori;
- (d) entitatea SAL care a primit o reclamație notifică părțile în litigiu imediat după primirea tuturor documentelor care conțin informații relevante referitoare la reclamație;
- (e) rezultatul procedurii SAL este pus la dispoziție în termen de 90 de zile calendaristice de la data la care o entitate SAL a primit dosarul complet al reclamației. În cazul unor litigii extrem de complexe, entitatea SAL responsabilă poate, după cum consideră de cuviință, să prelungească termenul de 90 de zile calendaristice. Părțile sunt informate în legătură cu orice prelungire a termenului respectiv, precum și în legătură cu perioada estimată pentru încheierea litigiului.

Articolul 9

Corectitudinea

- (1) Statele membre se asigură că, în cursul procedurilor SAL:
- (a) părțile au posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere într-o perioadă de timp rezonabilă, de a primi din partea entității SAL argumentele, probele, documentele și elementele de fapt prezentate de cealaltă parte, orice declarații și avize ale experților și de a prezenta observații pe marginea acestora;
- (b) părțile sunt informate că nu sunt obligate să folosească un avocat sau un consilier juridic, dar pot apela la consultanță independentă sau pot fi reprezentate sau asistate de o parte terță în orice fază a procedurii;
- (c) părțile sunt informate cu privire la rezultatul procedurii SAL, în scris sau pe un suport durabil, și li se oferă o declarație precizând motivele pe care se întemeiază rezultatul.
- (2) În cazul procedurilor SAL care vizează soluționarea litigiului prin propunerea unei soluții, statele membre se asigură că:

Articolul 8

Eficacitatea

Statele membre se asigură că procedurile SAL sunt eficiente și îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) procedura SAL este disponibilă și ușor accesibilă online și offline pentru ambele părți, indiferent de locul în care acestea se găsesc;
- (a) părțile au posibilitatea de a se retrage din procedură în orice moment dacă nu sunt satisfăcute de funcționarea sau de modul de desfășurare a procedurii. Acestea sunt informate despre acest drept înaintea începerii procedurii. Dacă normele naționale prevăd participarea obligatorie a comercianților la procedurile SAL, această literă se aplică numai consumatorilor;

(b) părțile, înainte de a accepta sau urma soluția propusă, sunt informate că:

(i) au posibilitatea de a alege dacă să accepte sau nu, precum și dacă să urmeze sau nu soluția propusă;

(ii) implicarea în procedură nu exclude posibilitatea de a cere despăgubiri printr-o procedură judiciară;

(iii) soluția propusă poate fi diferită de un rezultat stabilit de către o instanță care aplică dispozițiile legale în vigoare;

(c) părțile, înainte de a accepta sau urma o soluție propusă, sunt informate cu privire la consecințele juridice ale faptului de a conveni asupra unei astfel de soluții propuse sau de a o urma;

(d) părților, înainte de a-și da consimțământul cu privire la o soluție propusă sau la un acord amiabil, li se acordă o perioadă rezonabilă pentru a reflecta.

(3) În cazul în care, în conformitate cu legislația națională, procedurile SAL prevăd că rezultatul acestora devine obligatoriu pentru comerciant de îndată ce consumatorul a acceptat soluția propusă, se consideră că articolul 9 alineatul (2) este aplicabil numai consumatorului.

Articolul 10

Libertatea

(1) Statele membre asigură faptul că un acord între un consumator și un comerciant de a prezenta reclamații unei entități SAL nu este obligatoriu pentru consumator dacă a fost încheiat înainte de apariția litigiului și dacă are drept efect privarea consumatorului de dreptul său de a introduce o acțiune în instanță în vederea soluționării litigiului.

(2) Statele membre asigură faptul că, în cadrul procedurilor SAL care vizează soluționarea litigiului prin impunerea unei soluții, aceasta poate fi obligatorie pentru părți numai dacă părțile au fost informate în prealabil despre caracterul său obligatoriu și și-au dat acordul în mod formal. Nu se impune acordul specific al comerciantului dacă normele naționale prevăd că soluțiile sunt obligatorii pentru comercianți.

Articolul 11

Legalitatea

(1) Statele membre se asigură că, în cadrul procedurilor SAL care vizează soluționarea litigiului prin impunerea unei soluții consumatorului:

(a) într-o situație în care nu există un conflict de legi, soluția impusă nu poate conduce la privarea consumatorului de protecția asigurată de dispozițiile de la care nu se poate deroga prin convenție, în temeiul legislației statului membru în care consumatorul și comerciantul își au reședința obișnuită;

(b) în situațiile în care există un conflict de legi, atunci când legea aplicabilă contractului de vânzare sau de servicii este stabilită în conformitate cu articolul 6 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008, soluția impusă de entitatea SAL nu ar trebui să ducă la privarea consumatorului de protecția care îi este oferită de dispoziții de la care nu se poate deroga prin convenție în temeiul legislației statului membru în care consumatorul își are reședința obișnuită;

(c) în situațiile în care există un conflict de legi, atunci când legea aplicabilă contractului de vânzare sau de servicii este stabilită în conformitate cu articolul 5 alineatele (1)-(3) din Convenția de la Roma din 19 iunie 1980 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, soluția impusă de entitatea SAL nu ar trebui să ducă la privarea consumatorului de protecția care îi este oferită de dispozițiile obligatorii din legislația statului membru în care își are reședința obișnuită.

(2) În sensul prezentului articol, „reședința obișnuită” se determină în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 593/2008.

Articolul 12

Efectul procedurilor SAL asupra termenelor de decădere și de prescripție

(1) Statele membre se asigură că părțile care, în vederea soluționării unui litigiu, au recurs la proceduri SAL al căror rezultat nu este obligatoriu nu vor fi ulterior împiedicate să inițieze o procedură judiciară privind respectivul litigiu ca urmare a împlinirii unor termene de decădere sau de prescripție pe durata procedurii SAL.

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere dispozițiilor privind decăderea și prescripția din acordurile internaționale la care statele membre sunt părți.

CAPITOLUL III

INFORMARE ȘI COOPERARE

Articolul 13

Informarea consumatorilor de către comercianți

(1) Statele membre se asigură că comercianții stabiliți pe teritoriul lor informează consumatorii cu privire la entitatea sau entitățile SAL de care aparțin comercianții respectivi, atunci când comercianții respectivi se angajează sau sunt obligați să utilizeze respectivele entități pentru a soluționa litigiile cu consumatorii. Informațiile respective includ adresa site-ului internet al entității sau entităților SAL relevante.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt furnizate în mod clar, inteligibil și ușor accesibil pe site-ul internet al comercianților, în cazul în care acesta există, și, dacă este cazul, în termenii și condițiile generale ale contractelor de vânzare sau de prestare de servicii între comerciant și consumator.

(3) Statele membre se asigură că, în cazul în care un litigiu între un consumator și un comerciant stabilit pe teritoriul lor nu a putut fi soluționat în urma unei reclamații prezentate direct de consumator comerciantului, comerciantul oferă consumatorului informațiile menționate la alineatul (1), precizând dacă va face apel la entitățile SAL pertinente pentru soluționarea litigiului. Această informație este furnizată pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil.

Articolul 14

Asistența oferită consumatorilor

(1) Statele membre se asigură că, în ceea ce privește litigiile care decurg din contractele de vânzare sau de prestare de servicii transfrontaliere, consumatorii pot obține asistență pentru a avea acces la entitatea SAL care își desfășoară activitatea într-un alt stat membru și care este competentă pentru a soluționa litigiul lor transfrontalier.

(2) Statele membre încredințează sarcina menționată la alineatul (1) centrului lor afiliat rețelei centrelor europene pentru consumatori, organizațiilor de consumatori sau oricărui alt organism.

Articolul 15

Informații generale

(1) Statele membre se asigură că entitățile SAL, centrele rețelei centrelor europene pentru consumatori și, după caz, entitățile desemnate în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) pun la dispoziția publicului pe site-urile internet ale acestora, oferind un link către site-ul internet al Comisiei, și, ori de câte ori este posibil, pe un suport durabil la sediile lor, lista entităților SAL menționate la articolul 20 alineatul (4).

(2) Statele membre încurajează organizațiile de consumatori și asociațiile de întreprinderi relevante să publice, pe site-urile lor internet și prin orice alte mijloace pe care le consideră adecvate, lista entităților SAL menționată la articolul 20 alineatul (4).

(3) Comisia și statele membre asigură diseminarea adecvată a informațiilor cu privire la modalitățile conform cărora consumatorii pot avea acces la procedurile SAL pentru soluționarea litigiilor care intră sub incidența prezentei directive.

(4) Comisia și statele membre adoptă măsuri auxiliare pentru a încuraja organizațiile consumatorilor și organizațiile profesionale, de la nivelul Uniunii și de la nivel național, să sporească gradul de conștientizare cu privire la entitățile SAL și la procedurile acestora și să promoveze adoptarea SAL de către comercianți și consumatori. Respectivul organism sunt de asemenea încurajate să furnizeze consumatorilor informații privind entitățile SAL competente în momentul în care primesc reclamații din partea consumatorilor.

Articolul 16

Cooperarea și schimbul de experiență între entitățile SAL

(1) Statele membre se asigură că entitățile SAL cooperează în vederea soluționării litigiilor transfrontaliere și efectuează schimburi regulate de bune practici, atât în ceea ce privește soluționarea litigiilor transfrontaliere, cât și a celor naționale.

(2) Comisia sprijină și facilitează crearea de rețele ale entităților naționale SAL, precum și schimbul și diseminarea bunelor practici și ale experienței acestora.

(3) În cazul în care există în Uniune o rețea de entități SAL care facilitează soluționarea litigiilor transfrontaliere care apar într-un anumit domeniu, statele membre încurajează entitățile SAL care se ocupă de litigiile în domeniul respectiv să devină membre ale acestei rețele.

(4) Comisia publică o listă cu denumirile și datele de contact ale rețelelor menționate la alineatul (3). În momentul în care acest lucru este necesar, Comisia actualizează lista respectivă.

Articolul 17

Cooperarea între entitățile SAL și autoritățile naționale însărcinate cu punerea în aplicare a actelor juridice ale Uniunii privind protecția consumatorilor

(1) Statele membre asigură cooperarea între entitățile SAL și autoritățile naționale însărcinate cu punerea în aplicare a actelor juridice ale Uniunii privind protecția consumatorilor.

(2) Această cooperare include în special schimbul reciproc de informații privind practicile din sectoarele comerciale specifice cu privire la care consumatorii au prezentat reclamații în mod repetat. Aceasta cuprinde, de asemenea, furnizarea evaluării tehnice și a informațiilor de către autoritățile naționale către entitățile SAL, în cazul în care evaluarea sau informațiile respective sunt necesare pentru soluționarea litigiilor individuale și sunt deja disponibile.

(3) Statele membre se asigură că această cooperare și schimburile reciproce de informații menționate la alineatele (1) și (2) sunt în conformitate cu normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în Directiva 95/46/CE.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor privind secretul profesional și comercial care se aplică autorităților naționale însărcinate cu punerea în aplicare a actelor juridice ale Uniunii în domeniul protecției consumatorului. Entitățile SAL sunt supuse normelor privind secretul profesional sau altor obligații echivalente de confidențialitate prevăzute în legislația statului membru în care sunt stabilite.

CAPITOLUL IV

ROLUL AUTORITĂȚILOR COMPETENTE ȘI AL COMISIEI*Articolul 18***Desemnarea autorităților competente**

(1) Fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă care îndeplinește funcțiile prevăzute la articolele 19 și 20. Fiecare stat membru poate desemna mai multe autorități competente. În cazul în care un stat membru procedează astfel, acesta hotărăște care dintre autoritățile competente desemnate este punctul unic de contact cu Comisia. Fiecare stat membru comunică Comisiei autoritatea competentă sau, după caz, autoritățile competente desemnate, inclusiv punctul unic de contact pe care l-a desemnat.

(2) Comisia stabilește o listă a autorităților competente, inclusiv, după caz, punctul unic de contact, care i-au fost comunicate în conformitate cu alineatul (1) și publică această listă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 19***Informații care trebuie notificate autorităților competente de către entitățile de soluționare a litigiilor**

(1) Statele membre se asigură că entitățile de soluționare a litigiilor stabilite pe teritoriile lor, pe care intenționează să le considere drept entități SAL în temeiul prezentei directive și să le includă pe o listă în conformitate cu articolul 20 alineatul (2), notifică autorității competente următoarele:

- (a) numele, coordonatele și site-ul internet;
- (b) informații privind structura și finanțarea lor, inclusiv informații privind persoanele fizice responsabile de soluționarea litigiilor, remunerarea, mandatul lor și angajatorul lor;
- (c) normele lor de procedură;
- (d) comisioanele lor, după caz;
- (e) durata medie a procedurilor de soluționare a litigiilor;
- (f) limba sau limbile în care pot fi prezentate reclamații și în care se poate desfășura procedura de soluționare a litigiilor;
- (g) o declarație privind tipurile de litigii vizate de procedura de soluționare a litigiilor;
- (h) motivele pentru care entitatea de soluționare a litigiilor poate refuza să instrumenteze un anumit litigiu în conformitate cu articolul 5 alineatul (4);

(i) o declarație motivată care să ateste dacă entitatea poate fi considerată sau nu drept entitate SAL care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive și dacă este conformă cu cerințele de calitate prevăzute în capitolul II.

În caz de modificare a informațiilor menționate la literele (a)-(h), entitățile SAL notifică, fără întârzieri nejustificate, aceste modificări autorității competente.

(2) În cazul în care statele membre decid să permită procedurile menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (a), acestea se asigură că entitățile SAL care aplică astfel de proceduri comunică autorității competente, în plus față de informațiile și declarațiile menționate la alineatul (1), informațiile necesare pentru a evalua conformitatea acestora cu cerințele specifice suplimentare privind independența și transparența prevăzute la articolul 6 alineatul (3).

(3) Statele membre se asigură că entitățile SAL comunică autorităților competente la fiecare doi ani informații privind:

- (a) numărul de litigii înaintate și tipurile de reclamații la care se referă;
- (b) procentul de proceduri SAL care au fost întrerupte înainte de a fi obținut un rezultat;
- (c) durata medie de soluționare a litigiilor primite;
- (d) proporția respectării rezultatelor procedurilor SAL, în cazul în care aceasta este cunoscută;
- (e) orice probleme sistematice sau semnificative care apar frecvent și duc la litigii între consumatori și comercianți. Informațiile comunicate în acest sens pot fi însoțite de recomandări cu privire la modul în care aceste probleme pot fi evitate sau rezolvate în viitor;
- (f) după caz, o evaluare a eficacității cooperării lor în cadrul rețelelor entităților SAL care facilitează soluționarea litigiilor transfrontaliere;
- (g) după caz, formarea oferită persoanelor fizice responsabile de SAL în conformitate cu articolul 6 alineatul (6);
- (h) o evaluare a eficacității procedurii SAL oferite de către entitate și a modalităților posibile de îmbunătățire a performanțelor sale.

*Articolul 20***Rolul autorităților competente și al Comisiei**

(1) Fiecare autoritate competentă evaluează, în special pe baza informațiilor primite în conformitate cu articolul 19 alineatul (1), dacă entitățile de soluționare a litigiilor care i-au fost notificate pot fi considerate drept entități SAL care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive și îndeplinesc cerințele de calitate prevăzute în capitolul II și în măsurile naționale de punere în aplicare a acesteia, inclusiv în măsurile naționale care depășesc cerințele prezentei directive, în conformitate cu dreptul Uniunii.

(2) Fiecare autoritate competentă stabilește, pe baza evaluării menționate la alineatul (1), o listă a tuturor entităților SAL care i-au fost notificate și care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1).

Lista respectivă cuprinde următoarele elemente:

- (a) numele, datele de contact și site-urile internet ale entităților SAL menționate la primul paragraf;
- (b) comisioanele lor, după caz;
- (c) limba sau limbile în care pot fi prezentate reclamații și în care se poate desfășura procedura SAL;
- (d) tipurile de litigii vizate de procedura SAL;
- (e) sectoarele și categoriile de litigii acoperite de fiecare entitate SAL;
- (f) necesitatea prezenței fizice a părților sau a reprezentanților acestora, după caz, inclusiv o declarație a entității SAL care să ateste că procedura SAL se desfășoară sau poate să se desfășoare ca procedură orală sau scrisă;
- (g) caracterul obligatoriu sau neobligatoriu al rezultatului procedurii; și
- (h) motivele pentru care entitatea SAL poate refuza să instrumenteze un anumit litigiu, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

Fiecare autoritate competentă notifică lista menționată la primul paragraf din prezentul alineat Comisiei. În cazul în care autoritatea competentă este notificată cu privire la orice modificare în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf, lista respectivă se actualizează fără întârzieri nejustificate, iar informațiile relevante sunt notificate Comisiei.

În cazul în care o autoritate de soluționare a litigiilor care figurează pe listă ca entitate SAL în temeiul prezentei directive nu mai îndeplinește cerințele menționate la alineatul (1), autoritatea competentă vizată contactează entitatea de soluționare a litigiilor, indicând cerințele pe care entitatea de soluționare a litigiilor nu le îndeplinește și solicitându-i acesteia să asigure de îndată respectarea acestora. Dacă, după o perioadă de trei luni, entitatea de soluționare a litigiilor continuă să nu îndeplinească cerințele menționate la alineatul (1), autoritatea competentă elimină entitatea de soluționare a litigiilor din lista menționată la primul paragraf din prezentul alineat. Lista respectivă se actualizează fără întârzieri nejustificate, iar informațiile relevante sunt notificate Comisiei.

(3) În cazul în care statul membru a desemnat mai multe autorități competente, lista și actualizările menționate la alineatul (2) sunt transmise Comisiei prin intermediul punctului unic de contact menționat la articolul 18 alineatul

(1). Lista și actualizările respective se referă la toate entitățile SAL care își au sediul în statul membru respectiv.

(4) Comisia întocmește o listă a entităților SAL care i-au fost notificate în conformitate cu alineatul (2) și actualizează această listă ori de câte ori Comisiei îi sunt notificate schimbări. Comisia face publică această listă și actualizările sale pe site-ul său internet și pe un suport durabil. Comisia transmite lista și actualizările acesteia autorităților competente și statelor membre. În cazul în care un stat membru a desemnat un punct unic de contact în conformitate cu articolul 18 alineatul (1), Comisia transmite lista respectivă și actualizările acesteia punctului unic de contact.

(5) Fiecare autoritate competentă face publică lista consolidată a entităților SAL la care se face referire la alineatul (4) pe site-ul internet propriu, oferind un link către site-ul internet al Comisiei relevant. De asemenea, fiecare autoritate competentă face publică lista consolidată respectivă pe un suport durabil.

(6) Până la 9 iulie 2018 și, ulterior, la fiecare patru ani, fiecare autoritate competentă publică și transmite Comisiei un raport privind evoluția și funcționarea entităților SAL. În special, raportul:

- (a) identifică bunele practici ale entităților SAL;
- (b) subliniază deficiențele, bazate pe statistici, care afectează funcționarea entităților SAL în cazul litigiilor naționale și al litigiilor transfrontaliere, după caz;
- (c) emite recomandări privind modul de îmbunătățire a funcționării eficiente și eficace a entităților SAL, după caz.

(7) În cazul în care un stat membru a desemnat mai multe autorități competente în conformitate cu articolul 18 alineatul (1), raportul prevăzut la alineatul 6 din prezentul articol este făcut public de către punctul unic de contact menționat la articolul 18 alineatul (1). Raportul respectiv se referă la toate entitățile SAL care își au sediul în statul membru respectiv.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 21

Sancțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în special în conformitate cu articolul 13 și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 22

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004

În anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se adaugă următorul punct:

- „20. Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum (JO L 165, 18.6.2013, p. 63): articolul 13.”

Articolul 23

Modificarea Directivei 2009/22/CE

În anexa I la Directiva 2009/22/CE se adaugă următorul punct:

- „14. Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum (JO L 165, 18.6.2013, p. 63): articolul 13.”

Articolul 24

Comunicare

- (1) Până la 9 iulie 2015, statele membre comunică Comisiei:
- (a) după caz, numele și datele de contact ale entităților desemnate în conformitate cu articolul 14 alineatul (2); și
- (b) autoritățile competente, inclusiv, după caz, punctul unic de contact, desemnate în conformitate cu articolul 18 alineatul (1).

Statele membre informează Comisia în privința oricărei modificări ulterioare care afectează aceste informații.

- (2) Până la 9 ianuarie 2016, statele membre comunică Comisiei prima listă menționată la articolul 20 alineatul (2).

- (3) Comisia transmite statelor membre informațiile menționate la alineatul (1) litera (a).

Articolul 25

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se

conforma prezentei directive până la 9 iulie 2015. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea prin care se efectuează această trimitere.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 26

Raportarea

Până la 9 iulie 2019, iar apoi la fiecare patru ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentei directive. Raportul respectiv ia în considerare dezvoltarea și utilizarea entităților SAL și impactul prezentei directive asupra consumatorilor și a comercianților, în special cu privire la gradul de conștientizare în rândul consumatorilor și nivelul de adoptare în rândul comercianților. Raportul respectiv este însoțit, după caz, de propuneri de modificare a prezentei directive.

Articolul 27

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 28

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 21 mai 2013.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

L. CREIGHTON

DECIZII

DECIZIA NR. 529/2013/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 21 mai 2013

privind normele de contabilizare și planurile de acțiune referitoare la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră care rezultă din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Sectorul folosinței terenurilor, schimbării folosinței terenurilor și silviculturii (LULUCF) din Uniune reprezintă un absorbant net care elimină din atmosferă o cantitate de gaze cu efect de seră echivalentă cu un procent semnificativ din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră din Uniune. Activitățile LULUCF determină emisii și absorbții antropice de gaze cu efect de seră, care reprezintă consecința variației cantității de carbon stocată în vegetație și în soluri, precum și emisii de gaze cu efect de seră, altele decât dioxidul de carbon. Utilizarea sustenabilă crescută a produselor lemnoase recoltate poate contribui în mod semnificativ la limitarea emisiilor și la intensificarea eliminării gazelor cu efect de seră din atmosferă. Emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră din sectorul LULUCF nu sunt luate în calcul în vederea atingerii obiectivului Uniunii de reducere cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020, în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 ⁽³⁾ și al Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de

comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității ⁽⁴⁾, deși sunt luate parțial în considerare în vederea atingerii angajamentelor cuantificate ale Uniunii de limitare și de reducere a emisiilor, stabilite în temeiul articolului 3 alineatul (3) din Protocolul de la Kyoto (denumit în continuare „Protocolul de la Kyoto”) la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („CCO-NUSC”), aprobat prin Decizia 2002/358/CE a Consiliului ⁽⁵⁾.

- (2) În contextul trecerii la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050, toate categoriile de folosință a terenurilor ar trebui luate în considerare într-o manieră globală, iar sectorul LULUCF ar trebui să fie abordat în cadrul politicilor climatice ale Uniunii.

- (3) În conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE, Comisia are obligația de a evalua modalitățile de includere a emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră rezultate din activități legate de LULUCF în cadrul angajamentului Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, garantând totodată caracterul permanent și integritatea din punctul de vedere al mediului a contribuției sectorului LULUCF, precum și acuratețea monitorizării și a contabilizării emisiilor și absorbțiilor relevante. Prin urmare, prezenta decizie ar trebui, ca un prim pas, să stabilească norme de contabilizare aplicabile emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră din sectorul LULUCF și, prin aceasta, să contribuie la dezvoltarea de politici în sensul includerii sectorului LULUCF în angajamentul Uniunii de reducere a emisiilor, după caz, ținând seama totodată de condițiile de mediu din diferitele regiuni ale Uniunii, inclusiv, printre altele, din țările cu suprafețe împădurite extinse. Pentru a se asigura între timp conservarea și ameliorarea stocurilor de carbon, prezenta decizie ar trebui, de asemenea, să prevadă transmiterea de informații de către statele membre privind acțiunile lor LULUCF, prin care se vizează limitarea sau reducerea emisiilor și menținerea sau intensificarea absorbțiilor din sectorul LULUCF.

⁽⁴⁾ JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

⁽⁵⁾ Decizia 2002/358/CE a Consiliului din 25 aprilie 2002 privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta (JO L 130, 15.5.2002, p. 1).

⁽¹⁾ JO C 351, 15.11.2012, p. 85.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 aprilie 2013.

⁽³⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 136.

- (4) Prezenta decizie ar trebui să stabilească obligațiile statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a normelor de contabilizare respective și furnizarea de informații privind acțiunile lor LULUCF. Prezenta decizie nu ar trebui să stabilească obligații de contabilizare sau de raportare pentru părți private.
- (5) Decizia 16/CMP.1 a Conferinței părților care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto, adoptată de cea de a 11-a Conferință a părților la CCONUSC, reunită la Montreal în decembrie 2005, și Decizia 2/CMP.7 a Conferinței părților care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto, adoptată de cea de-a 17-a Conferință a părților la CCONUSC, reunită la Durban în decembrie 2011, stabilesc norme de contabilizare aplicabile în sectorul LULUCF începând cu cea de a doua perioadă de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto. Prezenta decizie ar trebui să fie în deplină concordanță cu deciziile respective, pentru a se asigura coerența între normele interne ale Uniunii și definițiile, procedurile, normele și orientările convenite în cadrul CCONUSC, pentru a evita dublarea raportării naționale. Prezenta decizie ar trebui, de asemenea, să reflecte particularitățile sectorului LULUCF din Uniune și obligațiile care decurg din faptul că Uniunea este parte distinctă la CCONUSC și la Protocolul de la Kyoto.
- (6) Normele contabile aplicabile sectorului LULUCF din Uniune nu ar trebui să genereze sarcini administrative suplimentare. Prin urmare, ar trebui să nu existe o obligație de a include în rapoartele depuse în conformitate cu normele respective informații care nu sunt solicitate în conformitate cu deciziile Conferinței părților la CCONUSC și ale reuniunii părților la Protocolul de la Kyoto.
- (7) Sectorul LULUCF poate contribui la atenuarea schimbărilor climatice în mai multe moduri, în special prin reducerea emisiilor și menținerea și îmbunătățirea absorbantilor și a stocurilor de carbon. Pentru ca măsurile care vizează în special creșterea capacității de sechestrare a carbonului să fie eficiente, sunt esențiale stabilitatea și adaptabilitatea pe termen lung a rezervoarelor de carbon.
- (8) Normele de contabilizare aplicabile în sectorul LULUCF ar trebui să reflecte eforturile depuse în agricultură și silvicultură pentru a consolida rolul schimbării folosinței terenurilor în reducerea emisiilor. Prezenta decizie ar trebui să prevadă norme de contabilizare aplicabile în mod obligatoriu activităților de împădurire, reîmpădurire, despădurire și gestionare a pădurilor, precum și activităților de gestionare a pajiștilor și a terenurilor cultivate, sub rezerva unor dispoziții specifice în vederea îmbunătățirii sistemelor de raportare și de contabilizare ale statelor membre în cursul primei perioade de contabilizare. De asemenea, prezenta decizie ar trebui să prevadă norme de contabilizare aplicabile în mod voluntar activităților de refacere a vegetației, de drenare a zonelor umede și de reumidificare. În acest scop, Comisia ar trebui să raționalizeze și să îmbunătățească rezultatele produse de bazele de date ale Uniunii (Eurostat-Lucas, SEE-Corine Land Cover etc.) care gestionează informațiile relevante, în scopul de a sprijini statele membre în îndeplinirea obligațiilor lor în materie de contabilizare, în special cu privire la gestionarea terenurilor cultivate și a pajiștilor și, după caz, la contabilizarea voluntară a activității de refacere a vegetației, precum și la drenarea zonelor umede și la activitățile de reumidificare.
- (9) Pentru a se asigura integritatea din punctul de vedere al mediului a normelor de contabilizare aplicabile sectorului LULUCF din Uniune, aceste norme ar trebui să se bazeze pe principiile de contabilizare stabilite în Decizia 2/CMP.7, Decizia 2/CMP.6 a Conferinței părților care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto adoptată de cea de a 16-a Conferință a părților la CCONUSC, reunită la Cancun în decembrie 2010, și Decizia 16/CMP.1. Statele membre ar trebui să își întocmească și să își mențină conturile asigurând acuratețea, caracterul complet, coerența, comparabilitatea și transparența informațiilor relevante utilizate la estimarea emisiilor și a absorbțiilor din sectorul LULUCF, în conformitate cu indicațiile prevăzute în Orientările relevante ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră, inclusiv cu privire la metodologiile de contabilizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, altele decât dioxidul de carbon adoptate în cadrul CCONUSC.
- (10) Normele de contabilizare bazate pe Deciziile 2/CMP.7 și 16/CMP.1 nu permit contabilizarea efectului de înlocuire al utilizării de produse lemnoase recoltate în scopuri energetice și materiale, deoarece aceasta ar duce la o dublă contabilizare. Cu toate acestea, utilizarea respectivă poate aduce o contribuție importantă la atenuarea schimbărilor climatice și, prin urmare, informațiile privind acțiunile LULUCF furnizate de statele membre pot include măsuri de înlocuire a materialelor care generează emisii intense de dioxid de carbon și a materialelor prime energetice cu biomasă. Aceasta ar crește coerența politicilor.
- (11) În scopul de a furniza o bază solidă pentru elaborarea de politici pe viitor și pentru optimizarea exploatarea terenurilor în cadrul Uniunii, este nevoie să se realizeze investiții corespunzătoare. Pentru a se asigura că investițiile respective pot fi direcționate în funcție de priorități către categorii-cheie, ar trebui să se permită inițial statelor membre să excludă anumite rezervoare de carbon din contabilizare. Cu toate acestea, pe termen lung, ar trebui să se urmărească o trecere la o contabilizare mai cuprinzătoare a sectorului, incluzând toate terenurile, rezervoarele și gazele.
- (12) Normele de contabilizare ar trebui să asigure că conturile reflectă cu acuratețe variațiile emisiilor și absorbțiilor cauzate de activitatea umană. În acest sens, prezenta decizie ar trebui să prevadă utilizarea unor metodologii specifice în ceea ce privește diversele activități din cadrul sectorului LULUCF. Emisiile și absorbțiile legate de împădurire, reîmpădurire și despădurire constituie rezultatul schimbării direct de către om a folosinței terenurilor și

ar trebui, prin urmare, să fie contabilizate în întregime. Emisiile și absorbțiile legate de gestionarea pajiștilor, gestionarea terenurilor cultivate, refacerea vegetației, drenarea zonelor umede și reumidificare sunt toate contabilizate prin aplicarea unui an de referință pentru calcularea variațiilor în emisii și absorbții. Cu toate acestea, emisiile și absorbțiile generate de gestionarea pădurilor depind de o serie de circumstanțe naturale, de structura pe categorii de vârstă, precum și de practicile de gestionare actuale și trecute. Utilizarea unui an de referință nu poate să reflecte factorii respectivi și impacturile ciclice care rezultă în urma acestora asupra emisiilor și absorbțiilor sau a variațiilor interanuale ale emisiilor și absorbțiilor. Normele de contabilizare relevante pentru calcularea variațiilor în emisii și absorbții ar trebui, în schimb, să prevadă utilizarea unor niveluri de referință pentru a exclude efectele caracteristicilor naturale și specifice fiecărei țări. Nivelurile de referință reprezintă estimări ale emisiilor sau absorbțiilor nete anuale rezultate din gestionarea pădurilor pe teritoriul unui stat membru pentru anii incluși în fiecare perioadă de contabilizare și ar trebui să fie stabilite în mod transparent, în conformitate cu Deciziile 2/CMP.6 și 2/CMP.7. Nivelurile de referință menționate în prezenta decizie ar trebui să fie identice cu cele aprobate prin intermediul proceselor CCONUSC. Dacă într-un stat membru devin disponibile îmbunătățiri ale metodologiilor sau ale datelor legate de stabilirea nivelului de referință, statul membru respectiv ar trebui să efectueze corecțiile tehnice corespunzătoare pentru a include impactul recalculărilor în contabilizarea cu privire la gestionarea pădurilor.

Normele de contabilizare ar trebui să prevadă o limită superioară aplicabilă absorbțiilor nete provenite din gestionarea pădurilor, care să poată fi contabilizată. În cazul unor evoluții în ceea ce privește normele de contabilizare cu privire la activitățile legate de păduri în contextul proceselor internaționale relevante, ar trebui să se aibă în vedere actualizarea în prezenta directivă a normelor de contabilizare cu privire la activitățile legate de păduri, în scopul de a asigura coerența cu evoluțiile respective.

- (13) Normele de contabilizare ar trebui să reflecte în mod corespunzător contribuția pozitivă a stocării gazelor cu efect de seră în lemn și în produsele din lemn și să contribuie la o utilizare mai largă a pădurilor ca resursă, într-un cadru de gestionare durabilă a pădurilor, precum și să crească utilizarea produselor din lemn.
- (14) În conformitate cu capitolul 4.1.1 din Ghidul de bune practici pentru exploatarea terenurilor, schimbarea folosinței terenurilor și silvicultură al IPCC, precizarea de către fiecare țară a lățimii minime pe care o aplică la definirea pădurilor și a unităților de teren supuse activităților de împădurire, reîmpădurire și despădurire în plus față de suprafața minimă de pădure reprezintă o bună practică. Ar trebui să se asigure coerența între definiția utilizată de fiecare stat membru în raportarea realizată în cadrul CCONUSC și al Protocolului de la Kyoto asupra
- (15) Normele de contabilizare ar trebui să garanteze că statele membre înregistrează cu acuratețe în conturi variațiile survenite în rezerva de produse lemnoase recoltate la momentul la care acestea se produc, pentru a furniza
- stimulente pentru utilizarea produselor lemnoase recoltate cu cicluri de viață îndelungate. Prin urmare, funcția de degradare de prim ordin aplicabilă emisiilor rezultate din produsele lemnoase recoltate ar trebui să corespundă ecuației 12.1 din Orientările privind inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră din 2006 ale IPCC, iar perioadele de înjumătățire implicite relevante ar trebui să se bazeze pe tabelul 3a.1.3 din Ghidul de bune practici pentru exploatarea terenurilor, schimbarea folosinței terenurilor și silvicultură din 2003 al IPCC. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a utiliza în locul acestora metodologii și perioade de înjumătățire specifice fiecărei țări, cu condiția ca acestea să fie în conformitate cu orientările IPCC adoptate cel mai recent.
- (16) Deoarece fluctuațiile interanuale ale emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră provenite din activități agricole sunt mult mai reduse decât cele legate de activitățile forestiere, statele membre ar trebui să înregistreze emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră provenite din activitățile de gestionare a terenurilor cultivate și a pajiștilor în raport cu anul sau cu perioada de referință.
- (17) Drenarea zonelor umede și reumidificarea acoperă emisiile din turbăriile care stochează cantități foarte mari de carbon. Emisiile generate de degradarea și drenarea turbăriilor corespund unui procentaj de aproximativ 5 % din emisiile globale de gaze cu efect de seră și reprezintă între 3,5 și 4 % din emisiile Uniunii din 2010. Prin urmare, imediat ce orientări relevante ale IPCC sunt convenite la nivel internațional, Uniunea ar trebui să depună eforturi în vederea înregistrării de progrese cu privire la această chestiune la nivel internațional, în scopul de a ajunge la un acord în cadrul organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto în ceea ce privește obligația de a elabora și a menține conturi anuale ale emisiilor și absorbțiilor provenite din activități care intră în categoriile drenării zonelor umede și reumidificării, precum și în scopul de a include obligația respectivă în acordul global privind clima care urmează să fie încheiat până în 2015.
- (18) Perturbările naturale, cum sunt incendiile forestiere, infestările cu insecte și agenți patogeni, condițiile meteorologice extreme și perturbațiile geologice, care nu pot fi controlate și nu sunt influențate material de un stat membru, pot cauza, în mod temporar, emisii de gaze cu efect de seră în sectorul LULUCF sau pot provoca inversarea absorbțiilor anterioare. Deoarece inversarea poate fi cauzată și de deciziile de gestionare, cum ar fi deciziile privind recoltarea sau plantarea de arbori, prezenta decizie ar trebui să garanteze că inversarea absorbțiilor determinată de activitatea umană se reflectă întotdeauna cu acuratețe în conturile LULUCF. În plus, prezenta decizie ar trebui să ofere statelor membre o posibilitate limitată de a exclude din conturile lor LULUCF emisiile generate ca urmare a unor perturbări în împădurire, reîmpădurire și gestionarea pădurilor pe care nu le pot controla, prin utilizarea de niveluri de fond și de marje în conformitate cu Decizia 2/CMP.7. Cu toate acestea, modul în care statele membre aplică dispozițiile respective nu ar trebui să ducă la o contabilizare incompletă nejustificată.

- (19) Normele privind raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a altor informații relevante pentru schimbările climatice, inclusiv a informațiilor privind sectorul LULUCF, intră în domeniul de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice⁽¹⁾ și, prin urmare, nu intră sub incidența prezentei decizii. Statele membre ar trebui să respecte normele de monitorizare și de raportare respective, în vederea obligațiilor lor de contabilizare stabilite în prezenta decizie.
- (20) Întocmirea anuală a conturilor LULUCF ar face ca aceste conturi să nu fie exacte și fiabile având în vedere fluctuațiile interanuale ale emisiilor și absorbțiilor, nevoia frecventă de a recalcula anumite date raportate, precum și timpul îndelungat care este necesar pentru ca practicile modificate de gestionare din agricultură și silvicultură să aibă efecte asupra cantității de carbon stocată în vegetație și în soluri. Prin urmare, prezenta decizie ar trebui să prevadă o contabilizare pe baza unei perioade mai lungi.
- (21) Statele membre ar trebui să furnizeze informații privind acțiunile lor LULUCF prezente și viitoare, stabilind măsuri corespunzătoare la nivel național care să vizeze limitarea sau reducerea emisiilor și menținerea sau intensificarea absorbțiilor din sectorul LULUCF. Aceste informații ar trebui să conțină anumite elemente, conform dispozițiilor din prezenta decizie. Mai mult, în vederea promovării celor mai bune practici și sinergii cu alte politici și măsuri legate de păduri și agricultură, în anexa la prezenta decizie ar trebui să se prezinte o listă indicativă de măsuri care pot fi, de asemenea, incluse în informațiile furnizate. Comisia poate furniza orientări în vederea facilitării schimbului de informații comparabile.
- (22) Atunci când își elaborează sau pun în aplicare acțiunile LULUCF, statele membre pot, după caz, să analizeze dacă există oportunități de promovare a investițiilor în agricultură.
- (23) Ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în vederea actualizării definițiilor prevăzute în prezenta Decizie în conformitate cu modificările aduse definițiilor adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă; în vederea modificării anexei I cu scopul de a adăuga sau modifica perioadele de contabilizare, astfel încât să se asigure că perioadele respective corespund perioadelor relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă și că acestea sunt coerente cu perioadele de contabilizare adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă care sunt aplicabile angajamentelor Uniunii de reducere a emisiilor asumate în alte sectoare; în vederea modificării anexei II cu niveluri de referință actualizate, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în prezenta decizie; în vederea revizuirii informațiilor menționate în anexa III în conformitate cu modificările aduse definițiilor adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă; în vederea modificării anexei V în conformitate cu modificările aduse definițiilor adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă; și în vederea revizuirii cerințelor referitoare la informații în ceea ce privește normele de contabilizare cu privire la perturbările naturale prevăzute în prezenta decizie, pentru a reflecta revizuirile actelor adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto. Este deosebit de important ca, în etapa pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și în mod corespunzător a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.
- (24) Deoarece obiectivele prezentei decizii, și anume stabilirea normelor de contabilizare aplicabile emisiilor și absorbțiilor care rezultă din activitățile LULUCF și transmiterea de informații de către statele membre cu privire la acțiunile LULUCF nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Atunci când face acest lucru, Uniunea ar trebui să respecte competențele statelor membre în ceea ce privește politica forestieră. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta decizie stabilește norme de contabilizare aplicabile emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră care rezultă din activități legate de exploatarea terenurilor, de schimbarea folosinței terenurilor și de silvicultură („LULUCF”), ca prim pas în direcția includerii formale a activităților respective în angajamentul Uniunii cu privire la reducerea emisiilor, după caz. Prezenta decizie nu stabilește obligații de contabilizare sau de raportare pentru părți private. Prezenta decizie prevede obligația pentru statele membre de a transmite informații cu privire la acțiunile lor LULUCF care vizează limitarea sau reducerea emisiilor și menținerea sau intensificarea absorbțiilor.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:
- (a) „emisii” înseamnă emisiile antropice în atmosferă de gaze cu efect de seră de către surse;

⁽¹⁾ A se vedea pagina 13 din prezentul Jurnal Oficial.

- (b) „absorbții” înseamnă eliminările antropice de gaze cu efect de seră din atmosferă de către absorbanți;
- (c) „împădurire” înseamnă transformarea directă de către om a terenurilor pe care nu au fost păduri timp de cel puțin 50 de ani în păduri, prin plantare, însămânțare și/sau promovarea de către om a însămânțării naturale, în cazul în care transformarea a avut loc după 31 decembrie 1989;
- (d) „reîmpădurire” înseamnă orice transformare directă de către om a unor terenuri pe care nu sunt păduri în păduri, prin plantare, însămânțare și/sau promovarea de către om a însămânțării naturale, transformare limitată la terenuri care au fost păduri, dar care au încetat să fie păduri înainte de 1 ianuarie 1990 și care au fost reconvertite în păduri în perioada de după 31 decembrie 1989;
- (e) „despădurire” înseamnă transformarea directă de către om a pădurilor în terenuri pe care nu sunt păduri, în cazul în care transformarea a avut loc după 31 decembrie 1989;
- (f) „gestionarea pădurilor” înseamnă orice activitate care rezultă dintr-un sistem de practici aplicabil unei păduri, care influențează funcțiile ecologice, economice sau sociale ale pădurii;
- (g) „gestionarea terenurilor cultivate” înseamnă orice activitate care rezultă dintr-un sistem de practici aplicabile pe terenuri cultivate cu culturi agricole și pe terenuri retrase din circuitul agricol sau temporar neutilizate pentru producția agricolă vegetală;
- (h) „gestionarea pajiștilor” înseamnă orice activitate care rezultă dintr-un sistem de practici aplicabile pe terenuri utilizate pentru producția animală, destinată să controleze sau să influențeze cantitatea și tipul de vegetație, precum și produsele animaliere obținute;
- (i) „refacerea vegetației” înseamnă orice activitate antropică directă destinată să mărească stocul de carbon din orice sit cu o suprafață de minimum 0,05 hectare, prin proliferarea vegetației, în cazul în care activitatea respectivă nu constituie împădurire sau reîmpădurire;
- (j) „stoc de carbon” înseamnă masa de carbon stocată într-un rezervor de carbon;
- (k) „drenarea zonelor umede și reumidificarea” înseamnă orice activitate care rezultă dintr-un sistem de drenare și reumidificare a unor terenuri care au fost drenate și/sau reumidificate după 31 decembrie 1989, cu suprafața de minimum 1 hectar și care conțin sol organic, cu condiția ca activitatea respectivă să nu constituie nicio altă activitate pentru care se întocmesc și se mențin conturi în conformitate cu articolul 3 alineatele (1), (2) și (3), și unde drenajul înseamnă reducerea directă de către om a pânzei freatice din sol, iar reumidificarea înseamnă inversarea parțială sau totală, realizată direct de către om, a procesului de drenare;
- (l) „sursă” înseamnă orice proces, activitate sau mecanism care degajă în atmosferă un gaz cu efect de seră, un aerosol sau un precursor al unui gaz cu efect de seră;
- (m) „absorbant” înseamnă orice proces, activitate sau mecanism care elimină din atmosferă un gaz cu efect de seră, un aerosol sau un precursor al unui gaz cu efect de seră;
- (n) „rezervor de carbon” înseamnă un element sau un sistem biogeochimic integral sau parțial de pe teritoriul unui stat membru, în care este stocat carbon, orice precursor al unui gaz cu efect de seră care conține carbon sau orice gaz cu efect de seră care conține carbon;
- (o) „precursor al unui gaz cu efect de seră” înseamnă un compus chimic care participă la reacțiile chimice din care rezultă oricare dintre gazele cu efect de seră menționate la articolul 3 alineatul (4);
- (p) „produse lemnoase recoltate” înseamnă orice produs rezultat din recoltarea lemnului, care a părăsit un loc în care se recoltează lemnul;
- (q) „pădure” înseamnă o suprafață de teren definită prin valorile minime pentru dimensiunea suprafeței, proiecția coroanelor arborilor sau un nivel echivalent al densității și înălțimea potențială a arborilor la maturitate la locul de creștere a arborilor, astfel cum se precizează în anexa V pentru fiecare stat membru. Aceasta include zone cu arbori, inclusiv grupuri de arbori naturali tineri aflați în creștere, sau plantații care nu au atins încă valorile minime ale proiecției coroanei arborilor sau un nivel echivalent al densității sau înălțimea minimă a arborilor astfel cum este precizată în anexa V, inclusiv orice suprafață care, în mod normal, face parte din suprafața împădurită, dar care este temporar lipsită de arbori ca urmare a intervenției umane, precum recoltarea, sau ca urmare a unor cauze naturale, dar care are toate șansele să redevină pădure;
- (r) „proiecția coroanelor” înseamnă proporția dintr-o suprafață fixă care este acoperită de proiecția verticală a perimetrului coroanelor arborilor, exprimată ca procent;
- (s) „densitate de acoperire” înseamnă densitatea arborilor maturi și a celor aflați în creștere pe o suprafață acoperită cu pădure, măsurată în conformitate cu o metodologie stabilită de statul membru în cauză;
- (t) „perturbări naturale” înseamnă orice evenimente sau circumstanțe neantropice, care generează emisii semnificative în păduri și a căror apariție nu poate fi controlată de statul membru în cauză, cu condiția ca statul membru respectiv să fie în incapacitatea obiectivă de a limita semnificativ efectul asupra emisiilor al evenimentelor sau circumstanțelor respective, chiar și după apariția acestora;
- (u) „nivel de fond ” înseamnă emisiile medii produse de perturbări naturale într-un interval de timp dat, excluzând valorile statistice excepționale, calculate în conformitate cu articolul 9 alineatul (2);
- (v) „perioadă de înjumătățire” înseamnă numărul de ani necesari pentru reducerea la jumătate din valoarea sa inițială a cantității de carbon stocate într-o categorie de produse lemnoase recoltate;

(w) „metoda oxidării instantanee ” înseamnă o metodă de contabilizare care pornește de la ipoteza că eliberarea în atmosferă a întregii cantități de carbon stocate în produsele lemnoase recoltate se produce în momentul recoltării;

(x) „exploatare forestieră de recuperare” înseamnă orice activitate de recoltare care constă în recuperarea lemnului, care poate fi încă utilizat, cel puțin parțial, de pe terenuri afectate de perturbări naturale.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 12 în vederea modificării definițiilor de la alineatul (1) din prezentul articol, pentru a asigura coerența între definițiile respective și orice modificări aduse definițiilor adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 12 în vederea modificării anexei V, pentru a actualiza valorile enumerate în anexa respectivă în conformitate cu modificările definițiilor legate de aspectele specificate în anexa V adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto, sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă.

Articolul 3

Obligația de a întocmi și de a menține conturi LULUCF

(1) Pentru fiecare perioadă de contabilizare precizată în anexa I, statele membre întocmesc și mențin conturi care să reflecte cu acuratețe toate emisiile și absorbțiile rezultate din activitățile desfășurate pe teritoriul lor, care se încadrează în următoarele categorii:

(a) împădurire;

(b) reîmpădurire;

(c) despădurire;

(d) gestionarea pădurilor.

(2) Pentru perioada de contabilizare care începe la 1 ianuarie 2021, precum și ulterior, statele membre întocmesc și mențin conturi anuale care să reflecte cu acuratețe toate emisiile și absorbțiile rezultate din activitățile desfășurate pe teritoriul lor, care se încadrează în următoarele categorii de activitate:

(a) gestionarea terenurilor cultivate;

(b) gestionarea pajiștilor.

În ceea ce privește conturile anuale cu privire la emisii și absorbții generate de gestionarea terenurilor cultivate și a pajiștilor, pentru perioada de contabilizare 1 ianuarie 2013-31 decembrie 2020, se aplică următoarele dispoziții:

(a) între 2016 și 2018, statele membre raportează Comisiei până la data de 15 martie a fiecărui an cu privire la sistemele instituite și în curs de elaborare în vederea estimării emisiilor și absorbțiilor generate de gestionarea terenurilor agricole și a pajiștilor. Statele membre ar trebui să raporteze cu privire la modul în care sistemele respective se conformează metodologiilor IPCC și cerințelor în materie de raportare ale CCONUSC cu privire la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră;

(b) până la 1 ianuarie 2022, statele membre furnizează și transmit Comisiei, până la data de 15 martie a fiecărui an, estimări anuale inițiale, preliminare și fără caracter obligatoriu ale emisiilor și absorbțiilor generate de gestionarea terenurilor cultivate și a pajiștilor, utilizând, după caz, metodologiile IPCC. Statele membre ar trebui să utilizeze cel puțin metodologia desemnată ca nivel 1, astfel cum se precizează în orientările relevante ale IPCC. Statele membre sunt încurajate să utilizeze estimările respective pentru a identifica categorii-cheie și pentru a elabora metodologii-cheie de nivel 2 și nivel 3 specifice fiecărei țări, în vederea estimării fiabile și exacte a emisiilor și absorbțiilor;

(c) statele membre transmit, cel târziu până la 15 martie 2022, estimările lor anuale finale pentru contabilizarea cu privire la gestionarea terenurilor cultivate și a pajiștilor;

(d) un stat membru poate solicita o derogare pentru a amâna termenul menționat la litera (c), în cazul în care determinarea estimărilor finale pentru contabilizarea cu privire la gestionarea terenurilor cultivate și a pajiștilor nu poate fi realizată în mod rezonabil respectând calendarul stabilit la prezentul alineat pentru cel puțin unul dintre următoarele motive:

(i) contabilizarea impusă poate fi realizată numai în etape care depășesc calendarul stabilit, din motive de fezabilitate tehnică;

(ii) finalizarea contabilizării cu respectarea calendarului ar determina costuri disproporționate.

Statul membru care dorește să beneficieze de derogare transmite Comisiei o cerere motivată până la 15 ianuarie 2021.

În cazul în care Comisia consideră că o cerere este întemeiată, aceasta acordă derogarea pentru o perioadă maximă de trei ani calendaristici de la data de 15 martie 2022. În caz contrar Comisia respinge cererea, explicând motivele care au stat la baza deciziei sale.

Dacă este cazul, Comisia poate solicita transmiterea de informații suplimentare într-un termen rezonabil care este precizat.

O cerere de derogare este considerată aprobată în cazul în care Comisia nu a ridicat obiecții în termen de șase luni de la primirea cererii inițiale a statului membru sau a informațiilor suplimentare solicitate.

(3) Pentru fiecare perioadă de contabilizare precizată în anexa I, statele membre pot, de asemenea, să întocmească și să mențină conturi care să reflecte cu acuratețe emisiile și absorbțiile rezultate din refacerea vegetației, din drenarea zonelor umede și din reumidificare.

(4) Conturile menționate la alineatele (1), (2) și (3) acoperă emisiile și absorbțiile următoarelor gaze cu efect de seră:

(a) dioxid de carbon (CO₂);

(b) metan (CH₄);

(c) protoxid de azot (N₂O).

(5) Statele membre includ în conturile lor o anumită activitate dintre cele menționate la alineatele (1), (2) și (3) în cazul în care conturile au fost întocmite și menținute în conformitate cu prezenta decizie, încă de la începutul activității sau de la 1 ianuarie 2013, dacă această dată este ulterioară.

Articolul 4

Norme generale de contabilizare

(1) În conturile lor menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3), statele membre indică emisiile prin semnul plus (+), iar absorbțiile prin semnul minus (-).

(2) La întocmirea și menținerea conturilor lor, statele membre asigură acuratețea, caracterul complet, coerența, comparabilitatea și transparența informațiilor relevante atunci când estimează emisiile și absorbțiile legate de activitățile menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3).

(3) Emisiile și absorbțiile rezultate din oricare dintre activitățile încadrate în mai mult de o categorie dintre cele menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3) se contabilizează doar la o singură categorie, pentru a evita dubla contabilizare.

(4) Pe baza unor date transparente și verificabile, statele membre stabilesc suprafețele de teren pe care se desfășoară o activitate care se încadrează la una dintre categoriile menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3). Statele membre se asigură că toate aceste suprafețe de teren pot fi identificate în contul aferent categoriei respective.

(5) Statele membre includ în conturile lor menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3) orice variație a stocului de carbon din următoarele rezervoare de carbon:

(a) biomasa de suprafață;

(b) biomasa subterană;

(c) litieră;

(d) lemn mort;

(e) carbon organic din sol;

(f) produse lemnoase recoltate.

Cu toate acestea, statele membre pot alege să nu includă în conturile lor variațiile stocurilor de carbon din rezervoarele de carbon enumerate la primul paragraf literele (a)-(e) în cazul în care rezervorul de carbon nu este o sursă. Statele membre consideră că un rezervor de carbon nu este o sursă exclusiv în cazul în care acest lucru este demonstrat pe baza unor date transparente și verificabile.

(6) Statele membre își încheie conturile menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3) la sfârșitul fiecărei perioade de contabilizare menționate în anexa I, prin specificarea în aceste conturi a soldului emisiilor și absorbțiilor totale nete din cursul perioadei de contabilizare relevante.

(7) Statele membre țin o evidență completă și exactă a tuturor datelor utilizate în scopul respectării obligațiilor care le revin în temeiul prezentei decizii cel puțin atâta timp cât prezenta decizie este în vigoare.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 12, în vederea modificării anexei I cu scopul de a adăuga sau modifica perioade de contabilizare, astfel încât să se asigure că acestea corespund perioadelor relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acordurile care rezultă din acestea sau care le succedă și că acestea sunt coerente cu perioadele de contabilizare adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă care sunt aplicabile angajamentelor Uniunii de reducere a emisiilor asumate în alte sectoare.

Articolul 5

Norme de contabilizare privind împădurirea, reîmpădurirea și despădurirea

(1) În conturile privind împădurirea și reîmpădurirea, statele membre reflectă emisiile și absorbțiile rezultate exclusiv din activități de acest tip care au loc pe terenurile care nu erau forestiere la 31 decembrie 1989. Statele membre pot reflecta emisiile provenite din împăduriri și reîmpăduriri într-un singur cont.

(2) Statele membre reflectă în conturile lor emisiile și absorbțiile nete rezultate din activități de împădurire, reîmpădurire și despădurire prin totalizarea emisiilor și a absorbțiilor pentru fiecare dintre anii din fiecare perioadă de contabilizare relevantă, pe baza unor date transparente și verificabile.

(3) Statele membre mențin conturi cu privire la emisiile și absorbțiile de pe terenurile care au fost identificate în conturi în temeiul articolului 4 alineatul (4) în categoria de activitate de împădurire, reîmpădurire sau despădurire, chiar și în cazul în care astfel de activități nu se mai desfășoară pe terenurile respective.

(4) Fiecare stat membru determină suprafața împădurită utilizând aceeași unitate spațială de evaluare ca cea specificată în anexa V în calculele pentru activitățile de împădurire, reîmpădurire și despădurire.

Articolul 6

Norme de contabilizare privind gestionarea pădurilor

(1) Statele membre contabilizează emisiile și absorbțiile rezultate din activități de gestionare a pădurilor, calculate pe baza emisiilor și absorbțiilor din fiecare perioadă de contabilizare menționată în anexa I, din care se scade valoarea obținută prin înmulțirea numărului de ani din respectiva perioadă de contabilizare cu nivelul de referință aferent, menționat în anexa II.

(2) Dacă rezultatul calculului menționat la alineatul (1) pentru o anumită perioadă de contabilizare este negativ, statele membre includ în conturile lor privind gestionarea pădurilor o sumă a emisiilor și absorbțiilor care să nu fie mai mare decât echivalentul a 3,5 % din emisiile produse în statul membru respectiv în anul sau perioada de referință specificate în anexa VI, în conformitate cu raportul prezentat CCONUSC de statul membru respectiv și adoptat în temeiul deciziilor CMP relevante cu privire la anul sau perioada de referință pentru cea de a doua perioadă de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto, cu excepția emisiilor și a absorbțiilor rezultate din activitățile menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3), înmulțită cu numărul de ani din respectiva perioadă de contabilizare.

(3) Statele membre se asigură că metodele de calcul pe care le aplică în privința conturilor lor privind activitățile de gestionare a pădurilor sunt în conformitate cu apendicele II la Decizia 2/CMP.6 și sunt compatibile cu metodele de calcul aplicate pentru calcularea nivelurilor lor de referință menționate în anexa II cel puțin cu privire la următoarele aspecte:

(a) rezervoarele de carbon și gazele cu efect de seră;

(b) suprafața care face obiectul gestionării pădurilor;

(c) produsele lemnoase recoltate;

(d) perturbările naturale.

(4) Nu mai târziu de un an înainte de sfârșitul fiecărei perioade de contabilizare, statele membre comunică Comisiei nivelurile de referință revizuite. Nivelurile de referință respective sunt identice celor stabilite prin acte aprobate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau, în absența unor astfel de acte, se calculează în conformitate cu procesul și metodologiile stabilite în deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă.

(5) Dacă dispozițiile relevante din Deciziile 2/CMP.6 sau 2/CMP.7 se modifică, în termen de cel mult șase luni de la adoptarea modificărilor, statele membre comunică Comisiei niveluri de referință revizuite care să reflecte modificările respective.

(6) Dacă într-un stat membru devin disponibile metodologii îmbunătățite legate de datele utilizate pentru stabilirea nivelului de referință specificat în anexa II sau dacă există îmbunătățiri semnificative ale calității datelor aflate la dispoziția unui stat membru, statul membru în cauză efectuează corecțiile tehnice corespunzătoare pentru a include impactul recalculărilor în contabilizarea gestionării forestiere. Respectiv corecții tehnice sunt identice cu orice corecții de acest tip aprobate în cadrul procesului de revizuire al CCONUSC, în conformitate cu Decizia 2/CMP.7. Statul membru în cauză comunică aceste corecții Comisiei cel târziu în cadrul transmisiei sale în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013.

(7) În scopul aplicării alineatelor (4), (5) și (6), statele membre precizează cantitatea de emisii anuale rezultate din perturbări naturale care au fost incluse în nivelurile lor de referință revizuite, precum și modul în care au estimat cantitatea respectivă.

(8) Comisia verifică informațiile privind nivelurile de referință revizuite menționate la alineatele (4) și (5) și corecțiile tehnice menționate la alineatul (6), în vederea asigurării coerenței dintre informațiile trimise CCONUSC și cele comunicate Comisiei de către statele membre.

(9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 12 în vederea actualizării nivelurilor de referință din anexa II atunci când un stat membru își modifică nivelul de referință în temeiul alineatelor (4) și (5) și acesta este aprobat prin procesele CCONUSC.

(10) Statele membre reflectă în conturile lor privind gestionarea pădurilor impactul oricărei modificări aduse anexei II în ceea ce privește întreaga perioadă de contabilizare relevantă.

Articolul 7

Norme de contabilizare privind produsele lemnoase recoltate

(1) Fiecare stat membru reflectă în conturile sale create în temeiul articolului 3 alineatele (1), (2) și (3) emisiile și absorbțiile generate de variații în rezervorul de produse lemnoase recoltate, inclusiv emisiile din produse lemnoase recoltate eliminate din pădurile sale înainte de 1 ianuarie 2013. Se exclud emisiile care provin din produse lemnoase recoltate deja contabilizate în conformitate cu Protocolul de la Kyoto în perioada 2008-2012 pe baza oxidării instantanee.

(2) În conturile create în temeiul articolului 3 alineatele (1), (2) și (3) referitoare la produsele lemnoase recoltate, statele membre reflectă emisiile și absorbțiile rezultate din variații în rezervorul de produse lemnoase recoltate care intră în următoarele categorii, utilizând funcția de degradare de prim ordin și perioadele de înjumătățire implicite specificate în anexa III:

- (a) hârtie;
- (b) panouri din lemn;
- (c) chereștea.

Statele membre pot completa categoriile menționate cu informații privind scoarța de arborearborilor, cu condiția ca datele disponibile să fie transparente și verificabile. Statele membre pot, de asemenea, să utilizeze subcategoriile specifice fiecărei țări pentru oricare dintre categoriile menționate. Statele membre pot utiliza, în locul metodologiilor și al valorilor implicite de la jumătatea vieții specificate în anexa III, metodologii și perioade de înjumătățire specifice fiecărei țări, cu condiția ca aceste metodologii și valori să fie stabilite pe baza unor date transparente și verificabile și ca metodele utilizate să fie cel puțin la fel de detaliate și de exacte ca cele specificate în anexa III.

Pentru produsele lemnoase recoltate exportate, datele specifice fiecărei țări se referă la perioade de înjumătățire specifice fiecărei țări și la utilizarea produselor lemnoase recoltate în țara importatoare.

Statele membre nu utilizează perioadele de înjumătățire specifice fiecărei țări pentru produsele lemnoase recoltate introduse pe piața Uniunii, care deviază de la cele utilizate de statele membre importatoare în conturile lor în conformitate cu articolul 3 alineatele (1), (2) și (3).

Produsele lemnoase recoltate obținute din despădurire se contabilizează pe baza oxidării instantanee.

(3) În cazul în care statele membre reflectă în conturile lor, în temeiul articolului 3 alineatele (1), (2) și (3), emisiile de dioxid de carbon (CO₂) generate de produsele lemnoase recoltate din depozitele de deșeuri solide, contabilizarea se face pe baza oxidării instantanee.

(4) În cazul în care statele membre reflectă în conturile lor emisiile generate de produsele lemnoase recoltate care au fost recoltate în scopuri energetice, ele trebuie să facă acest lucru tot pe baza oxidării instantanee.

În scopuri exclusiv de informare, statele membre pot furniza printre datele transmise date cu privire la proporția de lemn utilizat în scopuri energetice care a fost importat din afara Uniunii, precum și țările de origine pentru lemnul respectiv.

(5) Produsele lemnoase recoltate importate, indiferent de originea lor, nu se contabilizează de statul membru importator. Statele membre reflectă în conturile lor emisiile și absorbțiile generate de produsele lemnoase recoltate numai în cazul în care emisiile și absorbțiile respective rezultă din produse lemnoase

recoltate eliminate de pe terenurile incluse în conturile lor în temeiul articolului 3 alineatele (1), (2) și (3).

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 12 în vederea revizuirii informațiilor menționate în anexa III pentru a reflecta modificările adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă.

Articolul 8

Norme de contabilizare privind gestionarea terenurilor cultivate, gestionarea pajiștilor, refacerea vegetației, drenarea zonelor umede și reumidificare

(1) În conturile privind gestionarea terenurilor cultivate și a pajiștilor, fiecare stat membru reflectă emisiile și absorbțiile rezultate din activitățile menționate, calculate prin totalizarea emisiilor și a absorbțiilor din fiecare perioadă de contabilizare menționată în anexa I, din care se scade valoarea obținută prin înmulțirea numărului de ani din respectiva perioadă de contabilizare cu emisiile și absorbțiile aceluși stat membru rezultate din activitățile respective în anul său de referință menționat în anexa VI.

(2) Dacă un stat membru alege să întocmească și să mențină conturi privind refacerea vegetației și/sau drenarea zonelor umede și reumidificarea, acesta trebuie să aplice metoda de calcul prevăzută la alineatul (1).

Articolul 9

Norme de contabilizare privind perturbările naturale

(1) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatele (2) și (5) de la prezentul articol, statele membre pot exclude din calculele relevante pentru îndeplinirea obligațiilor de contabilizare care le revin în temeiul articolului 3 alineatul (1) literele (a), (b) și (d) emisiile neantropice de gaze cu efect de seră provenite din surse generate de perturbări naturale.

(2) În cazul în care statele membre aplică alineatul (1) de la prezentul articol, acestea calculează în conformitate cu metodologia specificată în anexa VII un nivel de fond pentru fiecare dintre activitățile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a), (b) și (d). Articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (b) trebuie să aibă un nivel de fond comun. Statele membre pot, de asemenea, să utilizeze propria lor metodologie, care să fie transparentă și comparabilă și să folosească serii cronologice coerente și inițial complete de date, inclusiv pentru perioada 1990-2009.

(3) Statele membre pot exclude din conturile lor LULUCF, fie anual, fie la sfârșitul perioadei de contabilizare respective, emisiile neantropice de gaze cu efect de seră generate din surse care depășesc nivelul de fond calculat în conformitate cu alineatul (2) atunci când:

(a) emisiile depășesc nivelul de fond plus o marjă într-un anumit an din perioada de contabilizare. Dacă nivelul de fond se calculează în conformitate cu metoda menționată în anexa VII, marja respectivă este egală cu de două ori deviația standard a seriei cronologice utilizate pentru calcularea nivelului de fond. Dacă nivelul de fond se

calculează prin intermediul unei metodologii specifice unei țări, statele membre descriu metoda prin care s-a stabilit marja, în cazul în care este nevoie de o marjă. Toate metodele utilizate evită anticiparea de credite nete pe durata perioadei de contabilizare;

(b) statele membre îndeplinesc cerințele referitoare la informații de la alineatul (5) și raportează cu privire la acestea.

(4) Fiecare stat membru care exclude emisiile neantropice de gaze cu efect de seră provenite din surse generate de perturbări naturale într-un anumit an din perioada de contabilizare:

(a) exclude din contabilizare, pentru restul perioadei de contabilizare, toate absorbțiile ulterioare de pe terenuri afectate de perturbări naturale și pe care s-au înregistrat emisiile menționate la alineatul (3);

(b) nu exclude emisiile rezultate din activități de recoltare și de exploatare forestieră de recuperare care s-au desfășurat pe terenurile respective după ce au avut loc perturbările naturale;

(c) nu exclude emisiile rezultate din incendierile programate care s-au desfășurat pe terenurile respective în anul respectiv al perioadei de contabilizare;

(d) nu exclude emisiile de pe terenuri care au fost supuse despăduririi după ce au avut loc perturbări naturale.

(5) Statele membre pot exclude emisiile neantropice de gaze cu efect de seră provenite din surse generate de perturbări naturale doar dacă furnizează informații transparente prin care demonstrează:

(a) că toate suprafețele de teren afectate de perturbări naturale în anul respectiv de raportare au fost identificate, incluzând poziția lor geografică, anul și tipurile de perturbări naturale;

(b) că, până la finalul perioadei de contabilizare respective, nu au avut loc despăduriri pe terenuri care au fost afectate de perturbări naturale și cu privire la care emisiile au fost excluse din contabilizare;

(c) ce metode și criterii verificabile se vor folosi pentru identificarea despăduririi pe terenurile respective în anii ulteriori ai perioadei de contabilizare;

(d) dacă este posibil, ce măsuri a luat statul membru pentru gestionarea sau controlarea impactului perturbărilor naturale respective;

(e) dacă este posibil, ce măsuri a luat statul membru pentru reabilitarea terenurilor afectate de perturbările naturale respective.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 12, în vederea revizuirii cerințelor referitoare la informații menționate la alineatul (5) de la prezentul articol pentru a reflecta revizuirile actelor adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto.

Articolul 10

Informații privind acțiunile LULUCF

(1) Cel târziu la 18 luni de la începutul fiecărei perioade de contabilizare menționate în anexa I, statele membre elaborează și transmit Comisiei informații privind acțiunile lor LULUCF actuale și viitoare care vizează limitarea sau reducerea emisiilor și menținerea sau intensificarea absorbțiilor rezultate din activitățile menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3) din prezenta decizie, ca document separat sau ca parte identificabilă cu precizie a strategiilor lor naționale de dezvoltare cu emisii reduse de carbon menționate la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 sau a altor strategii sau planuri naționale privind LULUCF. Statele membre se asigură că sunt consultate o gamă largă de părți interesate. În cazul în care un stat membru transmite astfel de informații ca element în cadrul strategiilor de dezvoltare cu emisii reduse de carbon în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013, se aplică calendarul relevant specificat în regulamentul respectiv.

Informațiile privind acțiunile LULUCF acoperă durata perioadei de contabilizare relevante specificate în anexa I.

(2) Statele membre includ în informațiile privind acțiunile LULUCF minimum următoarele informații referitoare la fiecare dintre activitățile menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3):

(a) o descriere a tendințelor din trecut ale emisiilor și ale absorbțiilor, inclusiv, dacă este posibil, a tendințelor istorice în măsura în care acestea pot fi recreate la un nivel rezonabil;

(b) previziunile privind emisiile și absorbțiile pentru perioada de contabilizare;

(c) o analiză a potențialului de limitare sau de reducere a emisiilor și de menținere sau de intensificare a absorbțiilor;

(d) o listă a celor mai corespunzătoare măsuri pentru a lua în considerare circumstanțele naționale, inclusiv, după caz, dar fără a se limita la măsurile orientative specificate în anexa IV, planificate de un stat membru sau care urmează a fi puse în aplicare în vederea atingerii potențialului de atenuare, acolo unde este identificat în conformitate cu analiza menționată la litera (c);

(e) politici existente și planificate pentru punerea în aplicare a măsurilor menționate la litera (d), inclusiv o descriere cantitativă sau calitativă a efectului preconizat al măsurilor respective asupra emisiilor și absorbțiilor, ținând cont de alte politici și măsuri legate de sectorul LULUCF;

(f) calendare orientative pentru adoptarea și punerea în aplicare măsurilor menționate la litera (d).

(3) Comisia poate furniza orientări și asistență tehnică statelor membre în scopul de a facilita schimbul de informații.

Comisia își poate, în consultare cu statele membre, sintetiza constatările din toate informațiile transmise de toate statele membre privind acțiunile LULUCF, pentru a facilita schimbul de informații și bune practici între statele membre.

(4) Statele membre transmit Comisiei, până la o dată care constituie mijlocul fiecărei perioade de contabilizare și până la sfârșitul fiecărei perioade de contabilizare specificate în anexa I, un raport care să descrie progresele înregistrate în punerea în aplicare a acțiunilor lor LULUCF.

Comisia poate publica un raport de sinteză pe baza rapoartelor menționate la primul paragraf.

Statele membre pun la dispoziția publicului informațiile privind acțiunile lor LULUCF și rapoartele menționate la primul paragraf în termen de trei luni de la transmiterea lor către Comisie.

Articolul 11

Reexaminare

Comisia reexaminează normele de contabilizare prevăzute în prezenta decizie în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin dreptul Uniunii sau, în absența unor astfel de decizii, până la 30 iunie 2017 și transmite, după caz, o propunere Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 12

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatele (2) și (3), la articolul 4 alineatul (8), la articolul 6 alineatul (9), la articolul 7 alineatul (6) și la articolul 9 alineatul (6) se conferă Comisiei pentru o perioadă de opt ani de la 8 iulie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea

perioadei de opt ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatele (2) și (3), la articolul 4 alineatul (8), la articolul 6 alineatul (9), la articolul 7 alineatul (6) și la articolul 9 alineatul (6) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatele (2) și (3), al articolului 4 alineatul (8), al articolului 6 alineatul (9), al articolului 7 alineatul (6) și al articolului 9 alineatul (6) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni, la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 13

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în cea de a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 21 mai 2013.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

L. CREIGHTON

ANEXA I

PERIOADELE DE CONTABILIZARE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3 ALINEATUL (1)

Perioadă de contabilizare	Anii
Prima perioadă de contabilizare	De la 1 ianuarie 2013 la 31 decembrie 2020

ANEXA II

NIVELURILE DE REFERINȚĂ PROPUSE DE STATELE MEMBRE, MENȚIONATE LA ARTICOLUL 6

Stat membru	Gigagrame dioxid de carbon (CO ₂) echivalent/an
Belgia	- 2 499
Bulgaria	- 7 950
Republica Cehă	- 4 686
Danemarca	409
Germania	- 22 418
Estonia	- 2 741
Irlanda	- 142
Grecia	- 1 830
Spania	- 23 100
Franța	- 67 410
Italia	- 22 166
Cipru	- 157
Letonia	- 16 302
Lituania	- 4 552
Luxemburg	- 418
Ungaria	- 1 000
Malta	- 49
Țările de Jos	- 1 425
Austria	- 6 516
Polonia	- 27 133
Portugalia	- 6 830
România	- 15 793
Slovenia	- 3 171
Slovacia	- 1 084
Finlanda	- 20 466
Suedia	- 41 336
Regatul Unit	- 8 268

ANEXA III

**FUNCȚIA DE DEGRADARE DE PRIM ORDIN ȘI PERIOADELE DE ÎNJUMĂȚĂȚIRE IMPLICITE MENȚIONATE
LA ARTICOLUL 7**

Funcția de degradare de prim ordin începând cu $i = 1900$ și continuând până în anul curent:

$$A. C(i + 1) = e^{-k} \cdot C(i) + \left[\left(\frac{1 - e^{-k}}{k} \right) \right] \cdot Inflow(i)$$

cu $C(1900) = 0.0$

$$B. \Delta C(i) = C(i + 1) - C(i)$$

unde:

i = anul;

$C(i)$ = stocul de carbon din rezerva de produse lemnoase recoltate la începutul anului i , Gg C;

k = constantă de degradare a degradării de prim ordin, exprimată în unități de an-1, $k = \ln(2)/HL$, unde HL este perioada de înjumătățire rezervei de produse lemnoase recoltate, în ani);

$Inflow(i)$ = aportul la rezerva de produse lemnoase recoltate în cursul anului i , Gg C an-1;

$\Delta C(i)$ = variația stocului de carbon din rezerva de produse lemnoase recoltate în cursul anului i , Gg C an-1.

Perioadele de înjumătățire implicite (HL):

2 ani pentru hârtie;

25 de ani pentru panouri din lemn;

35 de ani pentru cherestea.

ANEXA IV

MĂSURI ORIENTATIVE CARE POT FI INCLUSE ÎN INFORMAȚIILE PRIVIND ACȚIUNILE LULUCF TRANSMISE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 10 ALINEATUL (2) LITERA (d)

- (a) Măsuri legate de gestionarea terenurilor cultivate, cum ar fi:
- îmbunătățirea practicilor agronomice prin selectarea unor varietăți mai bune de culturi;
  - extinderea rotației culturilor și evitarea sau reducerea utilizării pârloagei;
  - îmbunătățirea gestionării nutrienților, a gestionării suprafețelor arate/reziduurilor și a gestionării apelor;
  - stimularea practicilor și a potențialului agroforestier privind schimbarea acoperirii/folosinței terenurilor.
- (b) Măsuri legate de gestionarea și de îmbunătățirea pajiștilor, cum ar fi:
- prevenirea transformării pajiștilor în terenuri cultivate și refacerea vegetației indigene pe terenurile cultivate;
  - îmbunătățirea gestionării pajiștilor prin introducerea unor modificări la nivelul intensității și al calendarului activităților de pășunat;
  - creșterea productivității;
  - îmbunătățirea gestionării nutrienților;
  - îmbunătățirea gestionării incendiilor;
  - introducerea mai multor specii corespunzătoare și în special a unor specii cu înrădăcinare profundă.
- (c) Măsuri pentru ameliorarea gestionării solurilor organice agricole, în special a turbăriilor, cum ar fi:
- stimularea practicilor paludiculturale sustenabile;
  - stimularea practicilor agricole adaptate, cum ar fi reducerea la minimum a perturbărilor solului sau a practicilor extensive.
- (d) Măsuri pentru prevenirea drenării zonelor umede și stimularea reumidificării.
- (e) Măsuri legate de mlaștinile existente sau parțial drenate, cum ar fi:
- împiedicarea continuării drenajului;
  - stimularea reumidificării și a refacerii mlaștinilor;
  - prevenirea incendiilor în turbării.
- (f) Refacerea terenurilor degradate.
- (g) Măsuri legate de activități forestiere, cum ar fi:
- împădurirea și reîmpădurirea;
  - conservarea carbonului în pădurile existente;
  - ameliorarea producției în pădurile existente;
  - creșterea rezervei de produse lemnoase recoltate;
  - îmbunătățirea gestionării pădurilor, inclusiv prin optimizarea compoziției taxonomice, prin lucrări de îngrijire și rărituri, precum și prin conservarea solului.
- (h) Prevenirea despăduririi.
- (i) Consolidarea protecției împotriva perturbărilor naturale, precum incendii, dăunători și furtuni.
- (j) Măsuri de înlocuire a materiilor prime și materialelor cu emisii intense de gaze cu efect de seră cu produse lemnoase recoltate.
-

ANEXA V

VALORI MINIME PENTRU DIMENSIUNEA SUPRAFEȚEI, PROIECȚIA COROANELOR ARBORILOR ȘI ÎNĂLȚIMEA ARBORILOR, ASTFEL CUM SE SPECIFICĂ DE CĂTRE STATUL MEMBRU PENTRU DEFINIREA PĂDURII

Stat membru	Suprafața (ha)	Proiecția coroanelor arborilor (%)	Înălțimea arborilor (m)
Belgia	0,5	20	5
Bulgaria	0,1	10	5
Republica Cehă	0,05	30	2
Danemarca	0,5	10	5
Germania	0,1	10	5
Estonia	0,5	30	2
Irlanda	0,1	20	5
Grecia	0,3	25	2
Spania	1,0	20	3
Franța	0,5	10	5
Italia	0,5	10	5
Cipru			
Letonia	0,1	20	5
Lituania	0,1	30	5
Luxemburg	0,5	10	5
Ungaria	0,5	30	5
Malta			
Țările de Jos	0,5	20	5
Austria	0,05	30	2
Polonia	0,1	10	2
Portugalia	1,0	10	5
România	0,25	10	5
Slovenia	0,25	30	2
Slovacia	0,3	20	5
Finlanda	0,5	10	5
Suedia	0,5	10	5
Regatul Unit	0,1	20	2

ANEXA VI

ANUL SAU PERIOADA DE REFERINȚĂ

Stat membru	Anul de referință
Belgia	1990
Bulgaria	1988
Republica Cehă	1990
Danemarca	1990
Germania	1990
Estonia	1990
Irlanda	1990
Grecia	1990
Spania	1990
Franța	1990
Italia	1990
Cipru	
Letonia	1990
Lituania	1990
Luxemburg	1990
Ungaria	1985-1987
Malta	
Țările de Jos	1990
Austria	1990
Polonia	1988
Portugalia	1990
România	1989
Slovenia	1986
Slovacia	1990
Finlanda	1990
Suedia	1990
Regatul Unit	1990

ANEXA VII

CALCULUL NIVELULUI DE FOND AL PERTURBĂRILOR NATURALE

1. Pentru calculul nivelului de fond, statele membre furnizează informații privind nivelurile istorice de emisii generate de perturbări naturale. Prin aceasta, statele membre:
    - (a) furnizează informații privind tipul (tipurile) de perturbări naturale incluse în estimare;
    - (b) includ estimările totale anuale ale emisiilor pentru tipurile de perturbări naturale respective pe perioada 1990-2009, enumerate pe activitățile menționate la articolul 3 alineatul (1);
    - (c) demonstrează garantarea coerenței seriilor cronologice pentru toți parametrii relevanți, inclusiv suprafața minimă, metodologiile de estimare a emisiilor, acoperirea rezervoarelor și gazelor.
  2. Nivelul de fond se calculează pentru activitățile enumerate la articolul 3 alineatul (1), atunci când statul membru intenționează să aplice dispozițiile privind perturbările naturale, ca medie a seriei cronologice 1990-2009, excluzând toți anii în care s-au înregistrat niveluri anormale de emisii, adică prin excluderea tuturor valorilor statistice excepționale. Identificarea valorilor statistice excepționale se realizează printr-un proces iterativ descris după cum urmează:
    - (a) se calculează valoarea mediei aritmetice și deviația standard a întregii serii cronologice 1990-2009;
    - (b) se exclud din seriile cronologice toți anii în care emisiile anuale se situează în afara dublului deviației standard în raport cu media;
    - (c) se calculează din nou valoarea mediei aritmetice și deviația standard a seriei cronologice 1990-2009 minus anii excluși la litera (b);
    - (d) se repetă acțiunile de la literele (b) și (c) până când nu se mai pot identifica valori statistice excepționale.
-

II

(Acte fără caracter legislativ)

DECIZII

DECIZIA CONSILIULUI EUROPEAN

din 22 mai 2013

privind numărul de membri ai Comisiei Europene

(2013/272/UE)

CONSILIUL EUROPEAN,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 17 alineatul (5),

întrucât,

- (1) În cadrul reuniunilor sale din 11-12 decembrie 2008 și, respectiv, 18-19 iunie 2009, Consiliul European a luat act de preocupările poporului irlandez în ceea ce privește Tratatul de la Lisabona și, prin urmare, a convenit ca, în cazul intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, să fie luată o decizie, în conformitate cu procedurile juridice necesare, în sensul includerii în continuare în componența Comisiei a câte unui resortisant din fiecare stat membru.
- (2) Decizia privind numărul de membri ai Comisiei ar trebui să fie adoptată în timp util, înainte de numirea Comisiei care trebuie să își intre în atribuții la 1 noiembrie 2014.
- (3) Implicațiile prezentei decizii ar trebui să fie reexaminat permanent,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Comisia este compusă dintr-un număr de membri, inclusiv președintele și Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, care să fie egal cu numărul de state membre.

Articolul 2

Consiliul European reexaminează prezenta decizie, având în vedere efectul ei asupra funcționării Comisiei, cu suficient timp înainte fie de numirea primei Comisii care urmează datei aderării celui de-al treizecilea stat membru, fie de numirea Comisiei care urmează celei care trebuie să își intre în atribuții la 1 noiembrie 2014, oricare dintre acestea intervine mai devreme.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 noiembrie 2014.

Adoptată la Bruxelles, 22 mai 2013.

Pentru Consiliul European

Președintele

H. VAN ROMPUY

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO